

968
2u
मसाम 3000
9-4
Acc. 174

1

भार्गवः
पु. १

ॐ श्रीमते रामानुजाय नमः इयग्रीवाय नमः यस्य हिरदवक्राद्याः प
रिषद्याः परशतं विद्यात्रिष्टुतिभजनां विष्णुकोनंतमाश्रये १ श्री।
शैलनकभय उचुः सर्वधर्मार्थतत्त्वज्ञसर्वशास्त्रविशारदः तत्तत्पर्य।
विदुषां श्रेष्ठस्तद्विषयाय न प्रियः २ यानि कर्माणि लोकेषु च रित्रा
ण्यपि शार्ङ्गिणः न वप्रशक्तदादस्माभिः श्रुतानि वदतां वरः ३ कत
कत्या वयं स्यामः पवित्रीकृतचेतसः योगिनो नु च रित्राणि भगवद्
स्य भोगिनां ४ नोक्तान्यमृतकल्याणितया धर्मोपदेशिना न त
प्रियं ति चेतां शितस्मात्तानि वदस्व नः ५ स्त उवाच साधु एषः
स्मिन् नयो भवद्भिर्मोक्षकांक्षिभिः चिरकालादिदं वक्तुं भवतां वष्टि मे म
नः ६ भवंत एव यक्षन्ति मामिदं मुनिपुंगवाः आसीत्यारमहर्षी यम
धुना मम चेत्तसि ७ वक्ष्यामि सर्वमेतद्ः शृणु धृतत्समाधिना लो

भार्गवः
पु० २

2

महायशः १६ तेनवाकोनसंहृष्टः प्रत्युवाचनरंहरिः श्रीनारायणो
वाचः १७ समेवपुराप्रश्नंवेकुंठनगरेहरिं १७ सर्वेश्वरीजगन्माताप
एक्षकमलालयाः त्रिपादिभूतौवेकुंठेविरजायापरेतटे १८ या
देवानां पुरयोध्याद्यमृतेनावृतापुरी मणिप्रकारपरिघासांदेर्मणि
मयैर्गर्हैः १९ हर्म्यैर्विमानैः प्रासादैः तोरैर्गैर्गैः पुरैः शुभैः नस्यामंत
रवरंकोटिस्सूर्यसमप्रभं २० तन्मध्योमंडपेदिव्यंमारिकास्तंभ-
शोभितंतस्मिन्चालार्कसंकाशेदिव्यसिंहासनेशुभे २१ कमलेदल
शास्त्रेशोभितेसूर्यासन्निभे कर्मिकायांसमाशीनोदेवदेवोजना
ईनः २२ विश्वस्यपतित्तरात्मेशः श्रीमन्नारायणः प्रभुः श्रियाभूम्या
चसहितोलीलयासहदेवराट् २३ नदंभोरुहसारुहस्रादलाग्रेषुसमा
हिते विमलाद्यैसारुहैश्चामरैः परिबीजितः २४ नित्यमुत्तैर

केस्थितानां सर्वेषां क्षेत्राणां मुक्तमंवरं ८ वदर्याख्यं महापुराणं स्मरणा
 देवमुक्तिदं सर्वतु कुशमौषेनवनराजिविराजितं ९ प्रफुल्लस्वर्ण
 कमलसरोवरविभाशितं तस्मिन् दिव्याश्चमेरस्ये चंद्रकांतशिला
 तले १० समासीनौ जगन्नाथौ निरनारायणबुधौ भूर्लोकजन
 रक्षार्थं मवतीर्णौ महामुनी ११ नानाविधाः कथाः सर्वाः बुवंतावा
 सतुस्तथा तस्मिन्काले महात्मानं नारायणमुनीवरं १२ तैर्घेराय
 हुतायुक्तो नरो वाक्यं तमब्रवीत् नरऽवाचः नारायणमुनि श्रेष्ठ तमे
 वसर्गं ममः १३ रहस्यं परिपृक्षामिलोनां मुक्तिसिद्धये अस्मिन्मा
 यामये गते भ्रमं ते जीवरासयः १४ तेषां प्रतिक्रियानास्ति मुक्त्यर्थं ।
 सुलभा भुवि समस्तजीवकोटीनां मग्नानां भवसागरे १५ मोक्षमा
 र्गस्तु सौलभ्ये वेति चेत्तवदः प्रभो अतानरस्य न द्योको मभिपूज्य

नन्ताद्यै रनन्तैः परिशेषितः एवं स्थिते महादेवे कदाचिद्ब्रह्मसुमी
 श्वरं २५ यप्रबुद्धकमलां देवी सर्वजीवदयापरा श्रीस्वाचः तमेव
 सर्वलोकानां सृष्टिस्थित्यन्तकारणः २६ चतुर्मुखः संकरश्च तदा
 ज्ञापरिपालको तत्कटाक्षवशादेव प्राप्नोत्युत्कर्ततां २७
 सर्वासां जीवकोटीनां विकर्मफलपाकतः सृष्ट्यादातांश्च देवादीन्
 कसेषिकृपया हरे २८ तेषां विज्ञानसिद्ध्यर्थं शास्त्राणि कृतवा
 नसि श्रुतयश्चोपनिषदः स्थापित्वा वत्सलत्वा २९ एतेषु
 नादरासंतो ज्ञानहीना भवन्ति ये तेषां संरक्षणार्थं तं रामका
 स्मादित्रयधृक् ३० एवं हितकरो नृणां मत्तिसौलभ्यभावतः
 तदा त्वेव त्रैलोक्यदेव जीवानां मोक्षहेतवे ३१ मुक्त्यर्थं सर्वजीवानां

मेवंसंकल्पितेत्वयिंसर्वेभुवांबुधौमग्रासुक्ताजीवाक्कचिन्कचिन्
 ३२ एषमायाप्रभावस्तेप्रथितःकुञ्जतेकपांतमेवसत्यसंक
 ल्यःसत्यकामश्चिन्ति ३३ तदन्यथाभवत्येवश्रुतीनामन्या
 तांकुरुः तत्प्रसादादेवदेवंप्रार्थयेपरमं पदं ३४ अशेषजीव
 कोटीनांददस्वममकोक्षितं किमेषाभेदबुद्धिस्तेश्रीहरेसर्वसे
 विरागः ३५ केचिद्दृष्ट्वाश्रलोकेस्मिन्केचिन्मुक्ताश्चकिंवदः एवं
 माकुरुदेवेशसर्वेषामुक्तिदोभवः ३६ एवंसंप्रार्थमानांतांश्री
 यंदृष्ट्वाजगत्पतिः श्रुत्वादरेणकृपयातामुवाचयरासरः ३७ ।
 लोकेपितुर्दयामातुरधिकाहिप्रवर्तते तस्मादयाधिकानेश्री
 जीवेषुममनास्तिसा तडुक्तेसत्यमेवैतन्नमेभेदःकदाचनः ३८

भार्गव-
पु० ४

जन्याविकेनोममप्रियाः अनंतोगरुडश्चैवकुमुदायाममप्रियाः
४६ पूयंसर्वासभावेनभूर्लोकेष्वचत्तरिष्यथ जनित्वायोगिवं
शेषुनृणांसर्वाधिकारिणां ४७ सकृन्निष्ठावसादेवसुलभंमो।
क्षदंभुवि रहस्योपनिषत्प्रोक्तं गुह्यात् गुह्यतमं शुभं ४८ पर्मेत्या
सयोगंचरहस्यत्रयसंस्थितं उपदेशयाथ सर्वेषां सर्वबंधवि।
मुक्तये ४९ सर्ववर्णाधिकारार्थसंग्रहनिगमाशयान् करिष्य
थप्रबंधांश्चभाषयाद्राविडाख्यया ५० दुर्मतेऽप्युदनेकत्वाप्र।
बंधैस्तेर्महागुरोः स्वाश्रितान्सात्विकान् रुक्तामन्नत्वं बोधयिष्य
थः ५१ एवमाज्ञापिते देवेश्रीभूर्लीलादयस्तथा अनंताद्याप
रिषदोवसुधायां प्रजतिरे ५२ जनित्वा सर्वदेशेषु हरिवाक्या

तेष्वांतेष्वां कर्मगत्याभेदधीर्ममवर्तते ये जीवापितदारभाकीर्त्तः ।
 यंतिगुरांस्तवः ३२ अहंतेभ्यः प्रदास्यामि क्षिप्रं मुक्तिं न संशयः
 विकर्मपरिहारायै जनानां मम शो वयाः ४० रामकृष्णादि नृपा
 रिधारयाभियुगे युगे श्रीरंगदिषु दिव्येषु क्षेत्रेषु च बसाम्य
 हं ४१ ग्रामे ग्रामे प्रतिग्रहे अर्चा विग्रह इव वान् मय्येवं संस्थि
 तै देवीभुविकर्मवशाजनाः ४२ मत्पदेनो भिगच्छेयुः किं करोमि
 गुरालये सर्वाणां जीवकोटिनां सुलभमोक्षसाधनं ४३ यदि
 चेन्नान्यशेत्ते हि प्रीतिरत्यंतिका ममः सर्वलोकोपकारायै तद्दुः
 रशितेक्षणे ४४ वर्तते परिचोयायै बक्ष्यामि श्रूयतां तवया ।
 त्वंच भूमिश्च लीला च चक्रं शङ्कुं च नंदकः ४५ कोमोदकीपांच

भार्गव.
७५

वादे महायोगी महात्म्ये एष मोक्षायः १ इति तद्वचनं श्री।
त्वानारोयणमुनिस्तदा तेन सं हृष्टं सर्वं गः प्रत्युवाच नरं
वचः नारायण उवाचः श्रुत्वा काले गते तस्मिन् आदौ वैवश्व
तो नरे द्वापरोत्तैसमारभ्य भगवन्त्यं च हेतवः श्रीश्च भूमिश्च।
लीला चः शेने साध्या अजीजनन् रम्ये द्वा विउदेशेषु मोक्षसा
धनहेतुषु कांचीपुरीति विख्याता भुक्तिमुक्तिप्रदायिनी दि
व्योद्यानयुतैः रेवपैरगाधैश्चोपवेष्टिता सौवर्णवप्रसंयुक्ता
सर्वासां संपदानिधिः सुमेरुस्तुल्यैः प्राशादैः सर्वतः संयुता।
ज्वला तस्या हस्तिगिरी सस्य पुरुतः कमलाकरं ह्रमां बुरुह
संकीर्णं द्विजालि कुलनादितं तस्मिन् सरशि हेमाब्जे वालसा
र्या समप्रभे अभवत्यां च जन्यां शोमुक्ता र्ये सर्वदेहिनां प्रविशन्

नुसारतः सर्वेषामुपदेशार्थं न्यासयोगमनुत्तमं ५२ सरहस्यं
 महात्मानो मोक्षदाभ्युभवन्मुवि एवं प्रतिष्ठापयन्ते एते प्रति।
 महायुगे ५४ जायन्ते बहुधा भूमौ जनानां मुक्तिहेतवे ततः।
 तं न्यासयोगं तं ये गुरुंति जनाभुवि ५५ सकुरुहीतमात्रेण
 २ योत्येव परं मार्गं न दारभ्यतु लोके सिन न्यासयोगं प्रकाशि।
 तः ५६ वर्तते भगवद्भुक्तैः सर्वेषामुक्तिदोहरिः एवं नारायणे
 नोक्तं वचः श्रुत्वा मृतोपमं ५७ नरः प्रीति समा युक्तः प्रणिप
 त्यतमब्रवीत् नर उवाचः यत्र यत्र यथा लोके संजातिनित्य
 स्मरिणः कथं कुर्वन्ति वर्तन्ते कथं मुक्तिं दिशन्ति महाभागव।
 तानां तु चरित्रमघनाशनं विस्तरेण माचक्ष्व परं मोक्षसाध
 नं ६० इति श्रीमद्भार्गवोपपुराणे उत्तरखंडे नरनारायणसं

भार्गवः
७६

नामधेयं ततः कृत्वा सरोयोगीति लोककृत् बाहुभ्यां शं परिषृज्य
प्रियाये प्रददौ प्रभुः सा श्रीवात्सल्यभावेन सत्तन्पुत्रावितंददौ
पुत्रभावेन तं दृष्ट्वा युषो वप्रीति संयुत सोऽपि संवर्द्धितो भूत्वा तयोः
रं धितुं लोखुजे पुराणमंदं उवत्कृत्वा तुष्टावजतां पतिं तेन संस्तु
यमास्तनूमुप्रीतो वरदस्तदा तं समदृष्ट्वा देवेशो न्यासयोगमनुज
मं निश्चेय स दं नित्यमागम्य मपि योगिनां दिदेश मुनिवर्या य सरो
भूतो य योगिने शोपितं दिव्यपादाब्जेन मत्कृत्य विनीतवान् सा
क्षात्तद्वदनां भोजाद्या संसंगस्य पार्श्वतः कृतार्थमन्यमानः सन्
आत्मानं मुनिसत्तमः कृतं जलपरो देवं न्यासाद्यैकं क्षितो ब्रवी
त् सरो मुनिरुवाचः तयोक्तन्यासयोगस्य तात्पर्यं बहु वित्तरं
सरहस्यं समाचक्ष्व सर्वं तत्कुरुणां निधे श्रीभगवान् उवाचः

रिपादाज्जमकरंदनित्रपरात् सद्योवर्धितसर्वांगः प्रजज्ञेभग
 वतः प्रियः आश्विनेविस्मृनक्षत्रेद्यापरांतेऽशुभेदिने देवदुंदुभ
 योनेदुःपुष्यावर्षोमहानभूत् नन्तुश्चाक्षरः संघातस्मि
 न्जातेमहात्मानि तदासर्वेश्वरोदेवोवरंदः सर्वभूतकृत् पुं
 उरीकविशालाक्षः संखचक्रगदाधरः नीलमेघनिभः स्या
 मः कौटिसूर्यसमप्रभुः दिव्यपीतांबरधरोवनमालाविरा
 जितः हारकेयूरमुकटकंकरांगदशोभितः कांचिगुरो
 नमहताक्षुरैश्चापशोभितः पन्नगासनमातुल्यलक्ष्म्यारुजो
 गत्पतिः श्वेतचामरपर्यंतः श्वेतपुत्रविराजितः दयार्द्रमा
 नशोभूत्वासरस्तीरमुपागमत् तमादायशिञ्जुप्रेमणाशिरा
 घ्रापदेवराट् वेदज्ञैः स्वनिष्ठासैस्तस्मैवेदानप्रबोधयत् ॥

भार्गव
७७

नृधाहंकारमुत्तमं श्रुद्धां चक्ररूपेण मनस्तत्त्वं महा मुने इन्द्रिया
णि दशो मानि वा एतत्तैर्धृतानि च विद्यामयं तु यद्भूतं मसि त्रये।
एतमेधतं श्रुविद्यामयमज्ञानं चर्मरूपेण संभूतं धृतानि पंच
भूतानि वै जयंतीत्युच्यते ततः श्रुप्रधानं बुद्धिचभूतिरिमरिवा
लात्मकं इन्द्रियादिमहंकारं मनः सर्वे इन्द्रियाणि च विद्यावि
द्ये च भूत्यादिभूतानि सुनिसत्तमः एतानि मत्करात्रेषु संन्यासे
ज्ञानचिंतया आत्मसंन्यासस्तुक्तो न्यासयोगविशारदः एवंको
त्तुमत्रूपेण स्वात्मानं मम बध्नासि संन्यासश्च दशस्यानंदसुधा
रसमहर्त्तिसं चित्तन्यरवसोभत्वात्तत्तैरायुधैर्त्रयैः मम हस्ता
जमाधुर्ग्यमकरंदेति वचनं वहिर्विषयवैमुख्यमात्मन्यास
तिल्लतः ज्ञात्वा सम्यक् सर्वमेवं मे पिसर्वेश्वरेश्वरे समाधीना

न्यासस्तद्विविधः प्रोक्तो वाचिको मानशो मुने सम्यगुच्चारितो वा
 चावाचकस्तितिकीर्तितः भरन्यासस्तु तत्राद्यन्मात्मन्या शोद्धिनी
 यकः भरन्यासस्तु पंचांगस्तस्यांगातिवदाम्यहं संकल्पश्चातुकु
 लस्य प्रातिकूल्यस्य वर्जनं रक्षिष्यामीति तिष्ठिष्यामि गोचरत्वर।
 रान्तथा कार्यन्यचैव योगिन्द्रः पंचास्यांगान्यनुक्रमात् आत्म
 न्याशो गुप्ततमः शेषत्वमितिलक्ष्यते भोगः शेषश्चिप्रोक्तो भोगी
 शोषीति कथ्यते जीवात्मानमहं पूर्वं निर्लेपमगुणामले अभरं
 कोस्तु भमरिणस्वरूपं भूषणप्रियं तस्माज्जीवशोषभूतत्तहं शो।
 धितिविष्कृतः आत्मानं कोस्तु भूषितन्यसनं मम वक्ष्यति आत्मन्या
 सभूतिप्रोक्तो मुनिभिस्तत्तवेदिभिः प्रधानं बुद्धितत्त्वं च गदानुपेनधा
 र्यते भूतादिमिन्द्रियादिं च संवत्सप्यमधारयं अभरं शांतिं रूपेण

धनिष्ठा ३

भार्गव.
७८

दिव्यनीलोत्पलवरेणुभे कोमोदकाभवत्तंशस्तत्त्वज्ञानाधिको
 माहान् प्रविश्याहरिणादाज्ञेध्यानास्तविबर्धितः पवित्रास्व।
 पुजेमासेप्रजज्ञेवैशुभेणुभे सर्वस्वरस्तदादेवः कोटिसूर्यसमप्र
 भः कोटिकंदर्यसौंदर्यः कोमलावयवोज्ज्वलः चतुर्भुजसखच
 क्रगदापद्मविराजितः सुनासस्तमुखास्सुभ्रुः पुंडरीकनिभेक्षणाः
 विदुमोक्षः शुदंताढ्यः शुश्रोत्रशुललाटवान् शुगंडचिबुकग्री
 वः शुवक्षाशुविभूषणाः शिवाचंदनलिप्तांगः पुष्पमालाविरा।
 जतः दिव्यपीतांबरधरोजगन्मात्राश्रियासरुः नित्यमुत्तैपरि
 वृतः सरस्तीरमुपागमत् नीलोत्पलान्तरस्थं तं गहीताशिणुमु
 त्तमं प्रियायारुस्तकमलेददौ सपोषितुं हरिः साशमादाय तं
 श्रीघ्रं स्पृशंति रुचमानसा ददौ स्तनशुभां देवी सोपि सद्यः प्रव।

रमस्वत्वं सर्वदानं दवर्त्तमनिः स एव मुक्ता संवीक्ष्य करुणादं ।
 विलोकनैः मन्त्रिवासंखिलक्षेत्रयात्रां कुरु महामते तत्र स्थि
 तानां तेषु ह्यं चेत्तनानाममुत्रमं न्यासयोगमुपादिश्य सर्वेषां ।
 मोक्षदोभव एवमाज्ञाप्य योगीन्द्रं प्रियया सह देवराट् श्रुतं ता
 दोर्नित्यमुक्तैः स्वस्थानं पुरागमन् एवं गतै देवराजैः स योगी
 योगिनां बरः प्रहर्षमनुलेगता दोत्रेयात्रा परोभवत् इति श्रीभा
 र्गवेद्यपुराणे उत्तरखंडे नरनारायणसंवादे महायोगी महात्म्ये हि
 तीयोऽध्यायः २ ततो मल्लपुरे रम्ये सुपुष्पितवनावते दिव्ये सर
 शिकसिंश्चद्राजहंसविनादितै र्इन्दुनीलोत्पलैः सौधप्राकारल
 लिते पद्माकरशतैर्युते मुक्तामणि समकीर्ण मुक्तिदे सर्वदे
 हिनां विमुलां बुजक हारकुमुदोत्पलैः संयुते नीलोत्पलदल

भार्गवः
पु० ६

बुभुजे शिरोभिर्विषयात्मकैः तदा शीतलचनेन स्मिन्विप्रहृतः।
भवमम कुर्वन्ति संस्थिता यद्वत्तथा त्वं ज्ञातवात्मवः एवं सर्वं
धविज्ञानं सर्वं धमनिसत्तमः मम श्वत्पानुभवत्पानुभवमु
त्तमं मद्गुणानुभवंचापि विभूत्यानुभवं परं कुरुष्व प्रत्यहं यो
गीन् स्थिरैरेणुसमाधिना संसाराधिनिमृगानां देहिनां क
पयाममः तत्तत्सं बोधय सदा त्वामहं चानुवर्तये क्षेत्राणि मम
दिव्यानि संचर श्वयथा श्रुत्वं भूमौ संचरन् कुर्वन् तत्प्रादस्य।
श्रद्धा द्रुवं पवित्रं कुरु योगी शतदंगस्य शर्वा पुनाः सत्तत्वाभिमु
खा सर्वे भवेयुस्ता समाश्रिताः इत्येतद्वचनं श्रुत्वा मुनिर्भागवतस्त
दा विनयावनतो भूत्वा प्रणिपत्य जनार्दनं तेन सम्यगनुज्ञा
तो पात्रं प्रतिययो मुदाः इति श्रीमद्भार्गवोपनिषत्सु उत्तरखंडे

द्वितः तदा स देव प्रवरो भूतनासाः करोन्मुनेः न्यासाख्ययोगप
 रमं सरहस्यं सवित्तरं भुक्ता ययोगिवर्या यत्तस्मै उपदिदेश सः
 विदित्वा न्यासयोगस्य रहस्यं मुनिराज्ञमः संबंधज्ञानभेदे स्ता
 न एषु नमुनिपुंगवः श्रीभगवान् उवाचः संबंधज्ञानभेदेषु संव
 धो भर्तृभार्ययोः श्रेष्ठ इत्थु च ते लोके तस्माद्दृष्टा तं मुने मम
 रामावतारस्य च रित्रं यमोद्भूतं एतद्विज्ञानसिद्ध्यर्थं ते यं पूर्वप्र
 वर्जिते नतुरावणनाशार्थं मे तदुध्यात्स्वमानसे रामो हं यमोत्मा
 त्मा वैसीता जीव इति स्मृताः अयोध्याममवैकुण्ठं प्रयच्छं देउका
 वनं तस्मिं प्रविष्टममलं लीला र्थं यमोत्मानः शीता सहसमा
 त्मानमुनः शहशरावणः मत्स्यकाशादयो ह्यप्रकृत्या मग्न
 यथा देहाख्यालं कामाविश्ववने विज्ञानसंज्ञिके वध्यासुराज्ये

भागव.
पु १०

चिदचिच्छेत्स्वरश्चेति त्रिधा तत्त्वं प्रवर्तते चित्स्वरूपमखण्डं ज्ञेयं निर्वि-
कारं निरञ्जनं ज्ञानानन्दमयं शांतं शाश्वतत्कृतमव्यायं स्वस्मै।
स्वयंप्रकाशाखं व्याप्तशीलं च निर्मलं, अरुमयं च तिलेयं मदास्यै
कप्रियंसदा भिन्नत्वेन प्रतिक्षेत्रंगतमष्टगुणात्मकं अचिंत्यं नि-
त्यमव्यक्तमिति चिद्रूपमुच्यते पंचभूतात्यहंकारो विषयाणां।
च पंचकं इंद्रियाणि दशैकं च बुद्धिरव्यक्तमेव चः चतुर्वैतितत्त्वानि
स्येतानि मुनिपुंगवः अचिद्रूपमिति ज्ञेयं त्रैगुण्ये विषमं जडं इश्वरः।
सहमेवात्र सर्वं प्राप्नुशक्ततनः सर्वव्याप्ता विबोधात्मा आनंदाकार-
संयुतः अनंतसगुणः रक्षाक्षी शास्ता सर्वस्य धारकः स्वाधीन सर्वव्या-
पारः श्रीभल्लीलाधिपः प्रभुः दिव्यलावरायुसौंदर्यसंयुक्तः शुभविग्रहः
अस्मिन्पदार्थत्रितये त्रिपदार्थात्मकं जगत् मत्तुरीरमिति ज्ञेयं शरीरी

नारायणसंवादे महायोगी महात्म्ये तृतीयोऽध्यायः ३ ॥ ततो मयूर
 नगरे हेमप्राकारवेष्टिते प्रासादप्रातःसंकीर्णोदिवः खंडमिव स्थिते
 कलहंसकण्ठैश्च मत्तभेगनिवेष्टिते लताहृदाद्यास्परशीशर
 कैश्च मधुमे प्रविश्य तंदकस्यांशस्तत्मासे शतभेष्टुभे संजातो
 दिवं वपुष्माशुभलग्नेष्टुभे दिने तदा सग्रीस्वरोदेवः श्रियाकारु।
 एष शीलया तटे नीलांबुदश्च प्रादुरासीत् कृपानिधिः तं दृष्ट्वा
 सहसा तस्मिन् शिशौ चालार्कसंनिभे आसारकरुणावर्षवर्षा
 र्षप्रियया सह तेन संबर्द्धिततनुः सद्यो यौवनमागतः हर्षेण
 तं परिब्रुज्य महतां त्वं महानुभवः इति तस्य महत्तामचक्रेशपु
 रुषोत्तमः एवमन्वर्थनामश्च श्रीकांतस्य महात्मनः उदिश्येत्ता
 शयोगे भगवान्पुनरब्रवीत् तत्तत्र यं प्रवक्ष्यामि शृणुषु निपुंगवः

भार्गव.
३११

श्रिताः न दर्शनमहाह्लादपुलकीकृतविग्रहाः अन्योन्यालिंगनकरा
आनंदाश्च विलोचनाः पुनः पुनः प्रकुर्वन्तां हृदि मानि मिथं चिरं यौ
नं पुण्याजलिमहाविनम्रकृतमस्तकाः धन्योस्मिन्निवदन्तस्ते निधि
दन्तस्समीपतः धीर्दुर्नेविनयोपोताः पश्यन्ते ते परस्परं परतत्वं भवं
गवतः साक्षाः शेषशेषित्वलक्षणं न्यासयोगं रहस्यं च शृण्वन्तश्च परस्परं
दातुं अन्योन्यसत्संगवशात् परमानन्दसंयुताः पुनः पुनः पथभिन्नाश्चरन्
तो बसुधांसदा कदाचिद्वामनः क्षेत्रे संप्राप्तास्ते यद्वक्ष्यामि तत्पुरस्सापकं
नु संप्राप्तेषु च योगिषु भगवानपि सर्वात्मा हरिर्योगीश्वरः सहः जिज्ञासा
शुंकराणां नेष्टां विदित्वापि स दंयतिः अकालवर्षि महति सचकार निरंतरं
विदुर्द्विरेशनीभ्यश्च सर्वज्ञानिभयंकराः तदा मुनिविडधाते कासारो वर्षपी
डितः पुरं प्रविश्य देहल्यां कस्यचित्पुण्यभागिनः प्रविवेश महायोगी भग
वन् ध्यानतत्परः अनंतरं भूतयोगी देहलो मेव तंगतः तस्य संकुचितं दृष्ट्वा ब
हिरवस्थितो मुनिः तं बहिः स्थितमाश्वास्य वर्षेणात्यंतपीडितं स्थले द

चारुमीश्वरः बुधास्वैतन्मुनिवरसंबंधज्ञानमुत्तमं एतद्भावाजनांसर्वे प्रा
 ण्यतिपरमं पदं सूत्रमुक्त्वा रहस्यार्थं सर्वतस्मै महात्मने संबोध्य त्रिदत्ता
 नं सर्वेषां तं सरीरिणं कुरुभक्षरं नित्यमेव माज्ञाप्य केशवः तस्य ह
 त्कर्णिकामध्ये प्रविवेश श्रिया सह ततस्त्रयो योगिनस्ते सरोभूतो म
 हानपि हरेरज्ञानुसारेण चरंतः पृथक्सदाः । षड्विप्रयंततार्थानि
 क्षयास्वद्विनिकेतनाः धरित्रिंशद्वयंतस्तु कीर्तयंतो हरेर्गुणान् भग
 वदस्य भोगैकभोग्यसत्संगकाक्षिणः एकाकिनो भिन्नमार्गान्यासयो
 गानुभाविनः नित्यमुक्तैकभोग्यश्रीश्रीशेषिद्वयभावनाः विनिवृत्ता ।
 नयानायाः सुतदृशमविवर्जिताः पुष्पांगस्तुष्टहृदयाः पवित्रीकृत
 भूजना निसंसाये गृहास्तुल्यः शीतोष्णशुक्लदुःखिनः शरीरादिषु नि
 र्मोहा भगवच्चरणार्थिनः भोग्यसत्सज्जनाद्गीता भगवत्प्रियबंधवाः क
 ते मिलिताः सर्वे परमानंदसंभूताः प्रणम्य नन्दवन्द्यत्वा हरतो भुविसं

सुहृकोशं वतिकृत्वा समाधिना स्वज्ञानदीपे संकल्पमुनिस्तत्सौ समर्पयन्
 तेन दीपदानेन सर्वं नष्टमभूत्तमः तौ तौ हरिर्देवदेवः प्रदुरासीत् महात्मनः
 पुरतो मरुदाख्यस्य श्रिया भूम्या सह प्रभुः तमपस्यन् महायोगी संखचक्रगदाधरः
 अजानवाहं मुसुरितं प्रजोन्मनदप्रभं दिव्यपीतांबरधरं दिव्यचंदनलेपितं दि
 व्यसुगमालिने सर्वपीनबद्धो विराजितं पीनवत्त्राय तभुजं पुंडरीकायनेक्षणं ।
 कोटिस्तथ्यप्रतिकाशं कोटिमन्मथसुंदरं किरीटहारकेयूरकुंडलंगदधारिणं ।
 सदृष्टापरमात्मानं महायोगी प्रणम्य तं विनयावनतो भूत्वा संप्रदृष्ट तनुरुहः
 आनंदोदीर्घवाष्पं बुलोचनः सत्कृतोजलिः पुनः पुनः प्रणम्या हृदयं गद्गदया
 गिरा भुजे हिममयी लक्ष्मीमहीवीमेजगत्प्रभुं भजामि विमलं सार्जितं कोटिस्त
 थ्यं समप्रभां करदलं बुजाकारं रत्ननूपुरशोभितां संखचक्रधृतां भोजवज्रक
 र्जोक्तुशोकितां भजामि चरणद्वंद्वजगतां शरणं वरं बालस्तथ्याशुसंकासं भजा
 मि कलकां वरं दिव्यरत्नोज्वलकांची भजे किं किं निरवनं वास्तव्यतनं
 श्रीवत्संभजामि नववक्षसीं संखचक्रगदापद्मधारिणीं करोतु मान् वा

भार्गव
 ७ १२

दौसरोयोगीसर्वजीवदयापरः तस्मिन्संकुचितस्थानेस्थितोमुनिसत्त्वमो
 श्रीसंपदोब्रजधानसंलग्नोदयोस्थितो तदा महामुनिसत्त्ववर्षवारिपरि
 लुप्तः तांदेहलिसमागम्यतोदृष्टाविनिवर्तितः गच्छंतंमहदाख्यंतोदृष्टो
 शायकृतांजली बलाग्निगृह्यस्ताभ्यादेहलांविविशुद्धयः एकस्यावा
 समाज्जायापरदुःखासहिष्मकः देहलांयोगिनःसर्वभूतसंकुचिताःस्थि
 ताः निरुल्कासन्तिश्चलमानिष्ठाभूताकर्षिणाः नृत्तमीमषुर्हरिधा
 नामतयनुसुनिर्वृताः तदाविष्णोश्चरोदेवः प्रहसन्देहलीगतः तन्मध्ये
 निप्रवृद्धोभूततन्माचलनेकया तेनसंवर्द्धमानेनजगन्नाथेनयोगि
 नः दारुयंत्रेणसंपिष्टाश्चुखंडाश्चस्थिताः तदातेविस्मितासंतोनाप
 श्यन्लोकेशकारिणं चतुर्थतत्रसंविद्यंतानदृष्टासमीक्षतु भर्गानितितं वा ३
 तात्वासरोयागीहरिप्रियः स्थालिकृत्तातदाभूमीमान्मधुजलांसुदाः
 श्रेष्ठमंतंज्वलद्दीपमेवंनाराजनंहरिः कृत्वा न योगिनामिंद्रः संतुष्टोभूय
 जनार्दनः भूतेयोगीतथाप्रेमस्थालीकृत्वाकृतांजलि भक्तिमाज्य

हन्मजामिदेवेशकुण्डलकणशोभितान् शरचंद्रसमं वक्त्रं भजामि स्मितशोभितं
 विशदं भोजविस्तीर्णं भुजेन वविलोचने चंचलं इत्यले विद्युच्चलकुंडलमंडितं ।
 माणिक्यमुकुचं दिवं भजामि महदुज्ज्वलं दिगंतलग्नकोटीरमणिकान्तिविराजितं ।
 भजामि मे पूर्वजन्मकृताशेषतपःफलं लक्ष्मीशं सर्वलोकानां प्रभुं मुक्तनकरुद्रं भ
 वाधिं लंघनापापमचिंत्यं गुरुमवायं धन्योस्मि कृतकृत्योस्मि चरणौ शरणं भजे
 मुकुंददर्शनाद्वादपरिपूर्णरसात्मकौ आनंदगद्गदग्रीवौ वाक्यमेव मुदीरतः का
 मारो भूतयोगी चतौ हस्तौ जगदीश्वरं न दर्शनामि तानंदः संभ्रतां गुरुहचिंतौ
 प्रियमेतद्विस्मृत्य पारं वश्यं गतो मुनीन् तथा पूर्णाध्यांतेषां त्रयाणां सर्वगो
 हरिः अचिंत्यमप्रमेयं न दिश्व नृपमदर्शयन् त्रयं सर्वमयं नृपं दृष्ट्वा नंदमयं शुभं
 प्रणम्या नंदमयास्ते तुष्टुवुर्योगिशेषराः जयद्विसप्तलोकस्य साम्राज्यस्य धुरंध
 रः जयसर्वेश्वरस्यो म सर्वमो माखिलेश्वरः जयभक्तजनालोकसाफल्यमया
 विग्रह जयतीलघनश्यामजयरुक्तांबरचित्तः जयपद्मापदव्यासचारुवक्षस्य
 लप्रभो जयसर्वाघहरणनामसंकीर्तनाद्यतः जययोगीहृदामोजकर्णिका
 मध्यासे स्थितः जयामलशितो भोजयत्र विस्तीर्णलोचना जयखंडितसंड

भागव.
पु १४.

धिनायुक्ताः कृतेन योगमुत्तमं वासुप्रपंचविस्तरतचिरकालं समं स्थिताः
आश्रितानां सदा तेषां समोक्षितप्रदानत्वाः सतविशेषासाक्षात्ते वैमदुक्ताः।
एवमेष्टियाः कदाचिद्विष्टसुदुस्मार्कद्रुप्रमुखैर्वृतः सनकोद्यैर्मुनिवैर्ममा
अममुपागमत् नत्तामांस्तानिभिः स्तत्वाविनयेन समन्वितः उवाच प्रोक्तः।
लिर्बुद्धावाकांवाकाविशारदः ब्रह्मोवाचः अत्र स्थितं किमर्थं तमुत्तरज्यस्य
पदेति तत् श्रीनारायण उवाचः अत्रैते मद्भक्तवर्ग्याः धत्ता योगमनुत्तमं वस
तिमत्प्राणभृतास्तस्मादत्र वस्यन्ते एतेषां दर्शनं ब्रह्म न योगविद्यानुकांक्षि
भिः आवश्यकं मया चापिकर्तव्यं सत्समागमः तस्मादहं वसाम्यत्र क्षणकं
वासुरोत्तमः पावनं मम भक्तानां संगमं मोक्षसाधनं ब्रह्मोवाचः कथमेते
योगसिद्धाः तद्भक्ताः पुरुषोत्तमः मां चैतेनावलोकयेयुस्तस्मात्पदवदस्व किं।
श्रीनारायण उवाचः ब्रह्मानंदानुभाविनां महायोगधृतात्मनां प्रपंचाती
तदृष्टीनां किमर्थं वो वलोकनं ब्रह्मोवाचः परीक्षे विविधोपायैरेतेषां यो
गनिष्ठितं अनुज्ञां देहि मे देव प्रत्यक्षं भवतु प्रभो एतेषां तु मम हृत्पथं च प्र
गटीकुरुतामिति प्रहृष्टो धर्मरोनेषां मनुज्ञासमुदासहं सधैवं समनुज्ञा

विष्णुहृदि नत्कर्त्तिकोपरितलेतमजानूनदप्रभे वामांकार्द्रश्रियासांर्द्र
 विभ्रत्तरेणारशोभया भूमिलीलासमायुक्ततरुणार्कसमप्रभे किरीटिनेदि
 अहिरण्ययाकृतिपीतांबरचंदनदामभूषितं सुपीनवजापनवाहुभीशुभे
 कैयूरचित्रांगदकंकणार्चितैः अञ्जारित्वेदसगदेषुशाङ्खिः कैयुनैरब्धभिर्भुजै
 र्जितंगं वालार्कमण्युज्ज्वलमणिप्रभाभिर्हृरैश्चविद्योतविलावक्षसं
 वज्रेंडनीलादिसणिप्रभाभेकाचीमुखैर्गजल्पकटिप्रदेशं कारीडहस्तप्रति
 मोरुयुग्ममादर्शरम्याकृतिजानुयुग्मं रत्नारविंदोचित्यादपदोविद्युच्चल
 कुंडलकरणयुग्मं भूयुग्मसौंदर्यतिरस्कृतश्रीप्रसन्नवापेसुकपोलयुग्मं स
 दिक्ष्यणोलोलविनीतसुधृतांराविणालायतकंजलोचनं सुनासिकेसुंदरदंत
 विस्फुरत्प्रवालशोभास्तरुविदुमोखं चक्षुश्चरच्चंद्रलसन्मुखोवुजंशुचिस्मितं
 सांद्रकणवलोकने एवधाताहृदिकेसंतस्यदेवस्यवक्षसि प्रत्यगात्मानम
 ततज्वलत्कौमभूपिणं कृत्वा ननु स्यात्तद्वक्ष्यलानंदोद्विगंतुताः पादार
 विंदमाधुर्यमकरंदरसामृतं अधिष्ठादिदंयत्नोत्सदापरवशगताः तत्त्वैरसु
 खतृपैस्तत्करपदेषुसंस्थितं मकरंदानंदरसमासंदानंदनिर्भराः एवंसमा

र्ग

भार्गव.
७०१५

योगवर्ममनुत्तमं समागत्यनमस्कृत्तातेषां योगस्य लक्षणं एषामांप्रार्थ
यामाससयोगोदीपतामिति ततो हृदयतंतस्मै शेषशेषितलेक्षणं योगं गु
प्तमं लोको देवानां योगिनामपि ततो ब्रह्माशुशं हृद्यो देवैः सह महर्षिभिः ।
अनुज्ञातो मया प्रीत्या स्वधाम परमं ययौ ततः काले बहुतिथे त्रयस्ते योगि
सत्तमाः समाप्य योगनियंतां मत्समीपमुपागताः प्रणम्य स्तुतिभिस्तु ।
त्वामया संप्रेक्षिताः प्रियान् सुपुण्यनेमघोररूपं प्राप्नुमुर्मुनिपुंगवाः तत्र
स्थिते हरिदेवेशे दृष्ट्वा कृतवेदनाः तत्र स्थानं च सर्वेषां न्यासयोगमुपादिशन्
हरिश्चेन्न ततो गत्वा सालग्रामं हरिर्विभुं कृतकृत्या वयं स्थामेत्यकुर्वन् प्र
णामकं श्रुत्वा ध्यातुमनुप्राप्य ते पस्यंतोरद्युत्तमं श्रुत्वा वयं सहस्रं हृष्टास्त
त्र च कुर्मुनी स्वराः तत्र स्थानं प्रहृष्टाणां प्रददुर्योगिनां वरा उल्लभभूतः ।
भार्यायाः संवंधतानमुत्तमं वासचक्रैश्चिरकालसुरम्येशरयन्तटे दरिद्राः ।
द्विजायाश्च शीतिने तत्र वाशिने कस्मै चिद्या च मानाय प्रददुर्वहिसंपदः
ततस्ते मथुरां प्राप्ता बालकसह हरिप्रभुं संस्तुत्य प्रणिपत्या यमाया पुर
मधिष्ठितं मधुसूदनदेवं तं सज्जं कृत्वा यथाविधि ततो वाराणसीं ग

तः परमेष्ठीचनुर्मुखः आहूय पुष्पधत्तानं शपारोगणमब्रवीत् त्वंगत्ता
 मदनामीषां योगविधुं प्रयत्नवान् अपारोभिः कत्रघ्नापतेनैव संपुचोदि
 तः ताभिः परिव्रतो गतायोगिनस्तान् दृढव्रतान् नत्येर्गे पैसुसंयुगे नृपापै
 विविधैरपि नशकुर्तुमीलपितुं नेत्रान्येषां महात्मनं पुनर्विस्मयजेगतायया
 वृत्तन्यवेदयन् ततः सार्द्धं लसिंहादीन् गजांश्च शरभानपि स्रष्टावर्षततः
 क्रेपिच्छीचकरकैस्सहः वर्षेभ्यं करेतस्मिन् मगावर्षेण पीडिताः नहुहोत्तरितं
 प्राप्य निचिडाः सर्वे तो भवन् गृहासु नासु योगस्थान् शिलाभूतान् मुनीस्वरान् ।
 मगास्ते मर्दयामासु पादसैपैः सुदारुणैः तेषां तु केचित् सुरभाः क्षुधासं परिपी
 डिताः वभक्षुर्योगीवर्गस्तान् दंतपट्टेन पीडनेः ततैस्तु क्षौसे स्थितास्सर्वे धाना
 मृतसपरिताः तेनैव योषिताः संतः सुखेनैवोपतस्थिर अजीर्णहारदोषेण शर
 भाः षोडिताभशं कशीभूतानि रुखासाः प्राणांतीकमुपागमन् एवं मगान् दृ
 तान् दृष्ट्वा निश्चलान् तान् मुनिनपि वृत्तासु विस्मितो भूत्वा प्रशंसतान् मुनीश्च
 शन् दिवा ज्योतिर्मया देहान् तेषां दृष्ट्वा प्रसंभवः प्रदक्षिणमस्कारान्कृत्वा
 देवैर्महर्षिभिः योगप्रभावं तं ज्ञात्वा प्रसशंश पुनः पुनः एवं ज्ञात्वा तत्प्रभावं

भार्गवः
७०१६

ज्वलन्मुखं रक्ताविदशं काशं यादप्योपशोभितं दिव्यगंधविलिप्तांगं वै
जयंत्याविराजितं कौस्तुभेन विराजंतं श्रीचित्सकतलक्षणं बलमद्भुतमद्भु
भ्यां समुपेतं जनार्दनं सर्वेश्वरं जगन्नाथं पुराणपुरुषोत्तमं संभृताशेषपति
नयावनव्रतमीश्वरं दृष्ट्वा प्रणम्य विधिवत्पूजां वेदांतगतैस्तैः तत्सेवासक्त
मनसः कंचित्कालं समाचरन् तत्र पुराणकृतां पुंशं श्रीमद्व्यासं मनु ।
प्रदुर्योगवर्णितो ~~सुभिकंचितान~~ ~~भूतिश्रीमद्भार्गवेषपुराणे~~ ~~उत्त~~
रखंडेन रत्नरायणसंज्ञादेमहायोगी महात्म्ये पंचमोऽध्यायः ५ ॥ ततस्तस्मा
न्महोद्देशाद्युःसिंहावलंबरं तत्र स्थितं महासिंहं पूजयित्वा जनार्दनं ततः
संस्तुत्या गदिनैर्जुलसीवनसंस्थितं ततः परंपापहरेकं शौचे स्थितं हरिं शो
वित्वा यमहापुण्यं स्वेताद्विपरमं ययुः नृसिंहं त्रिपरं पिवंतं तं गुडोदकं ।
सनम्य नुतिभिर्नृत्वा हर्षनिर्भयमानसाः दिनानि कति संस्थित्वा मर्त्यानां त
त्र वाशिनं स्थिरं कृत्य दृढाभक्तिं श्रीपतौ श्रितवत्सले ततः परंपारमा
त्म्योद्देशे त्रैलोक्ये च नानरे स्मरणा न्युत्तिदं देवं वेदसाक्षिं नारायणं हरिं पु
ण्यमेतुस्तुवंतस्ते कीर्तयंतो हरेर्गुणान् महायोगं धारयंतः चिरकालं

नादस्यानुभुजगेशयं उपदिश्य न्याशयोगं नृणां नत्रनिवासिनां भवेत्त्यामच
 नीनाथं दृष्ट्वा संपूज्य भक्तिः क्षारावत्यां स्थितं देवं पादवेन्द्रमपूज्यन् ततो
 नंदब्रजेन त्वागोजनशतं हरिं पञ्चाङ्गदावनेन दत्तं नमभ्यर्च्य योगिनः प्रणामुर्भ
 क्तमंदारंगोविंदं कालिपहं दे गोवर्द्धनाद्रिशिखरे गोपवेष्टं विनम्य तं भवेद्युभ
 क्तनेत्रस्य शेषं कलानतः परं गोमंतपर्वते रम्ये शौभरे संस्तुत्य यत्नतः श्रुभ्य
 र्चनं हरिद्वारे जगत्पतिमनंतरं प्रयागे देवदेवेशमानर्च्यार्पावं मुदा किंचि
 काले स्थिताः नत्रगयां प्रतिययुस्ततः तस्यागदाधरोस्तत्तागंगासागरसंग
 मे विसृज्य प्रणम्य तत्रस्थान् विष्णुभक्तिपरायणान् कलौ स्थितान् चिरं कालं
 चित्रकूटसु यागताः उपास्य राघवं नत्रनेदिग्रामे मनोहरे राक्षसघ्नं नमस्कृ
 त्वा प्रभातेशर्वपावने विश्वत्रयीणामभ्यर्च्य श्रीकृष्णं कर्मत्रयिणः देवं संसे
 व्यतदमुनीनीलाद्रिजगमुत्तमं दूरतः शिखरं दृष्ट्वा प्रणमन्तो मुहुर्महः तत्र
 क्षेत्रं संप्रविश्याद्यदृष्टुः पुरुषोत्तमः इदानीं लभसीश्वरं मं पीतकौशेयवा
 शसं किरीटहरकेयूरकंकणगदशोभिने गौवेयकांचिकटकुंडलाद्यैर्विभू
 धितं पुंडरीकविशालाक्षं पीनापतभुजद्वयं विवोष्टं विपुलोरत्तं शरचंद्रो

भार्गव
पु० १७

लनिभः स्यामः कोटिकंदर्पसुंदरः स्फुरत्पीतांबरधरः कांचीगुणविराजितः शंख
चक्रधरोद्देहः कोटिरत्नसंयुतः वैकुण्ठपदमेवेतिसंदर्शितकरांबुजः हारकेसुर
कटककंकणगदशोभितः किरीटकोटिमणिरुग्माव्राजमानदिगंतैरः स्फु
रदिव्यप्रभायुजः कुंडलद्वयमंडितः दिव्यचंदनलिप्तांगवेजयंत्याविराजितः
सरस्वद्राभसंस्मरमुखपंकजशोभितः मकरपुंजवापकभूयुग्मेनविराजितः
रूपावलोकनंलोलपुंडरीकायनेक्षणः तिलप्रसूनसौंदर्यनिरस्तशुभना
शिकः चलत्कुंडलविष्णुतर्गमंडलशोभितः विंविदुमसंकाशसुंदरौघ
युगांचितः कुंदप्रसूनसदृशः दंतपंक्तिविराजितः कर्णवत्तंसमुकटप्रभासं
क्तकुंतलः दिव्याङ्गुण्डविलसन्निकसेनसमन्वितः मणिग्रेवयकाशक्तकुंबुवं
धुरकंधरः श्रीसमविपुलोरत्नकोवालार्कनिभकोत्तुभः विपुलांशोमहाबाहु
र्नाभिसंस्थितपंकजः रंभाचितोरुदितगः सुजानुद्वयशोभितः सर्वाधिकारिसु
लभः शरणाग्रियुगांचितः सुपर्णपक्षविक्षेपचलत्सुक्ताचनंवरः हंसा
भचामरमरुचलकुम्भजमालिकः अनेतविषुक्तोनाद्यैर्नित्यमुक्तैसमावृ
तः ब्रह्मरुद्रादिभिर्देवैर्मुनिभिः परशैवितः सर्वेश्वरोजगन्नाथः प्रादुरासी

माहिताः मुक्तिमार्गदर्शयन्तः तत्रमानान्तराण्यसदा नतः श्रीकाकुडाधीशमं
 धननायकमच्युतं प्रणिपत्यस्तवंकृत्वा ततो धर्मपुरीगताः योगनन्देश्री
 नृसिंहं तस्यांस्तत्त्वाप्रणम्य चः अथविष्णुपथेलक्ष्मीनारायणमजं विभुं
 कस्मै च नृत्वास्तुतिभिस्तुत्वासंयज्यभक्तितः यश्चादेहावलंगत्वा हिरन्याश्रु
 रमदन्तं सेविता पादरेण सेवि हलं परिपूज्यते अनन्तरं महात्मानं जग्मुः श्री
 वेकटाचलं दृष्ट्वा वैकटशैलेऽसुवर्णमयमुज्ज्वलं सप्तशिखरे शिखरे शिखरे
 चित्रैः समनोदरेः नानामगणैः कीर्णं वनराजिविराजितं अष्टोत्तरसह
 श्रेणुपुण्यतीर्थैर्निवेदितं पंचयोजनविस्तीर्णं शतयोयनमायतं सर्वपाप
 हरं नृणां भुक्तिमुक्तिप्रदं शुभं सर्वतीर्थोधिपस्वामिपुष्करिण्याविराजितं ।
 शेषस्वरूपमौज्वल्यपरगमिभिरभिषोभितं यथानिवाशवैकुण्ठं तथा भगवतः
 प्रियं प्रणम्य विधिवच्चक्रुः कीर्तयन्त पुनः पुनः शेषाचलारोहणार्थं संकि
 त्ता मुनिशूत्रमाः ते च प्राप्ता भक्तितीर्थे चिरकालं समावसन् योगंधत्ता महात्मा
 नः समाधौ योगवित्तमाः श्रियः पतेरनुभवकुर्वन्तः संस्थिता मुदाः श्रीनिवासस्य
 देवो मुनिनामग्रतः स्तथा कोटिस्तथा प्रतीकाशः कोमलावयवो ज्वलः इदानी

भार्गवः
७१८

स्तत्पादशेवनं अकरोद्व्यसिद्धार्थं भक्तिप्रद्व्यासमन्त्रितः तस्यास्येन दत्तात्मा यो
गिनस्तत्वेवेदिनः श्रीनिवासस्य कृपया दुर्दुरक्षयपात्रकं रक्षार्थं धनपात्रस्य द
दुश्चक्रं मुदर्शनं वंसस्य पारपयंतं तन्पातद्वर्मशिक्षये पुत्रचप्रददुस्तस्मै संपद
श्च सुनिश्चलाः अभितो चैव योगिभ्यः संप्राप्य भुवि भूसुराः श्रीणादि सुदिव्येषु
सर्वक्षेत्रेषु संस्थिताः यत्र यत्र हरेरर्चा संस्थिता तत्र तत्र हि महाभागवतेभ्यः
सः सदत्वात्त्रिभिर्पूर्वकं तक्षेष्टं सर्वजीवभ्यः प्रादात्तद्रक्षणं कृत्वा तद्विधं तव
वक्ष्ये हं साधारणवेभ्यः धर्मस्य कीर्तनादेव पुरुषा ज्ञानवान् भवेत् अत्र च
तुर्विधं नित्यं कारयित्वा सर्वे स्मवः वत्त्राणि गंधपुष्पाणि सुवर्णाभरणानि चः
असंख्यमेतानां पादाहरे कृत्वा समर्पणं तक्षेष्टं हरिभक्तानामादौ दत्वा यथाक्रमं
ब्राह्मणानां क्षत्रियाणां विद्वद्भ्यो द्राणां तथैव चः अन्येषां सर्ववर्णानां प्रत्येका
सर्वभेदतः चतुर्विधं त्रैवत्तं च गंधपुष्पं च भूषणं अर्घ्यपाद्यादि सर्वेषां पूजा
वेदनपूर्वकं ददौ नित्यं विप्रवर्यः सर्वाभिष्यानशेषतः हरेरर्चाविग्रहेषु सर्वेषु
प्रत्यहं दिजः नित्योत्सवानि सर्वाणि तथाप्यक्षोत्सवानि चः प्रत्यहं सुत्सवं च
वकारयामास भूसुरः देवालये विशेष्वाणि सुविस्तराणि सर्वतः स्वर्गाणि च

नृश्रियः पतिः तथा मुनीनां ह्यन्यदेष्टुमातो जनार्दनः अदृशो भूतसद्यः
 वीर्यामालिनाक्षः सुनीश्वराः तं दृष्ट्वा देवदेवेशं प्रणमन्तो मुहुर्मुहुः नुष्टुर्वहुः
 धास्तोत्रैः प्रबंधैः श्रुतिगोचरैः श्रीनिवासः संप्रहृष्टः स्वहस्तनाभिसंस्पृ
 सन् विलोक्य कथया पूर्णलोकैः प्राकृता मुनीन् भक्तो योगीश्वर एव
 मत्प्रियामममर्त्यः भवतां एव तोयास्पवत्संगैरीव धावती समस्तजीव
 लोकानां मुक्त्यर्थममकांक्षितं उपदिश्य न्यासयोगं मतत्वं बोधयिष्यथः ।
 अथ प्रभृति लोकेषु युष्मन्नयेवै समाश्रिताः तेषां मुक्तिं प्रदायामि कामांश्चा
 पिन संसयः स्वमाज्ञाप्य देवेशो वेकटाद्रिविवेश सः त्रयोपियोगिवर्यास्ते
 भक्ततीर्थे समाश्रिताः तत्र त्पानां चागतानां न्यासयोगमनुत्तमं सर्वरहस्य
 मवदन् मुमुक्षुणां विशेषतः तदा तु तत्तज्जिज्ञासुः कश्चिद्वा स एव पुंगवः सं
 वंधज्ञानमाकांक्षन् तेषां पादान् समाश्रितः अचूतसमै योगिवर्या जीवात्मप
 र्मात्मनोः संबंधज्ञानममलं देहदेहीत्वनूपकं सरीरंतस्य जीवात्मा शरीरी हरि
 रुच्यते शरीरिणः शरीरस्य भजनैर्मोक्षसाधनं एतद्विज्ञापितं ज्ञानं सदा भा
 गवत्तार्चनं करिष्ये विहीनो हं कथमेतदिति बुबुधं इव संप्रहृष्टः पुन

भार्गव.
उ १८

19

ऋकुंडलप्रभाभिविद्योतिनगंडमंडलं शुभ्रललाटांचितनीलकुंतलं ग्रैवेयक
आजितकंबुकंधरं विशालवक्षस्थलशोभिर्कौस्तुभंचराचरापरितसुंदरो
दरं विशुद्धसद्भाजितनाभियंकजंकांचिगुणवेष्टितपीतवासशं करिंड
हस्तप्रतिमोदयुग्मकंककुवज्वलद्वर्णराजानुयुग्मं वज्रानुयुग्मज्वलचा
रुजंघंशारख्यरत्नांबुजपादयुग्मं किरीटहारंगदकुंडलादिस्फुरत्त्रयसङ्ग
घणभूषितौगं श्रीभूमिलीलापतिमादिपुरुषं श्रीवैजयंतीवनमालसा
भितं तंवीक्षनीलांबुदकोटिसुंदरं प्रणामुरानंदजलाकुलेक्षणः पुनः पुनः
प्रणम्याथकुलाशिरसिचांजलिं संस्तुवैस्तोत्रयामासुर्वदेदोत्तमोचरैः
तत्सेवामभिकंक्षोत्तमेतत्रैवोपतस्थिरे ततःकांचीपुराधीसोराजराजो
महावलः विसुवधाननामासौरिभक्तिपरायणः तेषांमंतिकुमाग
न्यप्रत्यहं मुनिसत्तमान् स्तुत्वा सर्वोपचारैस्तान् पूज्यते भक्तिपूर्वकं तदा
स्य शत्रवोऽसंख्याः तत्पुरं हरुधुर्भशं तान् दृष्ट्वा द्राविडस्तु पुरा निर्गत्य
कुंजरैः रथैरश्वैर्वलैश्चैव युयुधेश्वरो नया तथा संक्षिप्य मारुतेषु च
वलेषु नरेषु च स्वयमेवाकरोयुधं शत्रुभिर्वलवान् यः चतुरङ्गिणस्तत्सर्वं

त्मकानि सर्वाणि कृतवान् भक्तिभावतान् एवं कृत्वा चिरं काले महाभागवतां च
 ने संवंधस्तान् सिद्धो हि मोक्षं प्राप सुदुर्लभं हरिदासाभिधानस्य वैष्णवस्या।
 गुजन्मनः चरित्रं शृणुयाद्यस्तु सो ब्रह्मदानपरो भवेत् ॥ ॥ इति श्रीभार्गवेय
 पुराणे उत्तरखंडे नारायणसंवादे महायोगी महात्मने पद्योऽष्टाध्यायः ॥ ६॥
 अथ त्रयस्ते योगीश प्रणम्य श्रीनिवेतनं गिरिं प्रदक्षिणं कृत्य प्रजगमुया
 दवाचलं नारायणं नमस्कृत्य पूजयित्वा यथाविधि तस्मान्निर्गत्य ददृ
 शुः घटिका मात्र पूजनान् सप्रधीरां च पुरतः प्रादुभूतमवाप हं ततः कां।
 चिपुरी गत्वा तं दृष्ट्वा वारणचलं प्रणम्य प्रीतिं हृद्यं गगिरिमातुरुहस्तरान्
 विमानेषु एष कोट्यास्त्रो दिव्यमार्गिकप्रशोभितं तस्मिन्सिंहासने दिव्योत्ति।
 यंतं वरदे गुरुं देवराजं विराजंतं ददृशुमुनिपुंगवाः तं हस्तिशैलेन्द्रविभुं जग
 त्पतिं रमायतिं सर्वजगत्कुरीरिणा चराचराणां हृदयां ब्रूकरिणं कामध्यास्य
 मानंदमयं ध्रुपं कजं सौशील्यसौलभ्यसुवत्सलादिगुणादिमारक्ष्य वि
 भक्तियुग्मं प्रसन्नवज्रं अविशालनेत्रं सुचिस्मितं विंबफलाधरोऽयं अज्ञान
 बाहुं सरविंदमंडलस्युरनुवाभोरुहदीपनाशिकं सुदीर्घकर्णं जलन।

मसंख्यमवधीदिभुः ततो राजभिरादुतोयुयुधेभीमविज्रमैः चिरं संयुद्धतैः
साङ्गैः प्रहारीमर्मरीकतैः विरोधाभीमुखोभूत्वा स्वपुरीं प्रविवेश सः प्रवि
श्य योगिवर्याणां कासारदिमहात्मनां पादारविंदशरणं जगामारीभ्या
त्युतः तस्मै तेनैव भयं दत्त्वा प्रार्थयं चक्रिरे हरिं रक्ष एनं रणाद्भूतमिति तैः
प्रार्थितो हरिः चक्रं संप्रेषयामास तत्पञ्चवधकाक्षया ते चक्रं चरितंग
त्वा विद्राव्य नृपुंगवान् तस्मै राज्ञे जयं दत्त्वा स्वस्थानं पुनरागमत् एज
यित्वा शतान्नराजामोक्षमार्गं सूनात्तनं ज्ञात्वा ते समनुजातः स्वराज्यं प
र्यपालयन् मुनयस्ते तत्सर्वं तस्यां कमललोचनं संशोका योगिनस्तुत्वा
भगवद्दर्शनोत्सकाः यथोक्तकारिणं पश्चात्सं पूज्यविधिं व्रजतः इशानं
गरस्थं तं हरिम् अर्च्य भक्तिः ततः परं पांडवानां मानं प्राप्य विनम्य चः ।
त्रिविक्रममण्योपास्य महात्मानं महाव्रतं कामाशिकां स्थितं देवं श्रीनृसिं
हं कृपा निधिं भजित्वा तेन तोन्यत्र नत्वा स भुजसंज्ञिकं मेघाकारं ततो नत्वा
शुभाकारं तथैव चः शेषाकारं ततो प्राप्य तु व्रतः स्तोत्रमुत्तमं प्रवालवर्णमा
नस्य श्रिया सह विराजितं उपासनं मुनिं द्राक्षु दीपाभं तदनंतरं एवं स्थित्वा

भार्गवः
७२१

सयोगमनुत्तमं सरहस्यं सत्तात्पर्यमधिकारानुवृत्तः श्रान्तप्रपन्नित्वात्
नां हस्तानां हस्तलक्षणं ध्यातुं च ध्यानकामानां योऽन्तं योगकाक्षिणं ।
तथा चोपविसंतस्तैरंगेषां नुभवेवः कावेरीतटसंपुल्लवनमधोनिवाशि
ताः तत्र कश्चित्कुरुरोगाक्षत्रियः क्षुत्प्रपीडितः विशीर्यमाणसर्वंगप्रचा
रक्षोमवर्जितः तेषां प्रभावं संश्रुत्पुनराजनपरंपरैः तानुवाच वचः शीघ्रं
तद्भक्त्या पूर्णमानसः योगीश्वराणां मरुतामाश्रमस्यांतिके शुभे तत्पाद
लाक्षितभुविस्थापयिष्यम्यजनाः तस्य तदवचनं श्रुत्वा वस्त्रनिक्षिप्य तौ
जनां यागिनामाश्रमाभ्यां संनित्युत्तत्यादलाक्षितं शोधितत्पादरजसा
मवेष्टत पुनः पुनः तेन वेष्टनमात्रेण सयोगीहमसंयुतः तस्योदित्यवपु
र्भूत्वा वभौ कंदर्पसंनिभः गत्वा तिकंततस्तैषां ययातभुवि पादयोः पुनः पुनर्यो
त्थाय कृत्वा सिरशि चांजलिं तुष्टावयोगिवर्योस्तानुवाच पर्यंकुलेक्षणः ।
उवाच हृद्यमनसा तत्पादासक्तलोचनः युष्मात्पादाब्रजसां प्रभावो मरुदद्भुतः
तादृक्कुक्षितदेहं मे दिव्यतमकरोत्तु क्षणतः तस्माद्भाग्यतोऽग्रज रजःसर्व
र्थसाधनं सर्वव्यापनं परमं वाचनं मे हतं तदेव मुक्तिदं लोके तदन्यत्र ।
सर्वार्थनाशनकरं

समप्रभं प्रसन्नसुमुखं भोजं पुंडरीकाय तेश्वरं किरीटकुंडलोज्ज्वलमुक्ता
हारविभूषितं सुषीनविपुलोरत्नकौस्तुभेन विराजितं वक्षस्य लक्ष्म्या भ्राजं
तं सविद्युनीलमेघवत् दिव्यकांचीगुणधरं तत्तच्च मीकरांबरं प्रयत्नपरि
जार्तं ध्रुवसूत्रेण शोभितं हस्तोपधानं विंबोष्प्रस्तुतान्यकरांबुजं ३
दश्रांसदीर्घतनुं कोमलावयवोज्ज्वलं स्रष्टिस्थित्यंतकर्त्तारमजमव्यक्तमव्य
यं प्रणम्य बहूधा भूमौ तुष्टुबुधुषुवात्तमं ॥ योगिन उचुः ॥ नमस्ते नमस्ते ।
महारंगेशापि नमस्ते नमस्ते नमो विश्वदेव नमस्ते नमस्ते नमश्चक्रपाणे न ।
मस्ते नमस्ते गुणाधरे मेश नमस्ते नमस्ते चिदाकार ईश नमस्ते नमस्ते महेश
सुरेश नमस्ते नमस्ते भवेशा परेश नमस्ते नमस्ते नमः पद्मपाणे नमस्ते नम
स्ते नमः पद्मनाभः नमस्ते नमस्ते हृदंभोजवासि नमस्ते नमस्ते नमः पद्मने
त्रः प्रसीद प्रसीद प्रभोरंगनाथः प्रसीद प्रसीद प्रपन्नार्तिहर न प्रसीद प्रसीद प्र
सन्नानना प्रसीद प्रसीद प्रभोरंगभित्ताग एवंस्तुत्वा देवदेवं तत्कृपावधिसं
स्तुताः नम्रयोः पूजिता संतः कंचित्कालमवस्थिताः नम्रत्यानौ सर्वेषां न्या

भार्गव
पु० २१

22

संस्थितः सराजाजातवैराज्ञो मुमुक्षुस्तान् हरिप्रियान् शुश्रूषमाणस्ततन्ते
हन्ते मोक्षमालभेत् योगिदासस्ततस्त्रीभिः पुरीषाण्यवलैस्तह राज्यभोगांश्च
बुभुजे चिरकालं मनोहरान् कदाचियोगिशेवाद्ययोगिदासो हरिप्रियः श्रीरं
गं प्राप्य योगीशपादप्राज्ञांतिकंगतः योगिनः कुशलं दृष्ट्वा योगिदासस्य चिं
तितं अनपत्योद्भवतात्वात् तस्य पुत्रसत्तं मरुत् विष्णुभक्तिरतं भक्तं पादशेवाच
नेरतं दत्त्वा संप्रेषयामासुस्तच्च स्वानगरीययो नतः पुत्रशतं यज्ञयोगिदास
स्य धीमतः अचिरेणैव कालेन यौवनं प्रतिपेदिरे वेदवेदांगविदुषो धनुर्वेदा
विस्तारदाः विष्णुपूजापरानित्यं नदीयाराधनोत्सुकाः राजा पुत्रशतस्याप्यग्री
त्या राज्यशतं ददौ त्वं त्वं राज्यमुपागम्य राजपुत्रा महावलाः धर्मण्यथवीस
र्वापालयन्ते हरिप्रियाः विस्तृतं भक्तानां कुर्वन्ते नित्यपूजनं प्रजाभिः कार
यन्तश्च संस्थितान् पनदनाः योगिदासस्ततो धीमान् मोक्षार्थी निरपेक्षकः ।
योगिनां सन्निधिं गत्वा ते धारंगक्षमातले शुश्रूषमाणः शततंकुया लोका नवी
क्षितः संप्राप्य न्यासयोगार्थं स्तोभ्यस्ततः पददत्तकः दुर्गमं परमस्थानं तत्प्र
सादा जगाम सः जयेते योगिदासस्तदा ३५ हलोके सुखं प्रा

स्ति साधनं एवं स्तुवंतं तं दृष्ट्वा संस्थितां कृपया दया अवलोक्य महात्मानः स्थितः
 करपंकजैः महाराज्यपदं तस्मै प्रददुस्ते हरिप्रियाः ततः सप्तपुत्रं यथेष्टं योगी
 दासा कथः शुचिः तेषां शुश्रूषमाणः सन् सदा तत्रैव संस्थितः ततश्चो जाधिपो
 राजा चतुरंगवलेयुतः भार्यया सहितः श्रीमान् पुत्रिकाशतसंयुतः श्रीरंग
 सस्य शेरवार्यं तत्क्षेत्रं समुपागमत् श्रीरंगनाथं शेषवर्त्तानि विविधानि च
 विचित्राणि च वासांसि स्वर्णचरजतं महत् प्रयत्नोपाजितं वस्तु समर्थ्यासं
 ख्यमुत्तमं तद्भक्तानामपि स्वर्णदिव्यवर्त्तानि वरादिकं ततो योगीश शेरवार्यं तेषां
 माश्रममागतः तां दृष्ट्वा प्रणिपत्योत्सृज्य निःस्पृहो योगिनः भार्यया पुत्रिकाभिश्च
 तेषां राजा मकारयत् तस्य राजतया पुत्रो योगीदासं मनोरमं कंदर्पसंनिभं दृष्ट्वा
 स्मरन्निर्भित्रचेतसः तस्मिन् विलग्नमनसस्तत्रैवोपतस्थिरः तेषां ज्ञात्वा मुनि
 राजा तं दृष्ट्वा नगसुंदरं योगिनस्तान्नमस्कृत्य विनतः सत्कृत्वा जलिः ततस्तथा
 गिदासस्य कुलं गौत्रं विसृज्य तात्वा तस्मै ददौ प्रीत्या कन्यासतममुत्तमं योगि
 दासस्ततस्तत्तासां पाणी नृजगद्गुणाणि न अनपत्यस्तद्गुराजस्वराज्यमखिलं
 महत् तस्मै दत्त्वा भिस्त्वेवाथ चतुरंगवलेस्सह तां पुरीं प्रेषयामास स्वयंतत्रैव

भार्गवः
७२३

२३

तन्मायामनुत्तमं मत्वाततः परं श्वेतपर्वते पद्मलोचनं अर्चयित्वा यथा न्याय
मथ पार्यस्थलंगताः तत्रोपास्य परं ब्रह्मरूपकोट्यासनं तत्र मधुविषभजि
त्वाथपरिपूर्णमनोरथाः महानंदमनो ध्यात्वा नंदस्यैव महाद्वयं ब्रह्मपुण्यां प्र
विस्थाप्य चाश्रयेषु ब्रह्माश्रयं ततस्ते संगमग्रामे श्रियित्वा संगमाद्वयं शरणं
त्वां पुरीं गत्वा शरणं पशरणं ययुः सिंहक्षेत्रसु पागम्य म हासिंहमुपाश्रय
न मं ह्यारिमभिर्वंद्याय मणिमंडपसंस्थितं निविडक्षेत्रमासाद्य निवि
डोकारमाश्रिताः जगदीश्वरमभ्यर्च्य धनुकेतदनंतरं मोहनाख्यपुरं
येकालमेघमथार्चयन् आसाद्य मधुसंपुण्यां सुंदरस्य पदंबुजं समा
श्रित्वा ययोगीश्वरः परमस्वामिसंज्ञिकं ब्रह्मभाद्रौ स मभ्यर्च्य तत्रोपायमु
पास्य चः श्रीमद्भरगुरुक्षेत्रे प्रेमाद्रामलमानसाः नाथमभ्यर्च्य विधिबद्धा
नंदाश्रुपरिप्लुताः कायकाख्यामहापुण्यां समाराधय मासखं गोघे गोघ
स्थलपतिमभिवाद्य मुदा त्विताः दर्भसंस्तरमागत्य सयानं वंदनं कृताः ।
पूजयां चक्रिरे शौरीं धत्वा मंगलकेतने वलाद्यमपि संपूजयतिष्ठन्तं भ्रम
रस्थले कुरंगे पूर्णमाराधयन्तो विष्णुं तटीस्थले संस्तुत्य संस्तवैर्दिव्यैः

पदेहान्तेपरमश्रुते ॥ इति श्रीमद्भार्गवपुराणे उत्तरखंडेनरनारायणसंवा
देमहायोगिमहात्म्येसप्तमाध्यायः ॥ ७ ॥ एवंस्थित्वाचिरंकालं श्रीरंगेयोगिसुत
माः रंगपुर्याविनिर्गत्य गच्छन्तो मार्गमुत्तमं श्रीरामक्षेत्रमध्यस्थमाननु।
जीनकीप्रियं अनंतरं श्रीनिवासस्थले पूर्णमुपास्यते ततः सुवर्णं भवने
सुवर्णमभिपूज्य चः अथ व्याघ्रपुरे पुण्य महाबाहुमपूजयन् पश्चादा
काशनगरे हरिमारामभक्तिः उत्पलावतकेशोरीमभिवोद्यततः प
रं मणिकोटां पुण्यवत्यां मणिवट्टं महाप्रभुं ततः कृष्णपुरीं गत्वा महा।
कृष्णं प्रपद्य चः विष्णुस्थानमथ प्राप्य सजयित्वा तु मुक्तिदं ततः स्वेतह
रे पुण्येशान्तमूर्तिसमर्चयन् अथाग्निपुर्यामाविश्य समाराम्य हरिप्रि
यं भार्गवं भार्गवस्थाने संशेव्य तदनंतरं वैकुण्ठस्थे माधवस्थाने पद
पंकजे पुरुषोत्तमं प्रपद्याथ कृत्वा भक्तसत्वाचनं सुदर्शनं चक्रतीर्थं प्रप
द्यात्परांततः कुंभकोणं महापुण्यं शार्ङ्गपाणिपदांबुजे कृत्वा भिवंद
नात्तस्माद्भूमिस्थानं समोश्रिताः शार्ङ्गयोगो भजेन कृत्वा कपिस्थलमुप
त्यजे गजानिघ्नं प्रपद्याथ चित्रकूटेन मोहरे दृष्ट्वा ध्यात्वा यगोविंदमु

२४

भार्गव

७

२५

स्तोत्रैरनुत्तमैः ततः सीराधिमासायन्नगाधिपराधिने दिव्यालंकारसंयुक्तः
 श्रियाभस्याविराजितं विलोक्य बदनं कृत्वा विनयेन समनिताः कृतप्रज्ञाः
 कृतसौवासितो मार्त्तमंडलं गत्वा हिरण्मयं देवंप्रसात्तपद्मिनामुतं दिव्य
 तेजोविराजितं दिव्याभरणभूषितं सुवर्णपंकजासीनं सर्वमंडितं दृष्ट्वा
 प्रज्ञादिकं कृत्वा हर्षसंपुल्लोचनाः निगमाथैस्तवैस्तुत्वा ध्यात्वा तथा
 दपंकजं सत्यलोकततः प्राप्य विशुं विश्वेश्वरं प्रभुं सखियं ब्रह्मरुद्रं
 दिसेवितं दिव्यसुंदरं सर्वलंकृतं संयुक्तं संवीक्ष्य प्रणतिंगताः अभिषु
 त्यस्तवै दिव्यैर्योगिनस्तदनंतरं सामोदलोकमासाद्य तेऽनिरुद्धमुखाः
 धत्ते नमस्कृत्य स्तुतिंगत्वा संप्रहृष्टतनुरुहाः सत्त्वा मोदल्लोके सुप्रसु

२४

प्रणमंतो मुहुर्महः क्षुद्रनयां समाविष्टपूजयामासुच्युतं अनंतस्यनेपुण्ये
 पद्मनाभं जगत्पतिं प्रणम्यस्तुतिभिः स्तुत्वा परमानंदनिर्भरः एवमादिनिदि
 व्यतिष्ठेन्नान्यगणितानि वै विष्णोर्निवासभूतानि मोक्षरानि समातले
 चरंतो योगिनो नित्यं संसारधातवर्धिनां तत्र तत्र निवासिनादर्शयतः कः
 पालयाः न्यासयोगादियेन मुक्तिं ब्रह्मादिदूर्लभां तिष्ठन्तस्तत्र तत्रायकं
 चित्कालं पटक्षया ततः कदाचिद्भूयोपि वै कदाचिन्मुपागताः भक्ततीर्थपुनः प्रा
 प्य समासीना यथासुखं श्लेषक्षेत्रयात्राद्याः कृतास्ताभिरनुत्तमाः भवेत्
 द्वीपादियात्रातकृतावेति विचिंत्यते माहायोगं समाख्यायसेत द्वीपम
 पागमन् तत्र स्थितं परं ब्रह्म दृष्टा तारकसंज्ञिकं प्रणमं दंडवत्कृत्वा स्तुत्वा

श्रीभा. वी. मैः से वितः सततं भक्त्या मोक्षमार्गं नृणां शुभं वक्ष्यामि मे पुण्ये सर्वमोक्षं देसे विते रम्ये मुक्ति
 व. २५ प्रदेदिम्य सर्वभूत हसे विते कश्चिद्भाग्यं यैः प्रहो वेणुलया विशारदः तपश्चकार सुमहत्तमामे
 पंचाग्निमध्यमे हि मागमे जलस्थापी यो सुगंधैर्मलैः जयन् नृणां संकुर्वन् भक्त्या श्रीरुर
 उज्ज्वलं एवं तपस्यमाने दुःसहं धोरम दुःसहं तन सतप्यमानस्तनूदुःसहे न तयो गिना वा स
 वसत्यतपसो द्विष्टं कर्तेश्चोपतिः आहुया सरसांश्रेष्ठं कनकांगी मुभाननां प्रसस्ये वाच
 पद्माङ्गी भार्यवो वस्ये विन्नमः तपः करे निसुमहत्तमं द्विष्टं कुरु सु
 दरि एवं सापे धिता तेन शक्रेण सुमहात्मना भार्गवाश्च भमा
 गत्य स्मरेण सह कामिनी तं दृष्ट्वा भार्गवमुनिं कृपारुपमनु
 त्तमे मुनिवर्षस्यते वीणा कणित निखना गंधर्वगायमाना सचकार बहुचेष्टितं तां दृष्ट्वा
 मुनिराविगः शुभा गंधर्वमुत्तमं स्मरवाणेन निर्भिन्नस्तस्याभासकमानसः तं पारमे मुनिवः

२५

मममिवद्यच्च संस्तुत्यदिव्यस्तुतिभिः॥ यद्दृष्टव्ययोगिनां वराः तदन्वामोदकस्थं संककष
 णमजं विभूं विनम्य लोत्रपासासु॥ परिपूर्णमनोरेयाः ततश्चैकं बलोकमानंदनिचयमहत्
 दृष्ट्वा सिंहसने दिव्यवासदेवं सनातनं कोटिस्वर्यप्रतीकायां कोटिकंदर्प्यं संनिभं दिव्यपीता
 वरधरं दिव्यसंज्ञं स्वकंदनांचितं श्रीभक्तलीलासमायुक्तं क्षत्रचामरशोभितं अनंतविहगैर्दृष्ट्यैर्नि
 तममुक्तेष्वसेवितं पुनः पुनः नमस्कृत्वा हर्षणपरिपूर्णिताः वेदांतसंतिकैः स्तोत्रैः स्तुत्या पूजादिसत्क
 ताः स्तेषांचरितं दिव्यं भ्रूवंति भूतियुनराः आपुराण्यमेवैव्यमाप्यते परमाव्ययः इति श्रीमन्नार्ग
 वे उपपुराणे उत्तरखंडे नारायणसंवादे माहायोगी महात्मैश्चमो ध्याय ८ ततः कांचौ महापुर्याः
 शातभागेऽतिमनोहरे पूर्वार्धेऽपश्चिमे भागे नान्यत्रोपस्थिते महत्सारेति नगरख्याता देवपुरोपमा
 पुराख्यं भर्भगवन् विश्वसूचतुराननं तत्पुत्रं माह तोन्यस्य सर्वक्षेत्राणि चैकतः सारविज्ञाय
 तत्क्षेत्रे महीसारा भवति पं इति नामासीत् तारकसंज्ञि इति भूतले तत्रामध्ये पविख्याता पुण्या
 कैवल्यदायिनी तस्यां वसति देवेशः॥ मार्गवाद्यैर्महर्षिभिर्देवैर्ब्रह्मपुरोग

श्री भा. ज.
व. २६

२६

यत्परमं ददौ इति निश्चित्य मनसा गृहीत्वा शिशुमुत्तमं वक्षसा ध्यायित्वा
 द्विजिह्वामहर्षाश्रयाकुलेक्षणाः गहमागत्य भार्यायै प्रददौ वेणुलावकं
 तं म पुत्रं गृहीत्वा वक्षोतर्मध्ये निक्षिप्य हर्षिता सुगंधैरमलैश्चिह्नैः
 वं श्रीधरं जगतां पतिं दृष्ट्वा तस्या दक्षमलध्यानाः भूतनिषेवण
 यात् नापि वत्सलनजं ह्रीं अहम्यहनिवर्द्धितं एवं गते सुबहुषु
 गं वर्धमानं दिने दिने विस्मयं परमं गत्वा तं दैवमिव मे मेरे त
 सुतिर्यंत्यमानः सन् नीलार्कसदृशं शिशुं वटपन्नशयानं तं न
 द्वाचिद्वृत्तगोत्रमः तं देवं प्रत्यमानसं गृहीत्वा ज्येष्ठं वयः
 ह तद्देहं ज्योतीलापां वा लार्कसहसं शिशुं वटपन्नशयानं
 योगेन्द्रयोगनिद्रापराधुणी प्रणम्य पादयोस्तस्य निधाय
 भक्तवाचा फलप्रदः कुपेलदत्तपशुकप्रसतिमिधुरो यथा एव
 धिः सम्यक् द्यासनासीनः पयावाज्यं ययः प्रियं एव प्रतिदिनं त
 वाविद्योगी लोभुक्तशेषतपो ददौ तद्गृहीत्वा सुदृक्ता भुक्तशेषं महानः सं प्राप्य दंपती सद्यो

२६

ततसो भूत्सुखितः पञ्चातायेन दीनात्मा तपोपहराणां मुनिः गतं न शौच्यमित्युक्तं निष्कृतौ कृत
निष्कृतः भगवत्पादकमलशरणागतमानसः आत्मन्येव विनीतात्मा सर्वभूतदयापरः तस्माद्ब्रह्माः
द्विनिगत्यातिथिपात्राधरो भवत् तथैव कनकांगी च संकल्याष्टाङ्गधन्वनः स यो गभैरातनयंचक्राः
७ संयोगी गेवं श्रीपतिध्यानपीपुष्यातनसं सक्तमानसं कलिदायथोऽसंधो कलेपरमशोभनं पौषमासे
मघर्क्षमासतनयसुत्रमुत्तमं लतागृहेयकस्मिन्निर्दिष्टासते मन्त्राः कार्यसिद्धिमुपागम्य देव लोक मु
पागमत् ततस्मिन् लतागृहे सरसौ दार्भकौ तत्र सामवेदस्वरोपायमहिं सारपुरेश्वरः श्रीभूमिसहितः
क्षिप्रं वासुदेवोऽखिलेश्वरः तं निरुजं समासाद्य स तुष्टः प्रियं सहकटाक्षदीप्तगुणसुधाधाराभिरनः
धं शिखं संतर्प्योतर्हितो देवः सोऽपि संतप्रवानभूत् ततस्त्वरिता सा ख्यावेणुलाविकडत्तमः अ
नपत्यो विष्णुभक्तस्तद्वर्धनविषसः वेणुसंग्रहणं कुर्वन्तर्जुनगृहांतरः वेणुकोवनशायानंतं कु
मारं कनकप्रभं विद्योतमानं प्रभयादिव्यै लक्षणै लक्षितं आसुविस्मितो भूत्वा प्रसूयया सुनि
रंरः त्यक्तावतं देववर्णं दिव्यमंगलविग्रहं आताकास्थयितां वाक्यमत्र स्थितः शिसुकेन तं व
तं यं बालश्चिंतयामास तत्र वे चिंतितस्यापि पित्रादिन दृष्टुं स न दृष्टः अत्र न पश्यत्यस्य मे देवम

३

ध्ववर्गेऽपि गार्हमात्येयतन्मुखं स्थितस्तस्योन्नतगर्हालोचनपितृव्याचलाचवात् सुवेद्यित्वानेपुण्या
 सुषुम्नाधमनीपुरी गंधिवयमनिर्भयं ब्रह्मविष्णुशिवाकूपं एकविंशन्मुहुरन्नामिलितं वज्र
 वक्रुवं विनिर्भयततस्तस्योपरी संस्थितमुत्तमं दिव्यार्धं मखोभोजं कृत्याधोमुखनीलसितं न
 दंभोरुहमध्यस्थं सुधारसमनुत्तमं स्नापयित्वा स्वहृत्पद्मे पुरयित्वा यथा मुनिः योगसाम्राज्य
 सोभास्पृश्यणोत्तमभूषितः हृत्पद्मे स्थित इति ध्यानमगात्परां वरां गतः तस्यादयद्वे संलग्नचित्तो
 रसामृतं पिवन् वासाग्रयं च विस्मृत्य बुद्धानं रश्मयगाः एवं समकुलमावगुहासुचपृथक्
 पृथक् शतेशतं नृवर्षाणीत्यो गीयोगमश्रीतः स्थितान्नेत्राणि गोविंदनिलपात्रनिशे
 चरन् विलोक्य सर्वसिद्धिं ज्ञात्वा स्नात्वा विविधानि चः आलोड्य दर्शनं तान् धित्वा मुखात्
 एकराणो मुनिः विष्णुसिद्धांतसाम्राज्यपरिपालनवानभूत् एवं स्थिते मुनिवरे कदाचिद्गुग
 वानहरिः तस्य भक्तिरसावेशान्न सदा तद्भवभावनात् भक्तिशारदतिरव्यातो वभूवधरणी
 तले तदा कदाचित् कस्मिंश्चिद् न मध्ये महापुनौ रेः पादज्वपीयूषपातसंतुष्टमानसं सि
 ते स्मिन्महाकाशततः प्रंडी प्ररोहरेः रघुभैरवमारुह्य पार्वत्याश्रयपासह अपश्यद्दी

३१

महदाक्षयमाश्रित्यन्यासयोगार्थमुत्तमं तस्माद्विज्ञापयोगार्थं विवेकादिगुह्यं तं

नवयौवनमायतः ततोवरः प्रभावेण चक्रस्य परिचारकः पुत्रो भवतयोः प्रीत्या विनिरुद्धः इति श्रुतः स
मादिगुणसंयुक्तो वासुदेवांश्चिन्तयन् मुक्तः तदिष्यन्ना निरतो वभो विद्याविसारः ततो भार्गवयोगीश्वरः सप्त
वर्षाणि तद्गृहे स्थित्वा तस्मादि निर्गत्य योगीश्वरं शीलपद्ममुनिः तत्र यमासनासीनो यमाद्यष्टांगसंयु
क्तः कपालभातिवस्त्यादिषट्कर्मापरिश्रितः जालंधरादिमुद्रास्तदशक्तत्वा यथाविधिः इषदाद्यं
तसमुनिश्चतुर्दशविलोकयन् शीतलाभूमरीचैव भस्त्रीरामूर्ध्वकेवले आतताचरतीचैव प्रभे
देत्यष्टधा स्मृताः एताकुंभकभेदाः स्युस्ताः कृत्वा सपथाक्रमं केवलं कुंभकं कृत्वा तेन संरुद्धवा
ग-युना नासने लिङ्गं स्थाने हन्ता माता लुप्तलके ललाटमध्यमे संस्थान्ना धाराद्याख्यवृत्तिच चतु
षट्काक्षालेषोदशद्विद्वलानि च षट्पद्यान्युद्बोधयित्वा योगीश्वरसमाहितः ततो नाभ्यखि
दस्य ह्यधोभागे धिक्कुंडलेः निवासेनासिकानंदे कोणत्रितयसंयुते पुरयित्वा यतेनैव वायुनाधः
स्थितस्थले आधारय प्रतन्मध्यत्रिकोणांतरमध्यमे कफाक्षरांतनियममग्निं प्रज्वालयन् वा
युवामेलनं कृत्वा तस्याधोभागे संस्थितं सुप्तस्यानाडिसंवेद्यतनकुंडलं वाकिक्षराः सकीर्षरं

श्रीभार्गव शक्ति
क. २८
विस्मयंगत्वा सर्वाणि भूवद्वचः पश्यत् देविमाहात्म्यं वैष्णवानां महान्मानो
विकगुणाः पूजनीयाः प्रपन्नतः प्रशान्ता विमलात्मिनः सर्वलोके कथावनाः तेषां न संति सदृशास्त
कृत्वा यदि भूतले देवैरप्यानिवार्यास्तु सर्वलोकोत्तमोत्तमा एवमुक्ता प्रियामिशोभति सारं प्र
सास्य च जगाम वैष्णव कथाः कथजन्मसिताचलं तदा प्रभृति लोके स्मिन् भक्तिसारे महामुनिः
श्रुत्वा संजननात्पादे ह्यस्य पाव इति श्रुतः शक्तिश्चोमाद्भुतगवे अथ पुराणे चत्तरखंडे नरनारायणसं
वादे महायोगी महामेनव प्रोधात् २ ॥ श्रीनारायण उवाच ततः कदाचिद्योगी श्रेष्ठ भगवत्या
दपंकजे विनिक्षिप्य मनास्साम्यकुसुमं प्रोक्षारो रतः छिद्रं कंच दृढीकुर्वन् संस्थित इति तत्र नदा
कच्छिप्ति स्त्रियं महाशार्दूलवाहनः उत्तरं दिशमागच्छन् सत्वरं सुरवर्त्मनि भक्तिसारे पति
तले स्तमितस्तस्य तेजसा व्याघ्राय मोक्षगमनसेतुस्तन्महद्भूतं उद्वेचितुमशक्तस्तत्र पुनः
पञ्चाङ्गतिगतः सोऽप्यमोक्षगतिं बाधुं कशाचातैर्जोषीमन्तिर्यक् चोर्ध्वमधो वीक्ष्य भूमिं स्थं
योगी पुंगवं दृष्ट्वा वतीर्य ततोऽनेः पादपद्मं प्रणम्य च संस्तुत्य दिव्यलुनिभिः वाक्यमेतदवा
चसः योगीरं द्रुत्वे महाभाग प्रभावतोऽतुल्यो महान् मध्वस्तुतमस्तुतमस्तुतमेतवोपरि ॥

३८

यमात्रं तं तदो मोचैश्च लिनं अस्मिन्नेयो गधरो मीलिताक्षः सुनिर्भयः एकाकीतरुणाका भस्यतावा
 न्यभयं मुनिः तिष्ठत्यस्य प्रभावं च चरित्रं वा धुना प्रियं सात्वा ततः प्रयास्याम कुरुष्वेतन्मम प्रियं श्रुत्वा या
 नुपावर्त्तमानं तु यः समहे श्वरः वनं प्रविश्य योगीन्द्र प्रभावं शतं मवृवीत् शिवो ह तं महाभाग वरुणो मुखमुः
 तमं शिवं मदर्शनं पुण्यं न यथा स्यान्मुनीश्वरः तद्वाक्यं मुनिः कर्णविलोकोन्मील्य चक्षुषी पुरस्थितं म
 हादेवमिदमाह वचोऽर्थवित् नित्यं गोहं सुराग्रनिश्वेत्तो मम त्वया वक्तव्यं नास्ति यत्किंचित्स्थानं गम्य
 तां हर तच्छ्रुत्वा ह शिवो वाक्यं पुनस्तं निरपेक्षकं नित्यं हायोगीनो ह्येव नुकुर्युर्देवहेतुनं प्रदृष्ट्वा
 गतं ग्राह्यं तच्चावस्थमुनिश्वरं श्रुत्वा तः संभ्रान्तेन संवित्ते स्वप्रयोजनं कथोपरिस्थितांस्तु चिंत्तं हीतास्पवि
 लेखयं तिष्ठते तत्तज्जमेवेत्येवं वरमप्युचत् तदा कर्णविहयाक्षः क्रोधं संरक्तलोचन कालानि विवज
 ज्वालजगाद च महादुःखं किं मया परिहासोऽयं महात्मा मे महादुःखं न विजानासि किं मोने प्रभावं पश्य मे धुना
 समर्थो यदि ह स्वस्वमात्मानमि तीरयन् ततीय चक्षुषा पश्यत्कोपाग्निः समेत जसा तन्नेव ज्वलन् ज्वालाय
 रिषर्णं मभज्जागत् भक्तिसा दसु योगीन्द्रो निश्चलो निर्भयात्मकः भयं करोद्यत्कीलनोऽस्य पादं संप्रसा
 रयन् मेलनं कृतवान् चक्षुः शोभं गतं तन्नेव महात्मनः अनेककोटि सूर्याग्नि तुल्यवर्चं समुद्भूतं तन्माद
 लोचनं

श्रीभार्गव
२२

२९

कासा

कुटोपिदिव्यज्ञावनदोभवत् सुमेरुसंमितं देवादिभ्यः समागतः तथा सम्यक् प्रतीक्ष्याप्यसिद्धो व्याज्ज
 र्थमानसः नृणां विनाशं विनाशकाचनोपेक्षया भुवि तं गीरं योगमहात्म्याद्भुतलेखापयदृष्टं पुनः पुनः
 मन्त्रिसारं प्राप्य तत्प्रादयं कजे निषत्पु पुनरप्याय कृत्वा तिरिचो लुलिः सोऽवशमास योगीन्द्रभक्तिप्रा
 वमानसः सोऽववाच ॥ त्वत्प्रादयं जसो महात्म्यमनुलं भवि त्वत्प्रादयं तत्प्रादयं सोऽववाच ॥ त्वत्प्रादयं
 तत्प्रादयं त्वत्प्रादयं त्वत्प्रादयं त्वत्प्रादयं त्वत्प्रादयं त्वत्प्रादयं त्वत्प्रादयं त्वत्प्रादयं त्वत्प्रादयं त्वत्प्रादयं
 करं पुंसो सर्वपातकनाशं अहं प्राप्य मुक्ता भद्रा मां हि स्वर्गं न किल त्वत्प्रादयं त्वत्प्रादयं त्वत्प्रादयं त्वत्प्रादयं
 लोकां वूनदः कृतः तस्माद्भगवतो लोके भक्ता राधाधिकाः स्मृताः इति त्वत्प्रादयं त्वत्प्रादयं त्वत्प्रादयं त्वत्प्रादयं
 दक्षिणां अनुज्ञातेन संप्राप्य जगाम स्वमिदं तनं ततो योगीन्द्रा गीर्षया भक्तिसारे महाधुतिः योगंधूता
 गुह्यमध्ये चिरकालं समास्थितः तदा कासारयोगी च भक्ताख्या महाद्वयः तद्गुहायां तमा गीर्षया गो
 गोपुगताः गुह्याणां निर्गमं तेनोद्भूतं बालारुणाग्रं अत्र कश्चिन्महायोगी योगमास्थाय संस्थितः इ
 तिमन्यं तरोषा द्वौ भक्ताख्य महाद्वयौ गुह्यं प्रदक्षिणं कृत्य जगत्तत्तौ पथे धृतः एक एव सतो योगी गुह्यां
 योगी सन्ममं दृष्ट्वा सोऽगुह्यां प्राप्य ननाम भविदूरतः योगदृष्टान्तमा लोकवद्गुरुमीत्यभार्गवः प्राप्य
 तदं दृष्ट्वा मां बुस्याप्य पुनः पुनः कासारोपि न मत्समैतदेव च पुनः पुनः अन्येन्यं संपरिद्वयो मां वित ॥ २३
 सरीरं गो निमित्तो प्रणतो प्रकाशानं शम्भुविलोचनो वेमसं परां दूरयो समासीनो चतौ मुनिः संव्र
 षाकुसलेष्वर्चवर्तनं च यथाक्रमं सोऽहा ईडावह दयो अन्योन्यं भवेद्यपि नो श्रीमन्नारायणाः

महात्मनस्त्वाद्यास्यष्टिङ्कंथादिधातुं न योग्यं स्यात्तस्य योगीन्द्रमया संपादिताभिमां
 अस्त्येपरत्नस्वचित्तां कंथाकोशेषतांतवो कुटिकांचरसोद्भूतां प्रगहाणमथापि तां इत्युक्ता पुरतस्तस्य
 निवधे सुसमाहितः दृष्टान्तेषु गुटिका कंथा एताभ्यां किं फलं भवेत् इत्युक्ते योगिता सिद्धस्तत्सर्वं कुमा
 रभेत् एतां कंथां महाबोभागयोगीविभयाद्भवि तस्य मृत्युर्भयं नास्ति सोमरते मवाप्रयात् कुटिकाया
 पारवस्य संगहो योगिसत्तम वद्धायासः पुरा दृष्टो मरौ संभ्राजो पारदं प्रसंगस्य युक्तौ प्रधेसैः
 पृथक् शोधयित्वा ततस्तत्परसपंचकमेव च तथा धूरसर्वगंच धृतिवैर्यमनुत्तमं पक्वत्वा न्युजलानि
 संदत्वाय संगतः श्रुष्टाद्यासुरांस्कारैस्तपोभिश्च दृढवृत्तैः रसस्य गुटिका मेतां प्राप्नोहे भूमिदूर्जभां ए
 तस्याः स्पर्शनात्सद्यः कोटिलोहमनुत्तमं जंबूनदं भवेत्तिष्ठमृत्युत्काविरामसः तच्छ्रुत्वा त्वयमानस्तन
 स्वागेवा लार्कसंनिभं कंचुकं दूरं पित्वा यत्र सह निदमव्रवीत् महात्त कालः प्रयातस्ते कथेन रससाधनेन
 कष्टमिति वोक्त्वा यमक्ति सारो मुनीश्वरः स्वपादरेण मुद्रय गुटिकी कृत्य सादरे तस्मै दत्वा प्रभावं च प्रचक्षे
 योगीपुंगवः अचलो यस्य संस्पर्शं द्रवे सद्यो हिरामयः एतस्यो धारणात्प्रयोगेन वयौ वनमक्षयं विचित्रसंवर
 तुं च वस्य मागेयमेव च विद्योऽस्तवैकांशं अतिर्जरत्त्वमनुत्तमं भवाद्युत्तरां चैव प्रामुपुर्धरणी तले तव
 तासिद्धवर्गो विरहत्वा पादमृत्तिकां जलानं बंधुवत्कलाप्रसं स्य च पुनः पुनः ततः प्रदक्षिणी कृत्य व्याघ्रमा
 रुह्य सत्वरं चित्रकुटं समास्थाप्य तत्परीक्षेद्यथा धिया योगी स्यात्तस्य मृत्युर्भयं नास्ति सोमरते मवाप्रयात् तस्मै व चित्रः

श्रीभार्गव
च० ३०

36

जिह्वापादाविडाकृतिनालया कृपावलोकनेवीर्यपरमधोमसागमत् तत्कटाक्षवशाद्वत्सर्वविद्यामपिश्रुमा
भारतिः स्यजिह्वापादस्थोतद्वशवन्तिनी ततोवेदमयेदिव्योहरिभक्तिविजृम्भितायु निरवधायोमः
विद्याः परतत्त्वपुरस्कृताः इति संचिंतयन् योगी योगनिद्रामुपागतः निद्रामुपगतेन स्मिन् प्रादुर्भासीत्
महाधुतिः इदानीलमणिस्सामः कोटिकंदर्पसुंदरः रत्नारविंदसदृशपादपुष्पविराजितः स्फुरत्पदविद्योतः
नयूरकणशोभितः लसद्वालातपस्सन्नापीतकोशेषवेदितः नानामणिविचित्रतमलत्वावी
गुणान्वितः मुक्तागुह्यगुललितकठारविलसत्कर सौंदर्यविलसद्दामकटिस्थकरशोभितः स्वपादपद्म
सरणसंदर्शितकरांबुजः उद्भाङ्गपुष्पविलसत्सखचक्रविराजितः विशालोन्नतपीनारः स्थूलवक्ष्य
स्थूलक्षितः स्फुरत्कौस्तुभविलसन्मुक्ताक्षरोपशोभितः मणिजैवेपललितकंबुगीवविराजितः
मर्मचंद्रप्रतिकाशमुखयंकजशोभितः विंबोद्यत्तुविलसत्प्रभमंदस्मितांघ्रितः उदारनासि
कागंडभललाटविराजितः स्युरकिरीटमुकटकुंडलघातिताननः कृपाकटाक्षविलसत्सुडरीका
पतेक्षणाः वक्षोः सिंहासनासीनश्रियासहविराजितः श्रीवेंकटाचलाधीशः संहतिनभिसंस्पृशन् उवा
चमधुरं वीकं कृपया ह्यपूजालयन् ममाज्ञयास्मिन् सरसिसुधाधवलमृत्तिका देवाग्रामम्याले
भ्यापास्थिता गृहीयतां मुने धारणादगम्यात्रस्य लभ्यते मामकपदं इत्युक्तवति देवेशे प्रबुद्धा मुनिपु
गवः सुनिमिर्दिव्यरुपाभिस्तुष्टावश्रीनिकेतनं ततोवतीर्य सरसि मृदमाद्यामसंभ्रमात् =

ब्रजकृष्णध्यानपरायणो तद्गुणानुभवास्वामितोत्तकोत्तनेरतो कंचित्कालं समाधाय मपुराख्यां पुरीशु
 भां पूर्वसागरांतरायां प्राप्य योगविद्वद्वे के वाख्यसरस्वारे मुले केशराधिनः योगानेदाधिमग्नो तो क
 चित्कालं समुपगतः ततः कासारयोगोद्गच्छी चरामानसः प्रार्थयन् भगवत्पुनिकृतोत्तलिहवाच हः हर
 र्चीनिवासाभिज्ञे जगिमुनिपुंगवः गमिष्ये हं भगवतोऽप्येवमाज्ञापितः पुरा ६१ नादेव महतां स्वदेजा
 स्य निवासनात् कृताधिकफलं प्राप्नुस्तथा याज्ञारमापतेः कर्तव्या सर्वलोकेऽश्वकेन चिना वमानि
 ता तस्मात्त्वमपि योगोद्गमा मनुजा तुमर्हसे संप्रार्थयन्त मे वंते सतदिह लेषकांतरः कृच्छातं प्रेषया
 मास प्रेक्षा विकलतां गतः योगनिष्ठां मुपास्थापयुनस्तत्रैव भगवः अतिदूरमनुब्रूयत जान्या
 न्यवराण्यच यावदालक्षते तावदालोक्य पुनरागतः योगनिष्ठां मुपास्थापयुनस्तत्रैव भगवः चिर
 कालं समवसत भगवतः ध्यानमानसः ततः काल्यकदाचिद्विद्वक्ष्ये मुक्तिदास्वत मुक्तिका नास्ति
 तस्योर्ध्वं दुर्धर्ष भक्तिसारस्य योगीनः कुर्वन्तु विहीनश्च न कुर्यात्तवैजया दीकं सर्वेषां कृत्स्नभरे वा
 यत्र कुत्रापि नास्ति सा ध्ये यो ब्रह्मादिभिर्नित्यं सर्वाभीष्टप्रदोत्तरां आक्रान्त लोकत्रितयं गंगां भ
 जन्मवैपुल्यं सकृत्प्रपन्न जनताभीष्टदा मरुद्दहो भक्तकाम दुहो नम्रजन चिंतामणी वरो मय
 जेनान्ये प्रपद्ये शरण्यो जन नै प्रपद्ये परार्थो प्रपद्ये प्रपद्ये पदोत्तरे वसतो प्रपद्ये सरण्यं प्रपद्ये सरांगनाथं
 उल्लेखं संस्तुतस्तन हरिः काष्ठीरूपसागरः सर्वशास्त्राख्येन तस्मै व शिवतस्थ भोजिनः यथावतैत

गीर्वाण
१
२
३

31

लघुकं न्यस्य मंत्रं राजमनुत्तमं श्रवणोदतिरोत्तमस्य संवेगार्थं संपुतं श्रीमच्छ्रीक्षरम्भनोर्यदेशं
 चकार सः योगमयं पदित्याय सिधामानमसमेगुरुः श्रुत्वा दिक्षु भक्तप्रनां वात्सल्यं परमाद्भुतं सद्यस्सु
 लितं विद्योतीत्सल्यं ननु तादृशं कृतकृत्यस्ततः शिष्यस्तत्पादाब्जं प्रणम्य सः श्रुत्वा प्रमाणः सततं तत्सोनि
 धे सदा वसतः श्रुत्वा भार्गवयोगीशतत्सामीप्यगुह्योतरे योगनिष्ठा मुपाख्याय स्थितवान् च लोहितः ततः क
 वचिद्वृद्धासानारीजनपरम्परैः भक्तिसारस्य महात्म्यं श्रुत्वा गुह्यमुपागता प्रत्यहं तद्ब्रह्म मध्ये गोमये
 नोपलियच रंगवत्यास्वले कृत्यगंधपुष्पाक्षतादिभिः धूपदिपफले सम्यगर्चयित्वा यथाविधि नी
 राजनाथे नुतिभिः प्रणामैः भक्तिपूर्वकं दिना निकतिविद्वद्भनमुपास्ते फलार्थिनी भक्तिसारो वि
 त्त्याय तं समाधियच्छ्रुत्वा चक्षुःश्रीलतां दृष्ट्वा जगाद कथयान्वितः तत्सेवया हंसं तु यो वृणां सुव
 रमुत्तमं यदुल्लंभं त्रिलोके सुतत्तु तस्येन संशयः परमुक्ता प्रणम्या हृदयाय हितमुर्ज्ज्वा निष्कृष्टां
 हेयपुक्तां जगामेतां व्यपोह्य सौंदर्यं मृतलंदेहयोगवनं चाक्षुषं ममः तच्छ्रुत्वा भक्तिसाराख्यस्त
 वाभिलाषितं यथा तदेवास्ति तिस्रस्राह्म महात्मा भक्तवत्सलं तथैव वरदानेन वयोवनमागता दिव्य
 सौंदर्यं संपन्ना तत्पादाब्जं मुद्रमुहः प्रणम्य दृष्ट्वा संस्तमकृतां जलिपुटाभवत् स पुनः परमैश्वर्यं रा
 जपती त्वमेव च ददौ तस्यै मुनिः प्रीतो ययौ सापि गृहं प्रति तदा कांचीपुराधीशो मगया सक्तमाने
 सः प्रणम्य नमोऽर्पयामासीत् प्रणम्यैव चोदत्तम् दृष्ट्वैव स्मरन्निभिन्नहृदयस्तान् कामयत् शि

32

अत्यंतमदुल्लोभं भानं पश्यन्मावनां सरसीमुपागम्य पुण्यचक्षुःपुत्रः पुनः पद्मासिनासीनो
 दादशंगेमुपास्यतः केशवादिदाशभिः योगीसत्तमः सम्यग्धृतोर्ध्वं इति जयन्ते शरं मनुं स्थित्वा
 त्रकतिचिन्मासान्नततः कांचिमुपागमन् तस्योभोगी इत्यर्थे केशादिनं पुरुषोत्तमं दृष्ट्वा प्रणम्य संस्तु
 त्य तद्भक्त्या योगिसत्तमैः योगानंदपरो भूत्वा चकार वसतिं मुनिः इति श्रीमद्भार्गवे उपपुराणे ३ त
 राखंडे नारायणसंवादे महायोगी महात्मने श्रामो ध्याय ॥ १० ॥ ततस्तु खनिक्कस्माख्यो विप्रो वे
 दांतपारगः नारायणपदं भोजनमकरंदं स्वादयत् पदः पर्यटनतीर्थयात्रायां भक्तिसारस्ययोगि
 नः अद्भुतानि चरित्राणि श्रुत्वा जनपरंपरैः तत्सेवासक्तं हृदयो न गम्यमाणं प्रणम्य मम करोतु दाः
 पुनः पुनः सप्रणम्य हर्षनाथाकुलेक्षणाः श्रौत्वा प्रगल्भगलेः संप्रहृष्टः न नरुहः मुद्गीकृतो जलिपु
 टो वाक्यमेतदुवाच हः भक्तिसारगुरुश्रेष्ठमाहा योगीश्वरेश्वरः इदं व्रतस्य विप्रस्य जातस्त्वद्वरदानत
 खनिक्कस्माख्यात्वा सौहृदं न्योस्मिन्नवदशनात् अद्य मज्जन्मसफलं मद्भक्त्यमनुलंछितौ त्वन्याद
 पद्मदासं मे देहि तं कृपया न च सुवर्तमेवं विप्रतं कदाचैवीक्ष्ययोगिशब्देन सकला जीवास्तस्य
 रतिचिंतयन् हे मारविंदशरसि स्नानं कृत्वा हि ज्ञोत्तमं सम्यक् पद्मासनासीनमकरोत्युरतो मु
 नि स्वस्य हृत्कर्मिणो मध्ये रमा सहितमनुत्तमं आत्मानं परमाचार्यं ध्यात्वा विप्रस्य मस्तके स्वर
 पंतत्रतत्र च कोचीपुत्रं नृपाय तत्र संभार्गवात्मसं दशानर्द्धे नो मवा विभर्गवंदपरिभः भक्तिसारमुपागम्य

श्रीभार्गव
७
३

32

योगीमहातयाः कोपसंह्रीप्रवदन्ते गुरुं प्रायेदमब्रवीत् स्वराजाधमो ब्रह्मन् भगवद्भक्तद्वयं कृतवानस्य मेदिन्यान्
 स्थातव्यं कदाचन सुखावलोकने तस्य महायातकहेतुकं देशांतरं गमिष्ये ह माता देहधुनो प्रभो भक्तिसारोयित श्रुत्वा
 त्वाविना मोक्षहेतुं स्थातुमत्रानुपास्येहमपि तेष्टुतेष्विज भजगेन्द्रपानेनानुज्ञायाप्यानुयाय्यहं श्रुत्वा शेषम
 र्थकशापितस्मिन्निधिगतः प्रणम्य विधिवत्सुत्वा प्राह देवं कृतां वलिः श्रीपते सर्वलोके शसंततां त्रितवत्सल गोविं
 दकृपसाभक्तपरतंत्रसुरोत्तम ॐ भुक्तिमुक्तिप्रदजगन्मोक्षनाकारकेशव भुजंगभोगाशयनपुराणपुरुषोत्तमः
 त्वदासदासदेवेश कृष्णयोगीमहातमाः राजापुरुषमुक्तः स देशं प्रतिगतो धनं नमस्त्वं चानुगच्छामि हातुं त्वानु
 सहेतुं निमिषं निमिषार्धं त्वत्सिद्धिं योगं च नोत्सहे नस्मात्त्वमपि सर्वेश भोगी इशयनेन च श्रीपोभस्याच
 सहितो प्राणु ब्रजसत्वरं श्रुत्वा वचने श्रुत्वा तथैवातिकृतुं हलात् भक्तानित्या नयापित्वा जगन्मत्तवत्स
 लः भजगाधीशतन्त्येन श्रिया सह परिधे दै गच्छंतौ गुरुशिष्यो तावन्वगच्छथ निमिषौ नमस्या देवतास्मवीक्ष
 सेवासक्तप्रानसाः स्वस्थानि परित्यज्यानुजगमः कमलायतिं नदास्मिन्निष्प्रभात्यर्थं पुरि देवविवर्जिता त
 दाचकं धिष्ये दीप्तसागरधराधरा आदित्यो निष्प्रभश्चासीत्तमसा चोदता दिशः स्तानेत्यात कान्दृष्ट्वा भावि
 नाशसंशकान् राजाभयाकुलमनाः भगवद्भक्तहेलनात् अस्महेतुरिति ज्ञात्वा मंत्रिभिर्नागरैर्जनैः श्रुत्वा देविकं
 गत्वा निघत्या चरणं बुजे भक्तिसारमहायोगी नृशत्वागतवत्सल त्वत्प्रभावमविशायमहदागः कृतो मया ना
 ममोदुरहं करो राज्यश्रीमर्कर्वित अहेदुरात्मा दुर्बुद्धिः कृपां ध्येशांतविग्रह स्तमित्यामत्कृतमिदं पुत्ररागद्वैमित्यु
 रिरं श्रुत्वा तं पुनः आह मत्पिपं कृष्णयोगीनं दोषयित्वानयस्व त्वं क्रोधो नास्ति मम त्वपि न तच्छ्रुत्वा त्वरितं गत्वा

32

विकाशमप्यारोप्य ज्ञानां पितृमंदिरं तस्यासहं चिरं कालं रामश्च निसंनयः नराणां यततो राजानवमैव न स्थितिनां
विस्मिताः पर्यवृत्तास्तु इतीत्येकनायको आवाचतुल्यवयसौ पाणिं दुग्धलोपुः त्वय्यज्ञं वदेद्वेदमेभवद्यौवनक्षपुः स
तस्मिन् कारणी कुहि विस्मयो भवतीह मे एवं दृष्ट्वा नवद्यौगां भक्तिं सारस्येव यथा अक्षयं यौवने ज्ञानमिति सर्वमैवे
दपत् त्विह मुभक्ताश्रितानां तु किमलभ्यं नरेष्वर पक्षिकं वायवर्गं वानकिंचिद्विद्वद्भूमं तस्मात्त्वमपि राजेन्द्र भक्ति
सारं मुनिश्वरं खनिकृष्णं नरेशिष्येण सहितं योगिसत्तमं अराधय महाराज श्रेयपरमवाप्स्यसि इत्येवं वाक्यमाक
र्ण्य स भोगाला नरेष्वरः द्रुतांता ज्ञायमाना स दुर्हंकार संयुतः आलये शेषं पर्यं कणापिनो ब्रह्मणं स्थितं श्रेयैव खनि
कृष्णारण्यमात्रं पृथग्यमदंतिके ते द्रुतात्त्वरितं गत्वा निशम्य नमते र्वं च खनिकृष्णं महात्माने निन्युत्त इज्ज संसर्द
तद्विधि विधिवत्पूजां कृत्वा महासमभ्युपगच्छतिः त्वज्जुहं ब्रह्मका माहं महात्मा ज्ञं महासयं महाकविना प्रवरं त्वामाहः कदयो
भुवि ममैकीतिकमाचक्षुः गंभीरार्थं यदैर्युतं इत्यम्य संख्यं वस्तु निवस्त्रान्याभरणानि च इत्युक्तं वंते राजाने कृष्णयोगी
महातयाः कोपसंक्रान्तनयनस्तृणी कृत्यवचो ब्रुवित् गुरुर्मे भगवत्या दयस्य घाते क माससः तृणी कृत्या ब्रुवो न्यदि
वज्रप्रमुखनिर्जरः तादृशो भक्ति साराख्यो महायोगी श्वरेष्वरः कथमायाति दुर्बुद्धेन कीटस्य तवोक्तिकं विभ्रति द्वयः
नाथ स्वकीर्तयंति गुणान् ब्रह्मन् मच्चक्ष्वाणी दुर्महं धंत्वा दुरात्मानकथं वदेत् त्वपादातव्यं वस्तु निशिला लोह
मथानिही भगवानेव महात्मान् विभ्रति द्वयमुत्तमं दास्यते खलदासाय किंच दास्यंत वाधम तच्छ्रुत्वा नयति वाक्यं भू
कुटिकुटिलाननः पुरुषाणि ब्रह्मन् कानतिवेतो युवां मम निक्षितोत्तराभित्युक्ता विवेकांतः पुरनयः इति श्री
मद्भागवते उषपुराणे उत्तराखंडे नवमांशे पञ्चादशोऽध्यायः ११५ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा कृष्ण

श्रीभा
वि.
३३

तदंतिकस्थं लक्ष्मीसंनारायणमनामये प्रणम्य हृदये स्थाप्य शिष्येण सहयोगी एव कंचानिर्गतसंययौ दक्षि।
 णादित्यमुत्तमो सवनानिनदीतीतीसंनारायणकनकायगा हंससारससंयुक्तो प्रफुल्लकमलोत्पलो भक्तिमुक्ति
 प्रदानरागसर्वपापविनाशनि नित्योदीतक्रियाः कृष्णकंभकोणामगततः तस्मिन् नमो रत्ने च गोपुराद्वारेण
 पुनरेवैभोगी एव तत्परायिने कोटिप्रसारितान् जानं दीर्घवृत्तमहाभुजं उपधाना कृतोज्ज्वलकंकर्णनेके
 रानुजं धारितं सख्यसंशोभिहस्तधुमघयो रुहं श्रीकंकमाग्नकस्तुरीप्रसारितपद्मं दिव्यपितांबरधरदि
 व्यभरणभूषितं दिव्यसूक्तचंदनोपेतं दिव्यतेजोविराजितं सुप्रसन्नमुखं भोज्यं उशकायतेक्षणं विनालव
 क्षसाक्षं पाणिं ब्रह्मावेदितं द्वाप्रणाम्यहवींश्चपरिप्रवितलोचनः कृतोज्ज्वलिपुटः प्रहः लोत्रयाम्भुसभागे
 वः नमो नमो स्तोत्राशयपूरणं धारुणमुत्तये आम्नाय चौरहरणमत्यरुपापते नमः नमः कमटरुपापमदरा
 चलधारिणे स्वपादक्रांतविश्वार्थकामनाय नमो नमः नामदेव्या परामापसन्नियादिभिर्देनमः नमो
 रामचंद्राय दृशकंठशिरःशिखे सीताग्राहकपुनदये वल्लभाय ते नमः नमो जगद्वेद्याय योयकन्याविहारि
 णे आस्वाते हराहेलायकलिकरुपाय ते नमः एते कृतेः प्रमंगलावेकश्रिद्धदत्तमे एवं सुवंतं तं दृष्ट्वा शार्ङ्गपा
 णिः कृपां मुधिः मुञ्चते किंचिदुन्मत्सन्त्रायेः समतोषयत् भक्तिसारमुनिं द्रुचकार कृतिमुत्तमो सर्वविदो
 ततत्पर्यारहस्यकथनोचितो तत्रैव योगमास्याय सहस्रं चतुरशतं समं स्थित्वा योगीन्द्रः शार्ङ्गपाणिं हृदः
 उज्जे निधापयत् आनिर्गतशार्ङ्गलपुत्रमागमत् ततश्च तेजसंक्षिप्य जटुलमधिगच्छति योगीश्वरे भक्तिसा

कारयोः कुरुयोगीशः नियन्त्रोऽस्य संस्तुतुं तत्पादयं कर्तुं दीनः प्रमत्तं न श्रुतिप्राह गद्गदपागीश अथ यत्स
हृत्प्राणिस्तुते शरणगतैः महातत्त्वाद्दृशालोके शरणगतवत्सलाः सप्रस्थाद्यपराधं त्वं शरणं गतस्य मे नि
वर्तय पुनः कांचीपुरे सोपारिपालय इत्युक्तं तेन सहस्रैः कुरुयोगीश मानिधिः निवर्त्य गुरुमागम्य प्रार्थय
संभक्तितः संस्तुतुं नृपे भक्तिसारसिधौ शासह धर्मवित् राजानुवासदासेन पुनरापातुरेत्तमं शेषयर्थैः
कशापि च निवर्त्य रमया सह स्वकीयस्थानमागम्य वासं प्रतिपद्येव गौः निवर्त्य देवताश्रायित्वे स्थानमुपा।
गमत् नारायणो तिकंग्वाभक्तिसारो महाशुनिः बहुधा संस्तुतिं कृत्वा प्राह वाक्मनुजं असंख्यातां दुसं द्या।
नित्यं संज्ञाशली लया भ्रमंति तादृक्त्वं देवभ्रमसंभाषितेन मे स्तोष्यामि त्वं कथं देवभ्रमो वाक्गतिगोचरं के
अपथ्यं कशपनद्वारदाजितवत्सल आभिर्धं माचलोके स्मिन्नकार्षी वद्गौ रवं भक्तवाक्यानुसंगेण सततं
वर्तनं सव नास्ते वसदृशलोके देवमन्यं जगत्पते शेषभोगी इयर्थं के यथायत्नं श्रिया सह शयित्वा पालय
भक्तान्वसात्र गुरुदध जतय साजाप्य देवेशं राजानं राज्यपालने नियम्य हरि संनिधौ निवासं करो मुनिः
अनेन हेतुना लोके शेषशायी जनार्दनः यथोक्तकारिनाम्ना वै प्रख्यातो भगवान्मुमुः ततस्तत्सन्निधौ स्तत्त्वा
भक्तिसारो महाशुनिः वेदांतसारं तत्त्वार्थप्रतिष्ठादकमुत्तमं प्रबंधं कृतवात् लोके सर्वोत्तारपितुं जनान् क
तैर्वहापनान् सप्रसन्नं योगविभूतिना शिष्येण सहितस्तस्मै खचराद्युपसिद्धिभिः ततो दक्षिणदिक्
एषा ब्राह्मसंस्तुता न सः शेषयर्थं कशपनं नृपुं स्थितवज्रिणं तत्सन्निधौ यथा तच्चो विंदन्न वसतिं

भार्गव
३६

34

यथाविधि ब्रह्मप्राप्तयोर्गौर्द्वर्षपर्याकलेः शराः योगीश्वरमहाभाग भगवत्प्रियसुव्रत श्रुत्येतत्फलो
 यत्तत्त्वमेजन्मयावने पुरणदेनेगतस्मिन्तवागमनतोऽने कृतार्थायज्ञशालायां येति धृतिविजात
 यः एवं ब्रुवंतं तं दृष्ट्वा सदस्याः क्रुतिजन्मते असहन्तस्तस्य पूजां क्रोधेनाविष्येते स अचुर्युतपादन्तः
 मालोक्य क्रोधवत्सुखा वेद्वेदांगविदुषः सर्वसास्त्रविशारदान् एतां न व्याससमा नूहिता विस्मयिन्ता
 भिमानिने कंचिन्तरं सभामध्ये कुर्युः पुजाधिकं कथं महता प्रब्रजमानेन दुरात्मन ब्राह्मणाधमः
 बहिष्कृतस्त्वमेतेनेत्युक्त्वा सर्वे विभिन्नाः तदा विवर्णा वदनो दीनो भगवतोऽर्थः असुपादमुखं प्रपन्न
 कृष्णमासो द्विजो ज्ञमः अक्षयादस्तुतं विभ्रंसां त्वय न भक्तवत्सलः हृत्पद्मसंस्थितं देवं दृष्ट्वा नम्याव्रवी
 तंस्तु वत्स यद्गुरोश्चर्यं सन्नक्षीराधितनयायते त्वद्भक्तदूषकां विद्याश्रीमदगर्वितान् एतावन्नि
 रासयन् देवत्वं च हि संप्रकाशय इत्येवं प्रार्थितस्तेव पुरतस्तस्य योगीनः काकोदरकुलाधीश पर्य्यकशयने
 हरिः श्रीमकारुणो निद्रिष्यदंष्ट्रिद्वयं वृजः स्फुरत्कठितठावद्विद्यं जावूनदां वरः धारिनेद्वेष्टास
 गदायुक्तकरावुजः श्रीवत्समणिहारास्त्रकचंदनां विदुरस्थले गंडमंडलसंसर्गोज्ज्वलत्कुंडलमंडितः
 हारोदीर्घजलज्जडमंडलोदीपकुंडलः उदारतलविद्योतचोपेयनिभनासिकः आकर्णवित्ततोऽसु
 त्तो विषदं वज्रलोचनः सुगंधमंदस्मितज्योत्स्नायुटविवाधरोचितः सरत्सुधासुशंकाशमुखराक्षी
 विराजितः अही इवी इसेने इप्रमुखे स्तभ्रलनालिकाकुंचितालकासकफालकः किरी

रेकश्चिद्वास्तुपुंगवः शिष्यान्वेदमधिपानस्तद्व्याभार्गवात्मज्ञं तुहमीमातेतत्प्रभावमविज्ञापयभसरः तस्मी
 नतेचपुनरुपुनैवकुमागमं विनष्टाभक्तुतिलस्मिन्भगवत्तत्तेहलवात् यप्रकृतेनतेघातवेदेनशोभवतदा ३
 पाध्यायस्तत्राधिधैर्विचिंत्वाकलमानसः ऊर्ध्वपुंड्रधरः कश्चिदिदानीं पुरुषो गतः तत्प्रभावमविज्ञापयकृतावतामपा
 द्विजाः महिम्नेवाधुनातस्यश्रुतिर्नष्टाभवत्तम विष्णुपादावभक्तानोयत्किंचिद्देहमाचरेत् किंनष्टंनभवेत्
 स्वशाश्वतंस्थानमप्युत इत्युक्त्वाध्यायकैः शिष्येयतस्तस्यांतिकंगतः निपत्ययादयोस्तस्यसंस्तव्याहविज्ञैः सह
 क्षमस्वायराधंमेवस्ययोगीन् कथात्रिधे अस्माकंनिगमान्देदिरारणागतवत्ततः एवंसंशयमानेसन्भगव
 दुज्जिततत्परः श्रोतवृत्तत्वान्मोनीशस्यानमुक्त्वावसानम कृत्वाहर्हिनेखैर्भित्वाचिद्वेयबुद्धरायुनः तूत्तभा
 वाद्विजाः सर्वस्वास्वाश्रुतिमुपागताः तंप्रणम्यपरिक्रम्यगतास्तत्पनिवेशनं शिष्यामद्रागवैअपपुराणउत्त
 रखंडेनराजरायरासंवादेमहायोगीमहात्मैश्चदशोऽध्यायः ॥ १२॥ श्रीगतेभुतेषुविप्रेषुभक्तिसारोमहामुनि
 नतस्तत्रगाराधीसखैदिसंयतिमंदिरं कुर्वन्प्रदण्णयोगीकांदांदिशमुपागमत् लक्ष्मीश्वरं पितंइष्टंपरिवर्तित
 केधरः स्मिताविलोकनेः स्निग्धैस्तोत्रादिशमवेक्षतः तदादेवस्यपुरतः कश्चिद्वास्तुपुंगवः हरिपादश्रुति
 स्थातोयोगारंभकृतोद्यमः स्थित्वाप्रजाप्रकुर्वीणोभ्राम्यमाणंमुखंहरः दृष्ट्वासर्वस्मशो गत्वावहिः संभक्तिस
 त्तमं कमीच्छतेमहात्मानमिति संचिंतयन् द्विजः तिनोपयागंशालांतोयोगीदंश्रीतिमात्मः तस्याभ
 दासनासीन्नकृत्वातन्यादयंकटे सुवर्णिपात्रेनिक्षिप्यसुगंधौर्वमलैर्जले प्रक्षाल्यगंधपुष्पाद्यैरर्चयित्वा

श्रीभार्ग
व० ३३५

35

तोयोगाभिर्बहुभिर्हृतः श्रीरंगादिषु दिव्येषु सेवेषु सततं चरन् भक्तिसारो महायोगि स्थितो योगसमाधिना एवं
इति सारस्य चरित्रं क्लृप्तापहं शृणुयात्कथयेद्भक्त्या पठते श्रुयते पिवा स पुत्रपौत्रसंपत्तिः संप्राप्य यः पुत्रम
देहं ते प्राप्नुयात्पुनर्भुक्तिं योगीनामपि दुर्लभा इति श्रीमद्भार्गवे उपपुराणे उत्तरखंडे महायोगी महात्मने त्रयोदशोऽध्या
यः ॥३॥ नारायण उवाच ॥ नारायणमुनिं प्रेक्षन्मम सेविष्य यावन् भक्तिसारस्य महात्मनः कथितं
त्वया पवित्रं परमं श्रियः कारणमुक्तिदायकं शृणुष्व तो योगी चरितं तन्निर्ममनं विद्यते भूयः कथय देव श भगवद्
क्तवैभवं इति पृष्टो ब्रवीते न नरेण भगवानविभुः श्रीनारायण उवाच साधु पृष्टो त्वि योगी श चरित्रं परमं त्वया
भगवद्भक्तचरित्रं श्रवणादन्यसाधनं संभवत्यर्घ्यस्य सप्तेन द्विषीते श्रीसांक्षिभक्तचरित्रं कथयिष्या
मि ते नर ताम्रपर्णि नदी तीरे यांश्चादेशे मनोमै पुंडरीकेति नगरी सर्वसंपत्समृद्धिनी इत्येकं कुरु राजा याति
तां कुरुकेत्यभूत् तस्या मासाद्यमानाद्यः पप्रयाथो ध्विजा सुखः सर्वा मरो वमु कटमणि रान्यन्यदां पुत्रः तत्रत्या
मानकाः सर्वे भगवद्भक्तिन त्यराः तेषां कश्चिन्महाभागो महाभागवतात्मजः इति रा नाथ सद्भक्तो योगी शोयो
गि पूजितः बलधारीति विख्यातः परतत्त्वविभागवित् तत्प्रधर्मो यो ज्ञेयं च कथा रिणस्तो भवत् चक्रपा
रोक्तु संजातो रक्तधामा कृपसुतः तस्मादजायत श्रीमान्युत्र पाटललोचनः तस्मात्पुत्रज्ज्ञेयः सत्कारितः स पुत्रो
महामनाः पुत्रज्ञे भगवत्कार्यकारिकारीति नामतः प्रत्यहं वै देवमात्रो भूद्गुणान्माकरो महात्मा ध्याता पुत्रसमा
लोच्य नवतारुण्यसंश्रुतं कर्तुं दारक्रियां तस्य चिंतयामास धर्मिकः ततस्स भक्तवर्णस्य स मां पद्मासि नः कं
जाह्नवश्च स पुत्री श्रीभक्तो नाथनायकी विवाहमकरोतीत्या पुत्रस्य गुणगणितः कारिभगवद्भक्तो

हा गदमंजोरकंकणादिविभूषतः अहोद्वंद्वोदसेनेडमवेर्नित्यस्तरिभिः पद्मासनवेडादिविशोरप्रारोगः
 रोः सविद्ययासवालीकोमुखैर्भगवतात्तमेः सनकाद्योगोभिश्चसेवितोजगद्विस्तरः कोटिमुमणीसकासः
 क्षेपामरसोभिः प्रदुरसित्सभासध्येसर्वेषामेवपश्यतां तदादिजोत्तमासर्वविस्मयाविष्टमानसाः प्रकपिता
 भक्तिभीताः सप्रणाममुहुमुहुः भक्तिसारंचलक्ष्मीसंततज्ञानदेवतागणान् संस्तव्यशरणं गत्वा कृतं प्रोज्जलोपोदि
 जाः अस्माकमपराधानित्तमस्वस्तिब्रवन् इति विज्ञायते प्राप्तातो भार्गव नन्दनं ब्रह्मनिष्ठागणितं प्रणिपत्य
 पुनः पुनः चरशोशरणं प्राप्य ऊच ब्रह्मण पुंगवाः वममज्ञानिनो हो न धियोदुरभिमनिनः संमत्तरादुमेदं धाम्नाप
 राधैकभाजनाः महिमानमविज्ञायतवयोगीश्वरेश्वर दीनस्याच्युतपादस्यते प्रभावाविशे मुने अपराधः कृतोऽ
 स्मा नित्तमस्वनतवत्सल द्यौरदुस्वामिसंतप्रभवं बुधिमिमज्जतां पारंगंतमशक्तानामस्माकमधुनाधुना त्वत्पा
 दतरणिलब्धातरिष्यामसुखेन वै सर्वसंप्रार्थितो विप्रैः कृपापूर्णबलोकने तात्विस्सर्वदेवानां पश्यतां
 योगीसत्तमः परिवारयुतं देवं हृदयोभोजमंदिरे निक्षिप्य संग्रह्यो भक्तौ नृणां देवताः कथयन्त तत्प्रभावं
 स्थानमुपागमत् हरिपादं नमस्कृत्य त्वा ब्रह्मण पुंगवाः तमस्वास्माकतांगां सत्युक्ता संप्रार्थ्य भूतसुराः प
 ज्ञे निर्वर्तयामासुः संग्रह्य यथाकृतं हरिपादस्ततो विप्रैरधरति हरिप्रियः कृत्वा स्वभूषणान् भक्तिसारांति
 कंगतः तत्पादतिर्यं परमं मीत्यादि जगत्सह तत्प्रसादान्मुनेस्तस्य पूर्वकृतं तमज्ञाने सर्वविज्ञायसंस्तुत्य प्रणा
 ममकरोन्मुह तं परिष्वज्य योगीश्वरस्तस्याभिषेकं वरं ५ त्वा नृपे न ते विप्रमनुजाप्य मुनिश्वरः खनिकुहेन सह

श्रीभार्गव
३६

36

पादिश्या यजमभगवानहरिः तथैवभुजगाधीरास्सिंधुकंन्यायवाङ्मयी हरिर्होतरेचिंचामरुहकृतिनावस
त सवालहरिकारुण्यलध्वजानामतंपिबन् नपिबन्जननीस्तन्यंनहृदभावलोकयन् सकुर्वन्नरुत
पादाज्जपसाराकुंचनेसरा संदृष्ट्युषसर्वांगोनिर्विरामजोगतप्रसः श्रमगतकोमलतनुर्नित्यंसेत
द्विवर्जितःशंखचक्रांकितभुजोहरिपादाविताशयः स्थितमेवमहाभागमलौकिकगुणैर्युतं तंश्चा
पिनरोपुत्रंविस्मयाविष्टमानसो कार्ष्णित्राकृपंतस्यचक्रतुल्यतकात्यरं ततलौकतिविन्मासान्नीता
तंपूर्ववत्स्थितं विलोक्यबहुधाहेतंचितयंतौसुदुःखितौ बालंषयंकमारोप्यदेवदेवस्यमंदिरं गत्वादे
वस्यपुरतोचिंचामलेमनोरमे विधायत्यर्णययंकंप्रणम्याचतुरच्युतं त्वपादत्रमिदं बालमलौकिकमन्
यमं त्वमेवपरिगृह्णिष्वकिमर्थसोसुतोतसःश्रुत्वाश्रुपरिह्रितौविलयंतौसुतंप्रति उवाचभगवन्निवा
क्यंदंतपंतीपरिस्तांत्वयवपुत्रोपुबोमहायोगीजनस्मैनेश्वरोमम लोकसंहरणार्थायनेषमानुषमात्रकः
तस्माद्युवोमनःशोकैकुरुतमौजमात्मजः श्रुत्वातिनहरिणासंप्रहृष्टौरभर्तुः उन्नमप्राकृततनेतत्रैवह
रिमंदिरं शोषितात्कार्कसंकाशो बालययंकमध्यमे शयानश्चक्रिपादाज्जधानसंलग्नमानसः कालेनचक्र
मन्त्रदेवमंदिरं परितोर्भकः चिंचासौरिगरुहःसाधुःकोट्यं प्रविवेशह वदुपड्रासनासीनोनिर्मल्यनपनय
यं हृत्यभ्येप जपत्राक्षपादयज्ञं विलोकयन् सोह्रनालोकयन्वासंतस्थोयोगसमाधिना श्वमाघोड
शं वर्यकास्तंकारिसुतोवहन् हेरालोकनाद्वाहनिर्भरःसंस्थितोभवत् श्रीशितिश्रामद्वावे उपपुराणेउत्त

भाष्ययाविष्टुभक्त्या रामसुविंका लं हृदयाधर्मवत्सलः अनयत्सुखाकारिसुतयं चिंतयंस्तथा आराध
 यिष्येतपसा पुत्रार्थं कर्मलासखं इति निश्चित्य मनसा भाष्यः प्रययोगहात पुण्याजगति विख्यातो नाम प
 तीतरंगी रंगी दर्शनान्तरावमुक्तिदासचनाशनी गत्वा स्नात्वा यथा न्याये संपूज्य विधिबद्धिं हृत्फ
 लैश्च श्रीयती ध्यायन् मेत्रराजं मुत्तमं जयन् सयाधीना नित्यं ततापयः संतपः एवं संतप्यमानेन भगवान्
 भक्तवत्सलः सरमः कुरुकाधीरा प्रत्यक्षमगमत्पुनः तं दृष्ट्वा सहसोत्थाय संप्रणम्य पुनः पुनः प्रोत्तलिः प्रणतः
 प्रकुक्षु लुण्ठवज्रगदीश्वरं नमस्ते कर्मलाधीशवात्सल्यादिगुणाध्वये नमः सहस्रसिंसे सहस्राक्षाय ते नमः
 नमस्ते विश्वपते नमः आर्तेष्वराय च जगद्गुरोरेभ्य नमस्ते विश्वसंभव अक्षराय परेशाय शायतापते नमः
 मः प्रयत्नपरीजाताय भक्तो भीष्मदायिने नित्यं समुत्तैकभोग्याय भूलाधीशते नमः भगवत्स्त्वद्वा
 याय न्यात्प्रदाय नमो नमः एवं सुवंते तं दृष्ट्वा भगवान् भूतभाक्त्तः कृपावलोकनेनैव स्थितं पत्तिं मब्रवीत्
 परितुष्टो ह्येवं वत्स तपसा जेन सुव्रतं कंक्षितं तव ज्ञानो मितया दास्ये सुतं वरं अमुं ज्ञातुं हिते देवे कारि सं।
 हृषमानसः सभाष्यः कुरुकेषाण्य गत्वा श्रीरास्य मंदिरे रमासखं प्राणम्याद्य गमत्पुनः गतो भगवता
 दिष्टः सेने शोभगवत्पुत्र उदरं नायनायकाः प्रविवेश महाधुतिः नत संवत्सरे पूर्ण सादानयनायकी कले
 रादौ दिनवति वात्सरेषु गतेषु च वैशाखे मासि शुभगे विशाखायां कवेदिने लुण्ठे कर्कटके अथ सुषु
 वे पुत्रमुत्तमं तदा नारायणो देवो भद्राहो रमाधवः स्तुतिका गहमासाद्य शिशोस्तस्य महात्मनः वितो नमः

एवं देव नारायणसंवादे महायोगी महात्मै चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ततोऽस्य मौने संभेतु मुन्मीलयितुमसः
 एण भगवान्गङ्गाद्वारं स्तब्धग्निसुलभभुतिः श्रेष्ठजगतां प्राज्ञाश्रियाभ्या च संयुतः सखचक्रगदायु
 धरस्वर्णवरोज्वलः किरीटहारकेयूरकुंडलीगदशोभितः कौस्तुभोद्भासितोरस्को वनमालाविराजितः मंजीर
 सिंजिते लसत्पादपंकजलोभितः आगतोऽपमयोऽन्तोर्नित्यमुक्तैर्महोत्सभिः आविरासीत् पुरस्तस्य संश्रित
 तामरभृंहहः तदेवनेत्रयुगलमुन्मील्य नंदसंभतः समुत्थायाश्रुतयादौ संप्राप्य पुनः पुनः मौने विहा
 य वचसा वभाषा प्रकृतोजलिः प्रपद्ये श्रीसर्वेश्वरं शरणं शरणं तव कमलाहस्तकमलललितो नक्षत्रो
 ज्वलो रत्नारविंदसदृशो ययूरागमणिप्रभो ध्वजवज्राकुण्डलारिकल्पछत्रादिलोच्छ्रितो चंद्रमंडलखं
 डाभनखराजीविराजितो सवत्संदराकाररुचिरांगुलिसोभितो ब्रह्महृद्भ्रमकुटमणिनीराजो
 ज्वलो सर्वभारार्थितलसत्करपुष्पोरुशोभितो तलसीकेभलदलप्रभावाखिलराजितो श्रीवद्यो
 नखकास्मीरचंदनालंकृतोऽशुभो प्रत्यहं भक्ते विनतशंकरो लोकशंकरो प्रयत्नार्तिहो सर्वशरणो
 लोकवेदितो लक्ष्मीकलोलनेत्रान्नाधरवक्षोभिमर्शितो महायोगीशहृत्पदेष्वप्यितो सुसमाधिना
 ध्येयो वृत्तादिभिर्नित्यं सर्वभीषप्रदो नृणां आक्रान्तलोकत्रितयोगे गोमः प्रभवो सकृत् सकृदप्यन
 ज्जनताभिषुदामरभृंहहो भक्तकामंडलौ नम्रजतचिंतामणिवरो प्रपद्ये प्रपद्ये शरणं प्रपद्ये प्रपद्ये नव
 न्योनजनन्यो प्रपद्ये प्रपद्ये यग्यो प्रपद्ये नृणां प्रपद्ये यदौ ते वदन्त्यो एवं त्वं वसंतु जसे नृ

नेत्रा

श्रीभार्ग
व.प.३६

30

जितं महत्तुंगुदजत्रेकं बुवंधुरकंधरं सुस्मेरचंद्रिकाभास्वदकुशुभांशुमंडलं समानोदकं ग्रहवेणुविशा।
लोन्नतवक्षसः किंचिदुन्नतकुक्षिस्थनाभिर्गंभिरलोभितं समस्मिरोहयुग्मेतुद्वहस्रोणिकटस्थितं सु
जानजं च युगलं रक्तपाणिनलं चितं कृण्डिताखिलं दत्तपादय म्रविगजितं सानमुद्राधरं समग्रज
मंडलमंडितं कृपालुवाहनपुष्पावालाकेशदृशयं समाधिनासमायुक्तं दृष्टानंदकुलेश्वराः प्रणम्य
तः पादयुग्मस्वदेवाभ्यमभिसृशत ललावहविधैस्तैः कृत्वा जलिपुटस्थितः तेनैव संस्थितो मौनि
तं कृपाद्विलोक्यैव श्रयसं तत्प्रभावेन सोपि सुज्ञानवान् भूत तस्य प्रभावं विज्ञाय जगदेवं वचः परं नमो
गुणाधिनिरूपयुः सासूध्यां नैरिणे धृताभिधानद्वितयशटकोपपरांकुश महायोगीन् महागुरोत्रयीसा
गनेन तस्मै नमः त्वया कृतान्त्रवंधान् कृतान् शटकोपबद्धमे तवास्पदपदार्थं स्वजायतं दयाविधे रवं सं
प्रार्थितस्तेन तं दृष्ट्वा ह परांकुशः गुह्याकुसुमं चैव तयोक्तं शिष्यसत्तमः यथाक्रममहं वक्ष्ये त्वमेकाग्रमः
नाः श्रेण पाततं चतुर्विहं विभवाश्च सनातनाः संतर्थाभिष्टुभार्चाश्च हो पथ्यापविग्रहः एतादृश्रुति
पुराणोत्तिहासस्य त्यागमादयुः सर्वत्र प्रतिपाद्यं ते मत्प्रवंधास्तथैव चः उपदिश्ये वमखिलं सरहस्यं सवितरं
शिष्यं समानपासासशटकोपमुनीश्वरः ततो मधुरकव्याख्यः प्रणम्य पदपंकजं तस्मात्संज्ञाय संवाच्यानृत
मेवैकांतमानसः सततं कीर्तयन् भक्तान् स्मिन्निधत संस्थितः तिष्ठन् गुरुमते नित्यं क्षिपन्कालं निवेद्य न स्व
कर्मज्ञानभक्तादीन् विहायैकांतमानसः आचार्याः परमदेवं स एव परमागतिः स एव परमं ज्ञानं स एव परमं धनं

[illegible]

श्रीभा
रिघ.पु.
३५

39

न

सु राजधानिचो लपरीत्रिषु लोकेषु विभ्रता तां पालयति दुर्धर्षः सत्कुलीनो महाबलः धर्मात्मा वेदविद्वान्
नैः सत्यसंधो महापराः नयस्य तस्य राजर्षेः कौस्तुभस्योपासंभवः माद्ये पुनर्वसौ जातो विख्यातकुलशेख
रः जन्मप्रभृतिरासां चिराजीवध्यामतपः देवीत्सर्वसास्त्रज्ञो धर्मात्मा वेदविद्वान् सप्तसुरासंपन्नो नीति
सास्त्रविशेषवित् तेजस्वी बलवान् शूरो धर्मज्ञो धर्मवत्सलः मूर्धाभिषिक्तः सर्वधाराज्ञो चंद्राग्रहोर्मरु।
न बुधपतीदिकं नित्यं वदान्यः सप्तसंग्रहः जीष्मकपालयनिधिः देवताहिजयोष्कः एकपत्नीव्रत
धरः सखागतवत्सलः धर्मेण पालयन्सर्वोपचिवीमधिमेखलो अचतारान् हरेर्दिव्यान् भजति नित्य
मतेन्द्रितः सोताभमणपादाज्जसंलग्नस्यातवदपदः सर्वेषु चीवतारेषु समभक्तो विशेषतः अंजनासि
रारोगेशचण्डिकाज्जनिपूजन विष्णोस्तदवतारेभ्यस्तदार्च्यो विशेषतः तद्भक्त्या प्रजपन्नित्यंतस्मिन् ज्ञात्य
रायणाः चितेशरारंभणं सर्वे तेभ्यः समर्पयन् तेषामधीनः सततं राज्यं चक्रे सभयतिः एवं भग
वताङ्गीनः कृतराज्ये महीपतौ कदाचिद्भगवद्भक्तामहंतकरुणालयाः सोताः क्षमापराः सम्पन्दी
तरागामलाशयाः ललाटमध्यविलसन्ति तस्मिन्निद्रोर्ध्वपुंड्रकाः तन्मध्यरुक्मरेखा महारिद्राक्षरीसं
घता तुलसीमालिनाद्याणां मालिकालग्नकंधरा दोर्मूलो कितवैकुण्ठशंखचक्राः शुभासताः द्वयमे
वानुसंधानविलसन्तललिताधराः चतुर्दशानुभवानंदसंजातपुलकोद्गमाः वशंवदीकृतस्यांतकरुण
दिचभृशुष्याः जितेंद्रियां जौल्लिखंतक्रोधापवित्रीकृतभजनाः भगवद्दास्ययोगैकभोगेनो गुरु

सर्वव्यापि सत्त्वचरायरां सत्त्वसर्वमित्यर्थे विद्या समनुसंधधनं तस्मिन्नात्मभरं न्यस्यतः
 त्रैवाहर्निशं स्थितः तेन सत्त्वप्रसादाः सन्महायोगीश्वरं कुलं संतुष्टं भगवदत्तवकुलसम्बन्धितः तः
 दापुभक्तिलोके स्मितवकुलाभराणां रूपः चिंत्वा प्रहिज्ज्यायां दृढयोगसिमाधिना श्रीशं त्रिकमलध्या
 नसुधामनुभवत्सरा तस्योपवां कुरामुनिस्तारयन् निखिलान् जनान् प्रबंधान् तत्कृतान् दिव्यान् पे
 पठंति नराभूवि ते प्राप्नुवंति परमं पदं सद्यः सङ्कल्पं यदंशठकोपस्य चरित्रमच्च नारायणं श्रुते पठते
 भक्त्या आवयेत्ति खने यदि श्यापुनामयं प्राप्य छत्रं यौत्रांश्रसंपदाः श्रुते परमप्राप्तिदिव्यं तद्वै समवेपदे ॥
 रतिश्रीमद्गार्गवे उपपुराणे उत्तरखंडे नारायणसंबादे महायोगी महात्म्ये पंचदशोऽध्यायः नरा उवाच ॥ १५ ॥
 नारायणमुनिं श्रुत्वा सर्वलोकैकप्रजितः योगीश्वरः कोपस्य चरित्रं श्रुत्वा तेन मया मधुरं मधुरं दिव्यं विष्णुभक्ता
 कथासुधां त्वं कुरु ग्याधिजातो श्रीशं जलिपुटे स्निग्धं पिवतो मे नृत्तमिः स्यात्कीर्तुकं परमं मम भक्त्यः क
 थयमौ निंश भगवद्वक्तसत्कथाः नरस्यैतद्वचः श्रुत्वा नारायणमुनिमुनः पुनस्तं वदस्व मधुरं वाक्यम
 ब्रवीत् श्रीनारायण उवाच तद्देशे स्मृतेन वाक्येन सत्त्वमुक्तं त्वयानर श्रोतृणां श्रोत्रचेतेभिः समैः संसा
 रभेषजैः श्रोतव्यैर्मोक्षमार्गं नृकोस्मिभिः पावनैः श्रुते चरित्रं विष्णुभक्तैः त्रैलोक्येन द्रष्टव्यं नरैर्वरैः कल्पया
 ति पुमान् श्रुत्वा विनाश्यामि व भक्त्या त योगनिष्ठपराह्येतेकासा एदि मुनीश्वराः सेवया विष्णुभक्ताः
 नाराजापि कुलशेखरः श्रुत्वा मत्परमं स्थानं वदामि श्रेष्ठं कथां चारुकोरुदशेषु सर्वसंपत्समृद्धि

अंशभाग
क-ब-३-४०

40

निदिष्य पदमन्त्रवान् प्रत्यात्मचोदकैर्भाष्यैः कस्य कलशाच्यैः पितृना द्वाविपरमैः पवित्रं कल्मषाघं
प्रियया वधूवैर्गोश्रमपुत्रैर्भृत्यजनैः सहः संतोषपितृताज्ञान् सर्वतोः सार्द्धं कुलरोषरः श्रुतपुरादिनिर्गत्य
भादेव सभोषमाणैः प्रविश्य निष्पत्त्या सद्यः भद्रयोदे सलं रुतेः उपविष्टेषु सर्वेषु वैष्णवेषु महात्मसु तेषु।
मानसनिष्ठं दगोविंदचरितामृतं पिवन् नैव भरितस्तथा मकुलरोषरः श्रुतिश्रीमद्भागवत उपपुराण
स्ताराग्रसंवादे महायोगी महात्म्ये षोडशोऽध्याय ॥ १६ ॥ एवेराज्ञिस्थिते तस्य मंत्रिणो मंत्रकोविदाः
अर्थनिवेदिताः प्राज्ञाकांक्षितः समपंस्थिताः सतेषां मिश्रितं ज्ञात्वा कार्यं कृतास्ति चेदिति जगद्जगती
स्तस्मिन् मंत्रिणः पुनः सर्वज्ञस्तं महाराजं भवानेवापरो हरिः अहर्निशं तत्त्वत्सत्यं महाभगवता चर्चनं ॥
तदेव खलु कर्तव्यं मुमुक्षुणां महात्मनां अपापरहितो धर्मः स एव खलु मुक्तये तथापि राजसंतिष्ठन्
प्रजापालणकर्मणि सतो च संग्रहं कुर्वन् सतां निग्रहं तथा प्रजानां भयं कर्मज्ञात्वा सिद्धयया
विधिः काले च त्वरुपापज्ञः शक्तिभिः तिसृभिर्भुतः पंचागनयविज्ञातः षड्गुणाश्रयशीलवान्
समागराज्यचतुरोदशदित्युपशः किं न भोगान् भवन्त्यन्योऽप्यन्यं श्रितान् राजान् सततं च
तुरो वणास्ततश्च मेरापालयन् कुर्वन् विविधां भक्तिं भगवत्यं बुजेत्त एगुरुत्वं वदन् हि ज्ञानं
वीन् वेदसंज्ञविशारदो न त्वज्ञानं प्रजयत्काले संश्रयन् तत्कथाश्रुमानयन् मंत्रिणो मंत्र-
विशान् बुद्धिमान् धीमतः विज्ञाप्योतीक्ष्णदंडः सन् मनुजस्य बलाबलं चलानां संग्रहं कुर्वन् व्याप-
धनमर्जयन् काले धर्माधीनां भजनं कोशं प्रयत्नं परेषु द्वादसस्य पदस्य सताय

ॐ
न

सेविनाः स्वयादकमलन्यासेः यावयंतोखिलं भवे भगवदासदासम्यराज्ञस्तस्य महात्मनः स्नेहप्रस
 न्नेमनसः पूर्ववद्विदिम्युर्गहं तदादौ वारिकांशं विप्रेरितास्तान्धहस्तके रुद्धावेत्रेरिदं वाक्यमनुचुरा
 निनोनराः अथावरोधेभमीशः प्रीयया सह वर्तते यावन्नागञ्जतिवहिस्तावतिष्ठतु वैश्रम्याः अत्युक्तं
 वचनं तेषां श्रुत्वा भगवतोत्तमाः तथा भवत्वित्युक्ता तांस्त्वैस्मवास्तत्तु गहंगणो क्षणमात्रनिवासो वा
 कीदृशनामपि मन्त्रिदः शतिवृत्तस्तु न्योन्यं निषेधुर्धेदिकोपरि सात्विकानां कुतः क्रोधो भवगवदास्य
 सेविनां ततस्तराजा तद्युत्वा वैस्मवां नानिरोधनं परियारमुत्पादद्विप्रमुत्पायशपनाद्युभात् वैष्ण
 वां नमो मास्ति कुत्राप्येवं निरोधता सर्वत्रैवानिरुद्धास्तेऽनिरुद्धांश्चोच्चिंतकाः महदागोमयाः
 जापं चिंतयन्ति भूमिपः तेषामंतिकमागत्य साध्वसादतिकेपितः पृथातपाक्षयेषु देवकुलशेषैः
 उत्थाय निभता प्रकः प्रगल्भकरपंकजे राज्यमिमदमतस्याविज्ञातस्यागर्हशं क्षमद्योमांश्च मासीनाः
 दासस्य शरणार्थिनः एवं संप्रार्थयंतं तं दृष्ट्वा त्रिभुवरो बुजाः स्तुतुं श्रुत्वा निवासस्त्वांमित्युचुते कुमा
 लयाः दौर्वारिकांस्तनो दृष्ट्वा सजा संरक्तलोचनः अत्रिर्द्विभुमया पूर्वजिवैस्मवनिरोधनं युष्मा
 मिलकृतं मया दंडार्हा पापकारिणः अत्युक्तासापयोमासतीक्ष्णदंडरात्मना तन्मुत्वा वैस्मवासर्वसंबन्ध
 तदभापता राजानं शार्थवाभासुर्दौ वारिकविमोचने प्रगल्भप्राथनं तेषां शिरसो नययगवः विनिवर्तितः
 तदंडो भद्विवेशांतः पुरं महत् तत्र सिंहासनासीनाय कृत्वा भगवतोत्तमान् हिरण्यमेषु पात्रेषु

श्रीभार्गव
कपुष्प

41

का

८

राणिकैः सक्तविभिः परिवर्द्धिः सहस्रसः सभायां भूमे राजानसत्रैर्विचंद्रमाः तथा भगवतश्रेष्ठा क हा तराय।
सिंधवः अन्नन्यदेवताभक्ताविसिष्टः जनसंतुः ॥ जगत्पवित्राः सर्वेशकैक्यनिरताशयाः श्रीमद्भक्तिरी।
मंत्रपापसक्तसमन्विता दमादिगुणसंयन्त्राः विदुश्श्रुतिबोधकाः शेषरेषित्वतत्त्वज्ञाजीवात्मपरमात्मनो
त्वतकृपपरिज्ञाताः स्थिरचित्तादृढव्रताः आजगम्यैहमवाः केचित्तान् दृष्ट्वाकुलसेखरः प्रत्युत्पायप्रणाम्या
यसंस्तुत्यविनयान्वितः प्रजयित्वापथान्यायेतत्वहोयामहोदधे ॥ इहान्तरहस्यनिज्ञातस्तैः प्रोहरेण।
एतच्च ऋतायामद्वयं राजापरमाह्लादनिर्भरः स्नातकामस्ततः स्वांगभूषणानिविमुच्यतः सिंहासनेष
विनिक्षिप्यकथासक्तमनापुनः तेभ्योगोविंश्चरितामृतमुत्तमं पिवंतस्थो मेहराजासत्सलायकुतहलः
नतप्रणामविधिवदनव्रज्यचषेष्टमवान् यिसर्जयित्वासुद्धातंप्रविष्टे समहायशाः ॥ इति श्रीमद्भार्गव
राणे उत्तरखंडे नारायणसंवादे महायोगीश्वरहात्मसप्तदशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ततोऽमात्यगणाः सर्वे
समागत्यसभातले भूषणान्यासनस्थानि दृष्ट्वा सर्वसुधापतेः ॥ इमानि भूषणान्ययविनिक्षिप्यगुहोत्तरेः
जनयाजोवपंडेष्टवैद्यमेषुमहायतेः ॥ इत्यामेत्यतस्तान्यान्मंत्रिण कुटिलाशयः तानि कोशे स्थाप
यित्वा जगुः स्वस्वं निवेशनं ततो नृराधियः स्नात्वा जत्वा तत्परमं प्रबुद्धादिशिवितः रामं सतीतंसह।
रुद्रपरां अर्चयित्वा यथान्यायमर्चयाद्यादिपूर्वकं श्रणम्यस्तोजयामासः ॥ सर्वैवेदांतरोहितैः ततो नृपैः।
इत्थोपेतं सभुक्ता तज्जिवेदितं सभां गंतं समुद्युक्तो जगादपरिचारकान् भूषणानिसभायां वैस्था

विदन् तौर्यानिचारेण्योनैरविज्ञातस्त्रिभिःस्त्रिभिः वर्जयन्नराजहोषोऽप्यनातिक्रियादिचतुर्दश नः
वपंचतुसमाष्ट्रिवर्गोऽप्येतत्परः तदाविंशतिवर्गोऽप्युत्पन्नमिति संदर्भः देवं वमानुवंति श्रोविद्यासंबु
ध्य वर्जयन् धर्मरापालयनश्च जितराजुर्जितैर्द्रियः एवेति यतिपौराजासचतुः सागरावधिं धरि
त्रीमखिलोभुक्तेर्हीयमाखंडलोयथा एतद्विज्ञाय विज्ञाप्य मस्या केहितकांक्षिणां राजधर्मेषु वर्तस्व
माभस्तत्परसदा एते भागवताराज नराजधर्ममनुत्तमं नवो धर्मेति ते नित्यं प्रत्यक्षं सर्वसौख्यदं तमु
त्तामं त्रिणां वाक्यं संदहो समखो नयः श्रीवेदमवेभ्यो लोके स्मिन्मुक्तिदायराः हितोपदेशके स्युर्मेत
एवहितबोधकाः श्रुत्वा ता न समादिस्य करणीयेषु भूमिषु वेदमवेः सहतः त्वार्थलग्नचित्तः सदा भ
वत्तु मंत्रिणोऽपि सदा राजे वेदमवानां च भेदने अभवन्त्यायमतपोऽपि दुर्ज्ञेयवशात्तत्पराः ततस्तद्वि
द्वृमीशो मसुभगवताग्रणीः राजराजो महोत्तमस्तप्तजोऽनुनदप्रभः विशालवद्वारः क्रात्रपाणिपादत
लोचितः पूर्णचंद्राननः सुभुविर्बौद्धभुभनामिकः विशालमालकलकोनोलकेतलजो मितः सुश्री
पुतताम्रातः सुककोलः सुचिस्मितः महाहनुर्गुठमनुः कंडुग्रीवो महाभुजः मंजीरानासकश्चिरहृष्ट
णिकचिच्छीलः सज्जानुजंघायुगलः पादपद्मनिराजितः पद्मचक्रवस्त्रललितोऽप्यचंदनलेपितः
किरीटहारकेपूरकंडलोगदशो मितः मणिगैवेयमंजीरकंकणाद्यैर्विराजितः जंबूनदमणिलेभविनी
त्रमणिमंडपे भद्रसिंहासनासीनो मंदराधीशसेवितः मंजिभिर्मंत्रतत्त्वैर्हितकृद्भिः पुरोहितैः पा

श्री श्री गी
पृष्ठ ६२

५२

उपद्राज्ञाजमो निंदति मांमिति एवं निश्चीत्य मनसा सचिवानववीन्रपः लोकेति वृत्तियसायंतद
रिस्मरणाद्वृत्तं हरिनिद्राकृतेणार्पयैस्मवस्तुतिना हूतं निंदयायैस्मवाजांमुयत्यापंप्रतिपद्यते तन्न
स्थितिकेनापि वदति हि महर्षयः तस्माद्युमत्कृतोद्योतद्विद्मोभक्तापवादता महेद्रोपि हि युष्मा।
नेतेतुं जातु न शक्याते तथाप्यप्रगटीकृत्यलेपत्वं वैस्मवेष्टुं दंडं करोति चेत्पुष्मानतिष्ठे लोक
प पक्षस्थिरं तस्माद्वृत्तिवृत्तौ हं पुष्मास्वचसमुद्यत भगवद्भक्तिपुत्तेषु वैस्मवेष्टुमहात्मसु स।
द्धर्मसपत्न्यलोषु परस्त्रीपरवस्तुषु। विमुषेष्टुत्रिभूवनेपवित्रचरितेषु च ~~अर्थकामानयेतेषु स।~~
वैलोकसुहृत्सु च क्रोधलोभातिज्ञैत्रेषु ज्ञानवैराग्यशालिषु एवं प्रभावेष्टेतेषु भवद्भिर्दुष्टमानसैः से
पमातेचित्तमहं परिमार्ज्युसमुद्यतः प्रमाणं तु करिष्यामि निशंकेकांतरात्मना स्थापिका र्थे हि भृत्यस्य।
कर्तव्यं खलु सर्वदा शतृको विषं चौरं स्थापयित्वा हृदंतरे सौवर्णोच्चटिकां चैव राजा संपूर्णमानसः पुरो। म
हितात्वं धुवर्गान्न राजा सुहृदरावच तथाप्येव जनान् समानिन्येदं चिद्वीत् जना सर्वेऽप्येव ध्वं मे वाक्यं स
त्येव दाम्यहं कदाचिदपि लोकेषु न मस्मिंति हरिप्रियाः सत्यं सत्यमिदं सत्यं सत्यमेव न संशयः शतृकोप
श्यतो तेष्टो सर्वेषां कुलशेखरः कुमेन स कणाव्याले कुभांतर्गतः स्थितः गृहीत्वा स्वर्णचटिकां करोणो धनवान्
भक्त कुर्वन्ते वं महाराजे प्रत्ययं सर्वनिर्जराः न भोगाताः प्रसंसतो दृष्टान् महद्भूतं विष्णुयं परमं गत्वा पुण्यवर्मा।
एयमोच पत्र अनादय न दुंदुभिश्च न न पश्चात्स रोगाणाः इति श्रीमद्भागवत उपपराहो महर्षी योगी महर्षी

धितानि मया सन्ने तस्कराः केसमागत्य मुक्तं तज्जाधुनाहनि सदायुष्मासु तिवत्सरदां कुर्वन्सर्वतः स्तेपमे
 तादृशं लोके यत्र कुत्रापि नास्ति हि अथ नैवानमधो मे भयं गानि विलेपितं नो चेत्साणां तिकंदं करिष्यां
 मिनसंशयः एवमुक्ते तन्नयतौ सर्वसाधुसकंपिताः वभ्रुवदीनवदनाः नमो कुम्भाभिभाषितं स्वयाम्ना
 त्याः पुरःस्थित्वा घण्टाम्यन्यपुंगवं । कृतां जलिपुटां सर्वं वाक्यमूचुः शनैः शनैः राजस्वदाज्ञाया चेष्टना
 मापि श्रयते नृत्ति एतावत्कालपर्यन्तं कदाचित्सर्वभूतले एते भयं गताः सर्वं भवति वाधिताभशं कंष
 यमन्वेष्टयं कुर्वन् चारुगभीनि चात्र हि लोके राजः ग्रहोऽसितिराज्ञानः संत्यजे कशः सदा निवारि
 तद्वागानखेत्वेवं भवाद्याः तन्महिरस्यद्वारे तु यादृशाः ३ रुषांशुषि सर्वं निवारिना नस्युः श्वेतप्रसमात्र
 धारणात् यथावा तिष्ठः तिष्ठान्तं तव सर्वं श्रयते वितेत्सा कंतु सदेहो वैद्यमवेमिव ज्ञायते त्वान्विनो भूय
 एतन्मयेन गन्तुं तिनयोत्तम त्वमेव शोधयित्वा तान् गृहीत्वा भरणानि ते नष्टत्वादुःकृतं वाक्यं मंत्रि
 णां दुष्टचेतसां पिधायकं र्णसंशयो भगवन्नाम संस्मरन् सुखानि न निरिह्येह युष्माकमचचेतसां
 अवगच्छथ धृपं मे सन्निरुद्धो न राधमाः न हि संभाषितं योग्यां भगवद्भक्तनिंदकाः दर्शनात्पातकं ते
 धामित्का भूतारादुखः संक्रुद्धं नयमा लोकं मंत्रिणपतिना भविदं देकुरुष्योक्तं नो दं द्यहीमाष
 शीलिनः इति बुवां लोपुतदाः मात्ये युक्लसेखरः श्रीवैद्यमवानां निदांतां परिहार्यतते परं
 मंत्रिणो दंडपिष्टं हतीनां दंडेन दुर्मतां न स्यात्तेन द्यवैद्यमवेष्टुमत्रा विषयगधिनः मंत्रिणो वं

श्रीभार्ग
व. ७६३

५३

गंतारलं कोदेइंदामविलंबवामदोइंदमन्येनगहीतकांडं नानामशिश्वेलससवरील्लगीरयुमां
चित्तदृष्टभागं मशिश्वलत्तककान् पुरस्यत्तचंचसुर्गगदकंकणादिभिः विभवहोभधितमप्रमे
पं श्रीवैजयंत्यावनमालयोज्ज्वलं कस्तुरिकाकुंकमगंधलेपितंकुंदर्यकोक्षाससमानसुंदरं विद्यु
लताद्योतितगात्रपायुतं जगजेनन्याखिलभूतसंचया संरक्षयंत्याकुरुणावलोकनेविदेहपुत्र्या
खिलविस्वरूपया समाहितेनाग्रजदास्यभोगीनासौमित्रिणासेवितं न्वहंविभं दुग्धाधिकेतेन वि
रत्नदेहलसन्महाचामरबीज्यमानं युगोइसंकाशसितातपत्रैवसुंदरैरनुसेव्यमानं परात्परं सर्वज
गच्छरीरिणंपरेशमव्यक्तमनंतमक्षरं विश्वस्यजन्मस्थितिसंक्षयोदिकुड्गत्तोरमाद्यं पुरुषोत्तमं परं ए
वंविधं राक्षसमप्रमेयं दृष्ट्वा सराजाप्रणाममर्द्धा ग्रहर्षवाघ्याकुललोचनस्मन् ददर्श चानेदमरो
धरोमा तंदृष्ट्वा सराजत्वं शोषिमहाभागवतो त्रमं उवाच संपरिज्यमाहवाकं कृपां न्वितं कल्याणगु
णसंपन्नवैद्यमवोत्तंसभक्षयते मत्तोधिकान्महाभागमद्भुक्ता अन्यसेतया संतुष्टोहमनेनाद्युवशीघ्र
वरमुत्तमं इतिब्रुवाणो श्रीरामेवाक्यमुत्तरमब्रवीत् नपतिः प्राज्ञलिर्भूत्या विनयेन समन्वितः एमरा
जेंद्रलोकाभिरामराजीवलोचन योगिंश्चित्तकमलद्युमणोमल्लासस्व दिगंताविश्रुतौदार्यपश
सोमनिकेतन सर्वपापौघसंहारनामधेयरूपानिधे वृक्षसंज्ञादिविभुतप्रणतामरभूरुह न
मोहासरथे रामकौशल्यागर्भसंभव ताडकोचलदभोलेकोशिकाधैरपालके नमस्तेभ्यं इको

उत्तरखंडेनरनारायणसंवादे महायोगीश्वरस्येष्टादशोऽध्यायः ॥ ततस्तस्मात्संज्ञमेवितस्मर्त्तव्यः
 श्रीशक्तिरादिपुरुषः श्रीरंगनाथः श्रीतवत्सलस्यराकाहृण्यसिद्धः कमलासनाचितः श्रीरामचंद्राकृतिनावि
 रासीन्द्रपात्मतः कोटिरविप्रकाशः तंजानकीनाथमनंतेवीर्यंदरशराज्ञापनमाहृष्टः हरिश्चन्द्राग्निः
 श्यामलकोमलाकृतीकपासुधावाधिमचित्तवैभवं स्फुरत्कटिभ्राजितपीतवाससंहरंतींद्रहापंकजं राका
 राधुभ्रमपद्ममंडलप्रफुल्लराजीवविराजिताननं प्रफुल्लपत्रोत्तयत्रविस्मृतश्रीनातदीर्घाचितलोले
 चने महाहर्ममाणाकाकरीदशोविषासंस्तुनीलांघि तेवक्रकुंतले पुष्पेषुवाणासनविभ्रमभ्रवंदार्कवि
 वाकृतिभालोभितं बालेडरेवालसहर्षं पुंडुचापेयपुष्पात्रतयाहनासिकं महाहर्षं निमग्ननाग्नंगंधसमो
 ऽसंसेवितचंचरीकं प्रवालविंवाधरमंदसंदरशितस्फुरत्कुंरसप्रविजावलिं सुदीर्घकराजलनक्रकुंड
 लप्रभापरिद्योतितगंडमंडलं ह्रस्वचिरेखावृतकंबुकंधरं पीनोन्नतांसंविनिगुठनत्रुकं श्रीमहत्सकी।
 लुभहारमूलसद्विरागलयाजोन्नतचाहवत्सं अनर्घानानाविधरत्नसप्रभाविद्योतकुंडोरुहवैडना
 चितं असेरम्भेमांडनिकेतनोदरस्थितावुयोमुद्रवनाभिपंकजं संध्यावुमुन्सान्निभकांचनांबरपल्लवा
 कांचीनिलसत्कादिसलं सुरायगानैकतदापिताष्टश्रीशिवपुंसुहृत्सुप्रधरोभितं पुष्पेषुलीला।
 वनमध्यरंभासंभविषोदंचितसंदोरु रमाकरांमोसहरत्नकोत्पारुणीकृतभ्राजितजानुजंवेमुक्ति
 प्रदशेषजगत्तरणंशरत्नफुल्लानुजपादयुग्मं स्फुरन्मणिषोतकिरीटदीपाविराजितादोषदि

श्रीभार्गव
७५

५५

यथेहं देवेश सर्वमेव ददाः पुरः सद्गुणैः पुत्रसद्गुणैः त्वयि भक्तिं च देहि मे नान्यं वृणो मिसर्वं स एतदेव हि मे
रं एव मुक्तं न पवरे संजुष्ट हृदयो हरिः कान्तो वै दत्ताय पुनः प्रोवाच विस्मितः लीलां गता तां त्वत्पुत्री देहि मे
न नारायकः भवामि ते हं जामाता श्वसुरस्त्वं भवस्य मे तत्कुत्सारं गता च स्य वाका न पश्चात्कामणिः ध
न्योऽस्य हं कुलं जन्म यवित्रं च मम प्रभो इत्युक्त्वा स पुरीं रम्यं कृत्वा लंकारं संयुतां भूषणैः भूषयित्वा
यकं न्या परमशोभिनां वेदं कृत्या सभामध्ये हुत्वा गेन स यथा विधि श्रीरंगपुरनायाय विधिं शेंद्रु
त्वामरैः सवितापददौ राजा कं न्यातां विधिपूर्वकं सोयि प्रगस्यतां कं न्या राजपुत्री मनोहरां राज्ञा सा
पूजितः सर्वैरनद्यैर्वस्तुभिः शुभैः देवैः सह पुनः प्राप स्वद्यापारमं हरिः ततो नयस्य सचिवा विस्मया वि
ष्टचेतसः प्रभावं तस्य विज्ञाय गृहीत्वा भूषणान्यपि निक्षिप्य पुरतस्तस्य भूषणानि भयान्विताः राजानं
प्रणिपत्या यथापराधे निवेद्य च यथाचिरेऽभये तेभ्यः सराज्ञाय भयं ददौ ततः स्वपुत्रमननुगुणावंतं म
हाबलं राज्ये निक्षिप्य सततं तस्यैवैष्टमवसेवया ततो नराधिपः श्रिमद्रामायणाय रायणाः तथारामकथाः
शृण्वन् राज्ञवस्य महात्मनः सुखचर्यां नृहृदयः सन्दृष्ट्वा चर्यां सङ्खितः रामे प्रमादित्वा सा भूत्वा पर
वरो स्थितः एवं विधत्तं राज्ञ न दृष्ट्वा पौराणिकः सदा एवं सीतापहरणं स हृतेनेति चिंतयन् मायां सीता
जसुरेति कथयन् तां स वैष्टमवः ततः कदापि तद्दीपे ग्रामोत्तरमुयागते तत्पुत्रकथयामापाणमुत्तमं श्रुत्वा
क्रुत्वा सदा तेन न जानन्नपतेर्मनः सीतापहरणं तस्मै यथावृत्तं शंखं सः राजवयोपितं कृत्वा भ

दंडखंडशौरमहाभुज धरित्रियुत्रिकापाणिग्रहणोत्सासभासुर नमस्तेभार्गीवानर्गलाभंगमरसंहरः प्रार्त्तुत्तपतः
 जीवदिनराजजितासुर गुरुराज्याभिषेचेनेकेकपित्तकराजकं निषादयोषकाधीशवेदितामरवंदितु नमस्तु
 भ्यभरद्वाजमनिसंप्रजिताजित त्रिचक्रुदविगुडिमुनिसत्कारसत्कृत पदपंकजसंचारमेडिताखिलदंडक न
 मः खरादिकव्यादृष्टुक्काशपदवान्तरं नमस्तेवरनाचभिन्नमायाकुरंगकतिर्यग्योविजयभूतीइमोदक्षनः
 विचक्रुण शवरीसेभनफलभोक्तामृतफलप्रदः नमस्तेवालिनिरुल्लवाणलीलाविलोकन वंधुरग्रीवा
 ज्ञानग्रहविग्रह नमोमुद्गार्थितकपिमुडिकाभइदायक शरणागतपौलस्त्यभरणभरणावृत पारावारपयो
 मध्येसेतुकतेनमोनमः तं कालकारहरासंगरागसोभण सर्वराक्षससंदाहदावाग्निशमनांबुदकुंभ
 कर्णामदोदंडदोर्दंडसैदकेशरिन् भोजनाखंडलभुजप्रदंडप्रभभोजन दक्षकेधरपंचास्यसंहारारभप्रभोनम
 स्तेब्रह्मरुडेइप्रमुखामरसंचुत विभिषणाभिषेकभीसंभृताष्टनंदगुंफित वासोकविलसत्सीतारमण
 रुठपुष्पक साकेतस्थजनस्यान्नतहणार्कनमोनमः दिव्यसंहासनारुठसर्वलोकेश्वरेश्वर सहोदरधृतयेन
 चाप्ररादिपरिषद सर्वराजन्यसंजुषमहासाज्जाजवैभव नमस्तेजानकीनाथनमस्तेनतवत्सल नमस्ते
 करुणासिंधोरासचंद्रनमोस्तते वेदानोदेवतानांचमग्यस्त्वेरुचुनंदन छडस्पनरमात्रस्यप्रत्यलोभन्ममा
 धुना कृतार्थेस्मिरचुम्रेम्याहिमोभरागज इत्युक्तावसुधाधीशस्तत्प्रसादवसात्तरा प्रबंधमकरोदि
 व्यंवेदार्थसंग्रहं तं समर्प्य सराशापतमुवाच कृतोत्तुलिः जगदीशेति वरदेनेववीधिकरुणाकरः जिज्ञा

श्रीभा
नवपु
४५

45

पद्मपुगोचिता । हरिण्यवर्णाहरिणीविद्युत्तंससमप्रभा तनुमध्यपद्मश्रीणीपद्मवदनलोचिता सभुः
सुनासाखिवोहीनीलकुंतलमर्जना ८ कंबुकंठीनिमूनाभीपीनोन्नतकुचद्वया बभ्रुसनेसमासी।
नावममालाविराजिता (किरीटहरके) पुरकंकणांगदभासुरा तद्वर्णाकंप्रकाशाभ्यो कुंडलभ्यां वि
राजिता दिव्यचंदनलिप्रांगीदिव्यस्त्रजा धरोमिताः तब्रह्मादयो देवाः जययश्चतपोधनाः गंधा
र्वाश्च एसरः संचाः समागत्य मुदन्विताः पुष्पः वर्धततो वार्यः प्ररोड्डुं डुं भित्तदा प्ररोमुदंडु
दभमोस्तवंतो विविधैः कवैः ततो ब्रह्मा जगद्धात्री लक्ष्मी तौ लोकमोत्तरं सौत्रयामासम प्रत्यार्थ
त्वाकरपुटोन्नतिं नमो नमस्ते श्रीदेवी सर्वलोकेश्वरेभ्यः लोकमात्रे नमस्तुभ्यं सर्वलोकनिपत्री
णि नमो विश्वेश्वरेश्वरेष्विष्मरत्नकारिणि नमस्ते विश्वनयने नमस्ते विश्वतोमुखि विश्वपादे नमस्तु
भ्यं नमस्ते शंतवाहवे सहस्रक्षीर्षदेवे शि सहस्रादीनमो नमः सहस्रां वि नमस्तुभ्यं सहस्रकरपद्मे वि
राण्यवर्णाहरिणीसुवर्णरत्नस्तुते चंडे हरिण्यपलक्ष्मीः सर्वसंपत्प्रदेभ्यः केवलवाच्येणो देवी जगन्तेता
न्यनेकराः उद्येते प्रवर्तते प्राप्नुवन्ति यं मुखं विष्णुर्वक्ष्यतायां सेवदित्ताय मम भुतः जनयसे खिलान् लो
कान् नृपातिप्रेरितस्त्वया तत्रेन्द्रोदं चिताभ्यां लोकाधिपाः स्वयं श्रुतवा श्रुतैकेचिदसन्नतिर्यदुःशदयः गंधका
रौदु राधर्कनित्यपुष्पाकराणि शोभन्तीं सर्वभूतानां विष्णोर्नित्या नया पित्री त्वामेवोपास्य स तनं सर्वलोकनिवा
सिनः धनमम्याश्रमो मेव भोजनो मेव मदनकटान् कौशेयानि च वस्त्राणि रत्नानि च विविधानि च भूमिचपुत्र
पौत्रांश्च शास्त्राणि च निगमानि च ज्ञानं च परमां लोके विष्णोः स्थानं च शास्त्रं संप्राप्तुं वेत्ति जनेनिकल्पाणां
रासागरे सर्वलोकेश्वराय नमः सारलागतः तत्रासुवन्ति यमं पदं शास्त्रं नमः वयं तमेव वाणीसकीणीसा
वो स्वाहा स्वधा तथा सहारिणी समुद्रया भागवतवाचयामि सा ह्येव सर्वसंयतिरस्मिन् ब्रह्मणे रंहिणी

त्रिसंस्पर्शमानसः सत्यसमिव विज्ञायदुःखक्रोधसमकुलः कथं हरति दुःखात्मा जननी ज्ञानकरमम रि
रासियात पिष्या भिरवदे न धैवस्तसः इत्युक्त्वा खड्गमादाय खेतुरगसंनिभे तुरंगमेष महासूक्ष्मलंका
मभिमुखोपयो तं दृष्ट्वा देवता सर्वे विस्मयमाविष्टमानसः मुमुक्षुः पुष्पवर्षाणि तदुःखकुलसेखरं सी।
ताहरणदुःखेन क्रोधेन ललीधिरुते वायुवेगेन महातालं कांगच्छति राजनि तदा रघुणां प्रवरो रामो
राजीवलोचन सीतालक्ष्मणसंयुक्तः पुष्पकेन विराजितः तस्य भक्त्या सुसंहरत्तं समागम्य सारं ।
मुजाभ्यां पीनदताभ्यां परिषृज्येदमब्रवीत् कुलसेखरयोगीश्वरमप्रियमहापराः हनाराहस्यात्ते ज्ये
दुमादाय जनकात्मजा अधुना आगतो राजन् त्वं त्वं स्वस्य मनोभवः इत्युक्त्वा रामचंद्रोपि भक्तिपात्रतमा
नेसः श्रमाकृतजननाकिर्णयोगीनामपि दुर्लभं कुलसेखरं समादाय जगाम यमयदं चरित्रमेव न तत्कुलसे
खरस्य महाबुभावस्य हरिश्चिरस्य श्लोति नित्यं पठते लिखेद्यौ लभेत्सुखं सोऽत्र परत्र चैव इति श्रीमद्भागवे
उपपुराणे उत्तरखंडे महायोगी महात्मैश्कोनविंशोऽध्यायः १२१ श्रीनारायण उवाच नमश्च त्वं च त्वे
हं द्वायं सर्वदेहिनां धरामाभवती रागीया लक्ष्मीश्चरितमुत्तमं लक्ष्मीसर्वस्वसंपदाकल्याणायुगाशा
लिनी कृपामयि जगन्माता विष्णवत्पश्य लालया संसारादधिनिर्मज्जानुजीवानां लोकोदुःखीनां
न उद्धर्तुं कामाता सर्वकृपया परपाशुभा हेमायुगातटे रम्यसुभ्यां वैपुलिषते यद्वा कप्रकुट्या त्वन
राजि विराजते हंससारससंकीर्णचक्रवाकोपणोभिते उत्तरतो समुत्पन्नो सर्वलोकैकसेविता चतुर्भ
जा संश्रुतंगी पूर्वोऽहं धामना पद्मपत्रविद्यालसि पीतकोशे प्रसोमिता कटयुग्मधृतो न्युत्तरतो

श्रीभक्ति
वयुः ६६

५६

श्री

त्परायणा स्यात्तयमेवेतीवेनदरीयंतीतिभक्तले तस्योतस्यानुभविनतन्मयाकृतमज्ञसाः तदाश्री
 १ ननायोपिसुखोत्तरवगम्भरं वृत्तानासहदेवेशोदेवेशसुनिमिसरुः मुनेतविषुक्सेनाद्यैः कासा
 धैश्चयोगिभिः लक्ष्मीवः यितुंतित्रैजगमेनिचुलोपुरी ततयांडाधराधीशः पृथुङ्गमजगत्पतिं वेद्याम
 मिसमाधायहुताहोमंयथाविधि यस्मिंयंमपजोहोसर्वीभरणभवितां तस्मैश्रीरंगनाथामब्रह्माव
 न्निमसमिधौ ततः श्रीरंगपृथ्वीप्राप्तिमाहायपूजितः तमनुज्ञाप्यराजानदेवैर्वृत्तपुरोगमे श्रीरंगैसम
 नुप्राप्यसोवेवेदमयेभुमे रामशतयासाई श्रीवर्ध्याजगदीश्वरः सातलक्ष्मीर्जगतोमातासर्वजीव
 दयावरा रंगैराप्यभक्तोर्चेतनान्भविसेस्थितान् शोडैरा लोकपात्रासुकयकैरुत्तपदेः तदाश्री
 भक्तिलोकेस्मीनूजीवाः सर्वसमाहिताः श्रित्वाकासाभताहीनुयासेतः त्रिधः पतिंगमस्तान्यास
 योगेनप्रयातिपरमंपदं महिषारंगनाथस्यपश्चिम्पासक्तयामिमी पठेद्यः श्रुणुयाद्रक्त्यालिखे
 द्वातस्यपञ्चनि कुलवपेभगवतीश्रीः तिष्ठत्यनपापिनी इतिश्रीमद्भार्गवेउपदेराणेउत्तरखंडेन
 २ नारायणसंवादेमहाभोगीमहात्मे विंध्यायुः २० ॥ नरउवाच नारायणानमस्तुभ्यंजगत्पराका
 २ एण त्वतोमयाश्रुतापुण्याकुलेश्वरसक्तया पश्चिन्मयाकथादिवांसर्वपापहराशुभा येद्ये
 भव्यवतीर्णास्तानारायणोपरायणान् योगीनः कथमस्त्वत्वेभगवत्यादहायकान् नारायणउवाच
 मरुदध्यातदस्येद्विरोनिचुलोपुरी सर्वसंयत्समायन्नास्मैयानरातैर्वता तस्योसमोपेकावे
 रानदे वृत्तयावने अज्ञापतामृतश्रीशः श्रीवत्सोशः भुमेविजे रेहिलपाकात्तैवेमासेवेद्य

श्री

चतुष्टयसंज्ञाप्रभाषणशिक्षार्थयोः त्वमेव सर्वलोकेस्मिन् त्वदन्यं नास्ति किंचन त्वमेव विदुषि दत्तुं शक्यते अथ
तेष्वप्यतः मत्सर्वसर्वतो ब्रह्मा ह्यस्य त्विच्छायां गुह्यं शान्तिमानिह त्वया हि विभर्ति जगत्तं पतिः ते वां शरत्सुपाणि
धत्वा त्वं कमलेक्षणो श्रीनक्षत्रसिगोविंदं त्वया श्रीसर्वयोगगुणं प्रजापेक्षस्वरूपेषु संहिमं च स्वरूपिणि भूतारम
वसेदेवं तत्कार्यं सहकारिणी सर्वे चेतनरत्नार्थं भवती शिष्या भूतलेः रगे मस्य श्रियेदं विरत्तार्थं सर्वदेहिनां ।
श्रवती रणसिजननी वा तस्य गुणसागरे एतदारभ्य ते केस्मिन् त्वत्कृपासागरोद्भवैः तरे मेः त्वया विंता
जीवाः जगतामादिदं पत्नी उपासेतो युवांशेयभावे नारिवत्तदं धिमे भववंपदिनी मुक्ताः प्राप्य ते परमं प
दं कस्तुरादीनां रेवं भक्तं मामवलोकय त्वया धिमे त्रीदशवंदितपादपद्मोपद्रासनाभगवतैर्धनह
स्तयद्यो श्रीविष्णुपत्नी जगतामधीसरी श्रीत्वामहं शरणाग्रसंखी प्रपद्ये एवं स्तुत्या श्रियं देवी प्रणम्य
अप्रीतमानसः श्रुत्वा संतपाशाय रंगसेन प्रयागतान् श्रीगणाधिप नृदृष्टा स्वकीयतयसः कले प्रणम्य
स्तुतिभिस्तुत्या पूजयित्वा यथाविधि विज्ञापयामास तदा श्रीयोजनमविनामहः तत्काले पांडु धरणीलोका
राजर्षिसत्तमः रंगनाथस्य सेवायंग धन्यमाकरं महः त इष्टस्त्वित्प्रयो राजा रूपलावरणकोतिभिः श्रीय
वृक्षाश्रयाय सत्त्वास्तोत्रैरनुत्तमैः सर्वोपचारैस्तो देवी सृजित्वा यथाविधि कंचनं यो नमारोप्य गृहे नि
न्यनराधिपः स तस्या परिनिनाम कृत्वा कृत्वा पश्चिनि भेदज्ञां प्रहृष्टः प्रणम्य प्रात्यापुषोष सहभाषया
ततः कालेन सातन्त्रियो वनं समुपास्थिता श्रीरंगनाथं प्रह्लादकामया प्राप्तपश्चिनी तमेव संध्यायेती
करीतं प्रतिष्ठत इत्यादि वदन्ती तत्तया पुण्यात्पसखिभ्यो भिरंभं तमेव पूजयितुं तच्चितात ।

श्रीभार्गी
बं ४७

य
५७

तस्मिन्नामकरोसेति ब्राह्मणावेदपारगाः नारायणपरमेश्वरस्य विचारस्य सतधर्मनिष्ठतामि
त्यभगवच्चिन्तितः तत्र स्थितिदीराधीशंकलिकल्पनाशनभजेतः सततभक्त्यामहोतोविजि
तेन्द्रियाः तेषां धर्मैकनिष्ठातां कस्यचित्समस्तमनः वेदोतविदुषो ज्ञानशीलस्य विमलात्मनः द्विजवै
द्यस्य यत्नोत्सवगुणान्विता मारीशैवे महेंद्रविद्यावाच्ये वा वासुदेवैश्च भूतैश्च भूतैश्च भूतैश्च भूतैश्च
लोचं पुत्रं भव्यगुणैर्युतं सतकोते करोन्नस्थयिताना नारायणाकथं श्रुत्वा यत्नमने चैव चक्रेष्वमव
सरे नारायणाभिधानो मोक्षेशवस्थाखिलात्मनः निर्हेतुककलसेण सतभक्तिपरो भवत् पश्य।
न सारे संसारे दुस्तरेति जगत्सिने ईषणानखिलात्मनो ज्ञातारगोजितेन्द्रिय श्रीरंगसेनमागम्यज्ञान
वान् सद्विज्ञोन्नमः रंगभक्त्युत्तमं यथ्यन् शेषं तमहर्नेशं भक्तानाराधयंस्तस्य तत्कैक्यैरतः सदा वृत्तिं
माद्युक्तैः कुर्वन् भगवद्भक्तसमस्त भक्तान् चिरेणुरित्याख्ये व्यापयन्निवसच्चिज ततो गोविंदभक्तां
चिरेणुः श्रीरंगशास्त्रिनः कैक्यैः रंगामशेषाणां किमिदं कैवरं त्विति विचार्य मालाकरणमिष्टं
धृतिप्रभोः निश्चित्य मनसा तस्य प्रतीचाभासं स्मृतं जगाम त्वरितं दृष्ट्वा हृदयं श्रीमुकुटं त्विति
तज्जोष्य नैव रंमं नानावत्समन्वितं श्रेष्ठवर्धयामास जलसेकादिकर्मभिः तस्मिन्नेवोदजे क
त्वा तत्रैवास सर्वदा उषकाले समुत्थाय कृत्वा स्नानादिकं यथा मंत्रराजं ततो जत्वा जगाम तुल
सीवनं श्रगम्य सति श्रीः स्तुत्वा तुलसीहरिवल्गं तां तत्र जातं बहुलां कोमलां दिव्यसौभगां स
गह्वरे विको मध्ये निक्षिप्या नंतरं मुनिः पंचकाशो कवकुलमलिकायां दलादिकान् केतकी

वांभोधिचंद्रमः नमो भक्तिरंगेशपदध्यानाम तं पुनः सुखदं वर्तमानं गोरोट नोद नुवर्जितः देहात्मनो
 विभिन्नत्वं सेवत्वं लोकाविनः पश्यन्त ध्यात्मविषयो वैकुण्ठकृतलक्षणः रंगेश्वरं हरं मुक्तिरिति विज्ञापयेत्
 सा तत्तदेवमपि विष्णोयको वेद्यामवगाहयन् नक्षिणतटे रमे श्रीरंगमिषु स्थितः भगवत्परां भोजं
 हृदयां बुजमध्यमे ध्यायन् संकीर्तयेत् नित्यं प्रणामयेत् संपुनः हरं रजतकल्याणगुणानां देहसुधीः श्रीहरा न ६
 । नैगायमानो वीरगात्रादाय पाणिना दिव्यगोधर्वगानेन चिरंतनो सगायकः तज्जने मधुरं श्रुत्वा काहे ॥
 विरीलंभितो हकी इवीकृतशिलाश्वासनपादयाश्च मधुश्रवा यत्तिगाश्चैव निरासुस्तदुन्मुखा ययुस्त
 न्मयतो सर्वे भगवद्भानवे भवात् कसत्रेताद्यापुष्टध्यानयज्ञार्जनादिभिः तत्फलं लभते मत्सतमे कीर्त
 नात्कलौ अनुस्मरन्नेतदर्थसदा भक्तिर्त्तनेतः तद्गीतं मधुरं दिव्यं सर्वसंपन्नमनुते श्रुत्वा श्रीरंगपथी
 शोहृषीश्चक्रकुलेक्षणाः राममुखमवेक्ष्या हर्तुं मुजकल्योद्याने विहार्य च पीत्वा प्रसन्ने बहने चंडी प्रमवा
 हिनिदेशदिक्षु प्रविषोत कांतिमन्मणिशोभिते नमः कोरीटे निहित्य चिरं परवसंगतः एवमापादचूडानं
 कुर्वन् ननु भवं सदा रंगभर्तृस्सिर्वलोपरचक्रुः शिसर्वजे लयं जगाम लक्ष्मीरो योगीश्वरामुनिवाहनः
 एतां कथां ये मुनिवाहनस्य महात्मनः श्रीधरगायकस्य गठंति श्रुत्वा वेति लिखंति ये वेदेष्टा भुवं सुत
 रमच्युतपदं इति श्रीमद्भागवे उपपुराणोत्तरखंडे नरनारायणसंवादे महायोगाप्रसक्त्येकविंशः ।
 ध्याय २९ ॥ श्रीनारायण उवाच कथयिष्यामि ते भूयो विचित्रा मयरां कथां महाभाग नरश्रीम
 न् समाहितमनाः शृणु हे माधवा नदीतीरे संडले चोलसंडले सेंदनाया बभूवामस्तत्रास्ते सेंदने भूः

श्री
भार्गव
४८

५०

गोमाहात्र नत्वनूमायावसंयातिनतेभक्तोहिनश्यति इत्युक्तः प्रिययादेवः प्रसन्नतां विलोक्य न देवि
पश्यस्वमेमायाप्रभावमतिदुस्तरं इत्युक्ता तद्विलासार्थकोविदप्रसंश्रुतां आह्वयनं नैकी वंशेजा।
ताभवसुमध्यमे इतितांसंदिदेशायसाधिततेतयाभुवि देवदेवीति विख्यातासरित्वजनसुसंवता भ।
गोन्यासहगहें तोसेवीतरंगसायने तत्रस्थिरं नैवमंरस्यंप्रविश्यमुनिपुंगवं कीर्त्तयंते गीरानामाध्या
यंतं मनसा हरिं कुर्वंतं वनकर्मणि कायेन वसे स्थितं दृष्ट्वा ब्रवीद्विदं वाकीं भगीनिं सावनीतवत् मुनिम
नं स्थिरस्वांतं जितकामं जिनेन्द्रियं कंदर्पवशात् कर्त्तव्यं वाहं वा ब्रवीद्विमे इत्युक्ता भगीनी तेषां स्तेषां
ज्ञात्वा महात्मनः मनो हयति रंभापि मुनिमेनं दृष्ट्वा तं अहेतु किंपुमस्त्वं वाकीं करोषि शिलाकृतिं प
दित्वं मोहयस्येनं तव दास्यं गतादाहं ततो ब्रवीद्देवदेवी भगीनी देवनेदिता अहमेनं मोहापि ध्येना चेदा
सी भवामि ते अन्योन्यमेवं शपथं कृत्वा त्यक्त्वा खीजनान् उपायं सविचिंत्ये मं विसृज्या भरण्यादि
कं धत्वा श्रेतोर्दं पुंडुं चतुलसी प्रसूता मालिका कायापवासीना विस्मनाम संकीर्त्तने रता मुनेरं
तिक्रमागम्य यथा तद्यदप्युयोः तादृशः दुःखितां दीतां कुलंगोत्रं च जनमच पृथानि वेदितं सर्वत
पाकपटवे वया आत्मा स्वरूपपातारीतुलसी वनसे चने करणे वालवालानां सविवेश प्रसूतिः शु
क्रघमाणा सानित्यं तां तुह्यणादिभिः भुंजा भुक्ते रोषान्ने से वया मासवत्सरं ततो निदुःखिता भ
लामोक्षाशामुनिपुंगवे पुनर्गत्वा स्वकं गेहं विवेशात्ता वलज्जिता नदरं गेज्वरो देवः स्वमेतामव

नागपुत्राग्रजातिकुंदादिकान्वहन् पुष्पाणां निवहंतूत्वा मंत्रराजमनुस्मरन् चक्रमालिका
रम्यां तुलसीपुष्पसंयुतां तीपेटिकायां निक्षिप्य रंगेशस्योत्तिकंगतः परिकल्पयन् प्रणम्य यत्संस्तुतो
तमैसंस्तवैः नानावर्णविचित्राद्यामालिकाः सुसमाहिताः तस्मै समर्पयामास सर्वगपरिहो
भितः दामोदरं पुनर्नत्वा परमानंदपरितः निर्जगाम हरेस्तस्मान्मर्दिद्धिजपंगवः माधुकर्षी म
हात्म्याश्च वैष्णवगणेषु च अन्तर्गत्स्य निपतः प्रविष्टो वैशखमाश्रमं तदन्तर्हरेभक्त्या निवे
द्य परमात्मने भक्ताश्चिरेण दुभुजे विहस्यो संन्यस्तमानसः दिनशेषं च तुलसीसेवनादिषु कर्मसु
नीत्वा सायंतनी संध्यामुपोस्याद्योदजंगतः हरिपादांबुजध्यानात् सर्वरात्रव्यपानयत् एवं प्रति
दिने विप्रो वर्तयन् योगिशेखरः कर्मणामनसा वाचा तत्कैर्कर्ष्य रतः सदा विधीराशगोत्रभिद्रो
गान् निराकुर्वन् मधुविषः कैर्कर्ष्य मोगानुभवं कुर्वन् तस्योत्समाहितः कुर्वन्त्येवं मुने नित्यं परिचर्य
महात्मनि श्रीरंगशायि भगवान्संतुष्टश्चास्यसेवया कथयामास सकलान् वैराग्यादिगुणान्
मुनेः गुणास्तान् कमलान्द्वत्तीविष्मयं परमंगता ईदृशस्यापि भोगेषु मतिर्वर्तते न वा त्वकिं ईति पप्र
ष्ट भर्तारतामाह जगतां पतिः एतादृशस्य भक्तस्य मत्प्रीयस्य महामुनेः लेशमात्रोपि नास्ते वविषयेषु
मनोरथः अहं करोमि पक्षि चैदिह याभिरतं हं भवेद्देवनसंदेहो मायाममदुरत्यया तद्वा क्व भिंदिरां
कर्ष्य सस्मिता न नपंकजा तमुवाच विनोदः प्रियं भक्तप्रियं सदा निष्कामं यं मुनिश्रेष्ठः तव माद्यनि

नवत्तल दुस्तरं तव माया ध्वेन तर्जुनं वृत्तां डये ठिष्ठु समर्था योगीनः केश्युर्जितकामश्चोपिवा त्वदंघ्रिनाव
 मारुह्य तरे प्रवत्तदाश्रिताः एवं त्वदाश्रितं देवरक्षस्वाखिलरक्षक इति ब्रुवंत्याप आया मवोच जगद्विश्वरः
 मया कृतं मिदं सर्वं लीलार्थं मसि ते क्षणे मेकं भागं मद्रक्तैरेनं पापं न गच्छति अस्मादुखान् मोचयामि मुनि
 मध्ये वसन्तिया एवमुक्ता रथे गेरो विभिषणसमर्पितं सुवर्णचषकं श्रेष्ठमादाय बहु रूपधक गणिकायां
 गहं प्राप्य ददौ तस्यैव हस्तया मुनिमयं तरं न स्याः प्रस्थाप्योतः पुरं ततः स्वधाम परमं हृष्टो ब्रह्मा मभगवानहुरिः २६
 अथ रात्रां व्यतीता योजा त राधका हरेः शोभ्य रमुया गम्य ज्ञा बूद्धं मयं वरं पात्रं त्व हित्वं ज्ञा त्वाराज्ञे सर्वं न्यवे
 दयत् राजायुषोषेर्वहुभिर्हृद्वासौ वर्णपात्रकं लेपमारोप्या मोस श्रीभक्तांश्चिरजोभिधे अथ राज्ञि यथान्या
 यं तदं डयितुमुद्यते रगे श्वरो वासुदेवः पुरुषः पुरुषोत्तमः निलाभुश्रितिरस्कारकोमलस्यामविग्रहः निरस्तध
 वलं भोजयत्राय तसुलोचनः को त्यर्कघो नावमानश्च व्यतेजो विराजितः चयाभापरिभवचाहृजो वुनदप्र
 भः विकसद्रक्तपाथोजसोभावश्चरणो वुनः श्रवत्सकौस्तुभो रक्तः चंदन रत्नगविराजितः किरीटहारकटक
 केकणाद्यैर्विराजितः संखचक्रगदापद्मप्रमुखायुधशोभितः शङ्खभूतोऽथ राजानमुवाच जगतां यतिं मद्रा
 त्मोपमहाभागसंप्रज्यो हं यथा द्धिजः एतस्यार्थमुपादत्त पात्रं वारं स्त्रिये निशि तस्मात्तस्मै पुनर्दत्ता सुणीया
 वमनुत्तमं संप्रजया मुविप्रं त्वं मस्त्रियं मामिवा निसं इत्युक्ता तमुपस्थस्य करं भोजेन योगीनं विवेश ह
 दयं तस्य सल्लुह्मी सायुधः प्रभुः ततः सराजा योगीन्द्रमारोप्य शिविकान्तरे त्वयं भुजाभ्यां संधाय्य त्वय्यौघपुरा
 रक्तः पुरं ययौ पश्चाद्भुत्पानत्वा च योगिन ततः स योगी हृष्टो रंगे संरोषशपितं प्रणम्य स्तुतिभि
 परि

वीत्युनः तवप्रतिज्ञासफलाभविध्यतिनसंसप नृपोत्यापनिशायांसासंतुशभ्रमणदिकं निकुंजमध्यासाद
 मत्बलेकृत्यस्वकांतनुं तदावर्षतिपर्जन्येपर्णाशालांगणो नधः श्रुस्वस्मलेसंतस्थोतत्समागमकांसिणी ततोवि
 प्रोतमोदेवादुस्थायद्वारसंस्थितः क्षोवेक्ष्यां वृद्धेसांइतिमिरेणसुसंवनाः ददरीस्वत्यमुलस्थोस्त्रिपंवा
 र्धणापिडितं निनापकृपयापर्णाशालांतंमुनिपुंगवः ततः सातस्यपादाज्जोलातपंतिकरांबुजे एरामतेनमु
 निनादेवाच्चलिततेजसा इतिश्रामद्वोर्गवे उपपुराणो नरनारायणसंवादेमहायोगीमहात्मे द्वाविशोध्याये
 २२ अथतंमुनिमादायगृहंगत्वासितेक्षणं भगिन्येकथयामास तत्सर्वहर्षिताशति तन्मातासहमानासाध
 नंमेदेहिभसुरे नोचिन्तिर्गच्छभक्त्यादधैवत्वारितंममः एवमुक्तालयाविशो निर्गत्यबहुनिचसन्न वहिः
 तत्तवेदिकामध्येतस्थो दीनमनानिशि तस्मिन्कालेजगन्नाथोरगेशोभक्तवत्सलः जहासुसुंदरीवीक्ष्यजगतांज
 ननिप्रिया सादृष्टाहसितंतस्यपप्रकृकमलाख्या किमर्थंकुरुष्वेहास्यंप्रकृतिमिवसोवदत् भक्तांश्चिरोमुर्मद
 कौवीतराजोजितेन्द्रियः दृष्टाङ्गीगणिकासक्तोममतायावशंगतः वेष्यागारवहिर्वेदिमध्येतिष्ठतिसौमुनिः
 तदृष्टाहसितोत्पाद्यपश्यत्वमपिमस्मिं इत्युक्तातेनभर्तासादृष्टान्तविरहानुरं कृपालयाजगन्माताशं
 जलीर्षहकेशवं नित्यंत्वत्कर्मकुर्वंतं ईदृशंविजितेन्द्रियं एकांतिनंवीतरागंभक्तंदाह्येकभोगिनं ईदृशं
 करुणाध्वेनमकरोत्कामुकंकथं पुरोक्तवत्यालीलार्थममवाक्येनसुंदर ईदृशकामुकंकर्तुं नार्हसिभि

भार्गव
५०

50

यं भिहचंते परंपदं ललाभतस्रवक्ष्यामि शृणुष्वैकमनानरधं चोपुरेति विख्यातायां प्रदेशे नो हरे
व्याख्योपि मारुत्या पुरापापमयावनी तस्या वसन्तिलक्ष्मीशे सर्वदेवविसेवितः न्यगो धयत्रशापीति
मुक्तिदः सर्वदेहेना भस्वरा संति तद्रक्ताः शतरोग्यसहस्रसः वेदवेदांगविदुषः सर्वसाश्रुविशारदः दिव्यज्ञा
नोपयन्ताश्रयज्ञानो विमलाशयः तेषामग्रेसुरः कश्चिद्योगविद्याविशारदः सर्वगमज्ञः शान्तात्मा
विद्वेषाभक्ताजितेन्द्रिय मुनिनाथ इति ख्यातो हरे संन्यस्तमानसः तस्युपमां समभवत् गहमांशो
त्रयिमयः ज्येष्ठमसि स्वातिनक्षत्रमिषुने च शुभे दने विद्वमुचितो महायोगी स एव नाथ इति वित्तः
सतमाराधयन् विष्णुसदानन्याप्रयोजकः क्षयदियैश्च नैवेद्यैर्नित्यगोपैः प्रदक्षिणैः चंदनैः सप्रसंमोज
विशोधनविलेपनैः बहुभिः दीपिकाभिश्च कलशैर्तीर्थपूरितैः खल्लोनाहृतसुमनः तुलसीमालैकदि
भिः चतुर्विधैरलंकारैः तद्रक्तोपायार्जितैर्वरेः सर्वतु कुसुमैर्वलैः परितस्तुलसीपुमैः संयुक्तं चित्रमारोमं क
त्वा तद्रूपसेचनैः विचित्रमालाकरणैर्दीर्घैः कारणैर्वस्तुचेष्टितैः सत्या श्रीवैष्णवा नोपायजाभिः सर्वकालसमाहि
तः निग्रहान्कारणानां च सेवैव प्रीयते परं इति मत्वा भट्टनाथः कारणवहचेष्टितैः कैकर्यामनिसंकुर्वस्सक्तो
त्रैवर्जिको महान् शेषरोषित्वविज्ञानभगवद्दास्यजीवनः उपायो येष रूपेण समाश्रित्य श्रियः कालमेव क्षि
पन् पतिं तस्मिन्त्यस्तभरः श्रीशेतत्यादन्यस्तमानसः निर्भरो निर्भयो ह्यात्मभरो दटनिश्रयः कालमेव क्षि
पन् विद्वमुपरिचर्यापरायणः पदच्छात्मा भसंतु यस्तस्यो कोटि शिवरागग्राणीः तस्मिन् काले यांशु राजा
मधुरं परिपायन् धर्मसत्त्वजिज्ञासुः तत्त्वज्ञानसेवयन् स्थितः तदा कश्चिदिदमवयो तीर्थयात्राय

सुखाश्चरं जगतां पतिं मया निष्कृष्टं कर्म दंकारयित्वा कृपां बुधे लोलाभुवनकर्तृत्वं किं लोलाभुवनम्
यस्य ईत्युक्ते भक्तवर्षांगे सरंगेशो धरा धरा करुणा लोकतैः सोऽर्च्यो वाचस्पतिर्दं योगिन् मया
स्य भोगी बंचरि त्रिभिदमुत्तमं रुद्रमस्य स्य मे यद्दोषी विहरणादिकं तद्वत् विज्रं परमं मृगवतां पटता
मयि कलो ब्रह्मणं मुक्तिदायकं स्थानं संशयः भक्तना भव हे वृत्तं न त्वत्कृते नदिनेने तुलसीवनमा
लानां कै कर्कशास्मि तेषां यदभीष्टं तवा स्ते तद्वृत्तं सुदृष्टमिमे तदा को रंगनाथस्य आत्मा हर्षसम
न्वितः भक्तां द्विरेणुरित्याख्यां सत्कुरु मेशमे अस्मान्नास्ति वरं स्वामिन् ईदमेव परं वरं तथेसाहसदे
वो धित तौ योगी वराग्रणी भक्तां द्विरेणुरित्यादि श्रुत्यर्थं प्रतिपादकौ प्रावो धक श्रीमारे सि प्रबंधाव
मतप्रदौ कृत्वारंगे लयाना य सुमय्या च स पूर्ववत् तुलसीपुष्पमात्माभिः कुर्वन् कै कर्कसमन्वहं न ।
स्योतनमाह भागोत्तमाना नंदमानसः श्रीभक्तपादसरसीरुहरेणुनाम्नः श्रीरंगनाथपदपद्मनि
केतनस्य श्रीमत्कथां यठतियः शृणुते परं श्रीवल्लभस्य निलयं सलभे क्षिपे च इति श्रीमद्भागवे उ
पपुशो उत्तरखंडे नरनाथपरासंवादे महायोगी महात्मने त्रयोविंशोऽध्यायः २३ श्रीनरउवाच संश्रयते महा ।
भागमया पुण्यकथाश्रुताः विदमो भक्तां द्विरेणुमस्य मया पापौ वृणाशीनी भयकथयेद्वेशय मयो मवाशिनां अ
वतास्वयादिव्याः अवतादेव मोक्षदाः श्रीभिक्षुः यदा अस्ति विद्यां समस्तकलषावहाः श्रीनारायण उवाच १११
विष्णुचित्त ईति रित्याति रसां राजभवे धिजः सर्वं जगत्प्रशास्त्राणि प्राहाभ्यां विनाहरेः कृपया तुलमेव

भा.ग.ग.क.
५५१

भार्गव
५३

५२

रमापतेः दृष्टिदोषोभवेतेति चिंतयंतं निरासितु मंगलासासनं तस्य कर्तुमुमुक्तवान्मुनिः गजचूटे समागृह्य ता
 लान्कला मुदन्वितः सामगानस्वरोदमुवाचानंदसंपुनः समंगलमंगलमप्यरायते समंगलमंगलमच्यतायते सुमं
 गलमंगलमंतरात्मने समंगलमंगलमच्यनाभते समंगलमंगलमच्यनिलयो वसते समंगलमंगलमच्यनिलयो वसते सु
 मंगलमंगलमच्यनिलयो वसते सुमंगलमंगलमच्यनिलयो वसते सुमंगलमंगलमच्यनिलयो वसते सुमंगलमंगलमच्यनिलयो वसते सु
 केकोटिप्रतिमायते विमोचक्रापूर्वतप्यइविनासहेतवे संखायकोटिदुसमानतेजसे शास्त्रीपरनोत्तरे दिव्यरूपिणे स्वा
 द्भामविद्यामपविग्रहायते सुमंगलमंगलमस्तुतेविमो तदाह्वयोस्तत्त्ववित्तिः शोधशोधित संबंधविबोधनाय यन्मो
 गलानांच सुमंगलं चतुपुनः पुनर्मंगलमस्तुसं ततं एवं कृत्वा हरेर्मैत्रिमंगलाभासनमुदा द्यप्रबंधान् देवापकृ।
 उ यवान्संघमोष्णः तेन कौरमानाथः कृपयावेक्ष्यतं मुनिं तस्य हृत्कारिणं कामधेयविवेकाभितवत्सलः नतः संप्रजितो
 राजा वस्तुभिर्वस्तुभिर्मुनिः तमनुज्ञाय राजानं स्यायुरेप्रययौ दुतं ऋत्वा योरजना सर्वभद्रनाथस्यैव भवं पुरोसमं
 गलां कृत्वा तत्पादसे वितुं ययौ प्रत्युक्तैः पौरजनैः प्रक्षितस्य युधाविधिप्रविशेषपुरीं श्रीमात्राजया नेन योगी
 राटु वटयत्र शयामस्य देवदेवस्य शार्ङ्गः मंदिरं प्राप्य मौनीशः प्रणम्य हारिभ्यः तद्वनं तं वै हस्तिं
 समप्य स्वा मुनि तथा तत्कै कर्णरतो भूत्वा तमेवा राधपस्थितः इति श्रीमद्भार्गवे उपरणे उत्तरखंडे नरना
 रायणसंवादे महायोगिमहात्मपंचविंशोऽध्यायः २५ ॥ एवं कै कर्णरतो विहमुचिन्नो हरिप्रियः कृत
 कृत्योपि सततमिंद्रियाणां कृतार्थतां संचित्य कमलाभर्तः कर्मणानन्यगामिना कृतार्थपितुमाशुः
 करणानि स्वकानि स नृत्सी नंदनवंतं गत्वा पूर्वयथामुतिः ६४ मावरां कुर्वन् कृत्यानि च तथैव सः

बाहुल्यसत्त्वं पूर्णचंद्राननं चाहश्चेतनं तयुं शोभितं संखंचक्रौ कितभजं सुकयो लसुचिलितं नुतसिनलिना
 सागामलिकालग्नकंधरं जिताद्यं संजितक्रौ धंयमादिगुणसंयुतं हत्यं कजस्य भगवत्यादयन्नापि नाशयं द
 वैवंशहसोत्थाय सपुरोधाः समाहितः प्रत्युहम्यप्रणामाद्यनिवेश्याथासुनेषु भे पूजयामास विधिबद्राजा
 परमहर्षितः तं दृष्ट्वा हसमानास्ते वेदशास्त्रविचक्षणाः तत्र ख्याभस्तराः सर्वतदस्य पराश्रिताः ततः प्रणाम्यते।
 राजाः कृतोजलिपुटमुदा प्रोवाच तत्त्वजिज्ञासुस्तत्त्वज्ञं सपुरोहितः भक्तवत्सलयोगीशनिगमार्थे विदोवर सि
 धुदेवेषु को देवः परंतत्त्वदक्षमे तत्त्वज्ञाविहमुचितोपि श्रीधरं जगतां यतिं हत्यं कजस्य संप्रार्थय प्राह तत्त्वप
 यावचः नारायणाय परं वृहत्तत्त्व नारायणाय परं नारायणाय रोध्याता ध्यानं नारायणाय परं सर्वशोधिसर्ववयुः स।
 वंशः सर्वगोव्ययः लक्ष्मीपतिरनाद्यंतसात्त्वतपुरुषोत्तम सश्वयमंत तं सत्यं सत्यं न संशय नारायणात्परं देवं
 नास्ति नास्ति न पश्चिजः श्रंसत्यमिदं सत्यं सत्यमेव वदाम्यहं एवमुक्ते विहमुचिते हेमसुलकं महतरं यथातथि शी
 रस्तस्य युष्माविष्टिन्यपातच नेदू हंडु भयश्चापि न नृत्वा सास्त्रियः तदा प्रहृष्टो राजेन्द्रः परमाह्लासनिभं र
 तत्पादपद्मयोरासुदंडवर्त्तने यपातसः संस्तुत्य स्तुतिभिर्भयैरलेकनमहोज्ज्वलैः भयगोष्ठैर्वस्त्रगंधस्त्रद्रा
 लिकाभिर्मणिभ्रंशं श्रोषवाह्यमाह नागमारोषाद्याभयगोः पुरोषय्याभयामास चतुरंगबलै सह तदा सर्व
 भयविह्वलः कोटिकेदर्यसंदरः श्रीया सह समाहूय तपतगैर्दंष्ट्रयौ तनुं यममूर्तिभवेन्द्रादिप्रमुखैरधिभिर्यु
 तः जगाम मथुरां दिव्यां सर्वमंगलशोभितां तं द्रुक्कमः सह मागजस्कंधगतं मुनिं शौट्यं स्यात्थवेधस्य वैभवसा

गहिताशाचपुत्रिकां पुष्पेषपरमप्रीतायद्राभांपद्यलोचनां गोदाभिधानं कृतवाक्त्रत्याः प्रितप्रनाः पिता सा।
 पिसंबर्हिताकोलेदिवसौदध्यसंयुता सौसीत्यादिगुणोपुक्तायोवनारंभवेगता ह्येववत्तंतं कृष्णगुणानुभ
 इकरान्वहनं गायति तज्जतात्वांतर्ह्येषरियता तातेनसावनंगत्वात्तुत्वापुष्पाण्यनेकाः नानाविधैः प्रसूनैः सैः
 प्रजयत्यनेसंहर्षिं पित्रायोगोसकत्यस्यसुजायं मालिकाकृता नस्मै समर्थयाप्रासहरयेवनमालिने एवं
 कालंचिरं विप्रोमालिकाभुक्तमालिकाः समर्थयन्नविज्ञापसंतस्यैहरयेभुनि तदाकदाचिद्विमल्येत्नजोत्तं कृत्य
 दर्थेण प्रतिष्ठायां दर्शयंतीदृशीत्वात्मा जामुनिः कथं धारयसे पुत्रिमालिकाः श्रीधरोचिताः उत्पत्कान्याः स्वजः
 कृत्वा देवैरायसमर्थयत् अभुक्तोवागोदायास्ताः प्रतोमधुसदनः विसृज्य प्रहसं देवोपयाचे विप्रपुंगवं तत्पुता।
 पुक्तसेवाताः मालिकाश्च देहिनः इत्येवं याचमानं तं प्रणम्याश्चर्यमानसः ताः पुष्पमालाः तां पुत्री चार्थयद्रये
 मदा वेदस्तुतुष्टदृष्टोमालाता शिरसा वहनं अहमेव वृणोक्त्याभिमां कालेन मत्त्रियां तावतिष्ठतु ते गोहेक
 न्याश्चम्यं संभवा इति बुविति सर्वे प्रणम्या नंदनिर्भरः सहयुग्माय योगे हं स्वकीयं योगोसत्तमः तत रुदाचिला
 गोदानारायणायरायतां तत्कथाश्रवणात्प्रतातत्यादन्यस्तेमानसा पितरंतं समासाद्य प्रणियत्येदमब्रवीत्
 अर्चोवतातः संत्यज देवदेव स्यात्ताङ्गिर्गोः सुलभा मुक्तिदा लोके संख्या सर्वाधिकारिणां तेषु प्रसिद्धानां चक्षु
 ष्णोमि श्रीं त्रिसोख्यं हनूं येषां प्रवणमात्रेण मुक्तिं गच्छंति देहि तः एवं तां परिप्रक्षुं तीदृष्टुं सृष्टुं वान्पिता प्रश
 श्यवहुभिर्वाक्यैर्जगदेवं वचः सुतां अंगुत्यतेमलोकेत्यर्चोवृहमनुत्तमं शृणु वृत्तवक्ष्यामि श्रवणान्नासरा।
 यकं इति श्रीमद्भार्गव उपपुराणे नैराजयणसंवादे माहायोगी महात्म्ये षड्विंशोऽध्यायः २६

आलवासानिग्रहेषु कुवाणः पुष्पशाखनां वनसंस्तयम् तस्योत्पुत्रमिव संततं ततः खनित्र
 मादोयसुलसीमलभनलं खनतिक्षितिदेवदेविष्टमुचिन्नमहात्मनि जीवादेयवफालान्या
 शुभलगेन शुभेभुनि तुलसीमलमेदिन्यामवृष्यत शुभावहा बालाभस्य राजाप्रगाचेद्रे
 खवणादि दृष्टाभरकतेशामादिसिखलत्तगालक्षितां गृहितासंपरिष्वक्त्यमस्याः कथंभवः इति चिंतापरम्भा
 सीतदामाहाशरीरिणी अस्याः समुद्रबवंवेक्ष्यपृथग्योगोश्चरम्भरः स्वव्यादेजलसंमग्नाभवंविध्यननार्दनः सा
 बुद्धिं कामलाभमिवोराहंबपुरस्थितः महार्णवं प्रविश्याथ धरमुद्रत्यभधरः रामसतया देव्या तदा तं प्रा
 हभः सती तवेष्टाः केन रालोके यज्ञाकाकतमप्रिया वदस्व देवदेवेश मुह्यगुह्यतमं तिमं तच्छ्रुत्वा भग
 वानाह प्रियामालिङ्ग्य संभ्रामाह शुणु देवि प्रवक्ष्यामि रहस्यमिदम तत्र मन्त्रीर्त्तनगरादेवी ममेष्टाम
 समाहिताः प्रसन्नयज्ञा मे प्रीतिः सर्वेषां तानुत्तमं सुमनः यज्ञाय राणां गुणकीर्त्तनकारिणां सर्वाभिष्टा
 नास्तदत्वा प्रददंश्च तं यदं तच्छ्रुत्वा भगवद्वाक्यं भगवद्देवी हरिबलभा प्रसन्नमालिकां यज्ञां करिष्ये प्रायत
 प्रीयां कीर्त्तनं च करिष्यामि तस्यैव गुणकर्मणा इति संचित्य मन्त्रात् त्वयि योगीश्वरेश्वरे विष्णुभक्तगन्ता
 ताज्जो सीतायथापुरा कथया योषयस्वेनापुत्रिकां गुणशालिनीं स्थानं च शास्त्रं देव्याया सत् सर्वसिद्धि
 मानं तच्छ्रुत्वा कोशवचनं प्रहृष्टो हि जसत्तमः गृहमागत्य भार्यायै प्रददौ पुत्रिकां शुभां प्रीतश्च तस्यावतांत

मार्गव
५४

५५

सत्त्वरायणोः गोविन्दो यो गमिर्धनः संस्थितः कालिधेः हृदे गोवर्द्धने गिरिबरे गोपबेधो हरिः परः तारयत्यखिलान्
त्यान्भवाद्यैः स्वस्य सेवयाः भवन्ते स्म ता नृणां भवन्ते भक्तलोचनः कलौ च हरिः श्रीमान् रक्षयत्यखिलान् जनान्
गोमंतपर्वतसि नौवननिर्करलोभिते सदा स भगवान् श्रीरिविकसत्कंजलोचनः हरिश्चरमहापुरुष कलौ च हरिः
बरे भक्तैर्जनेभिः सततं जगत्पतिरुवाच सितसिते महानद्यावभतां पत्रसंगते तस्मिन्त्रयागे महति
क्षेत्रे परमयावने उमाधवाद्यैस्त्रिदशैः साधवः सेवितः सदाः दर्शनात्सर्वलोकेभ्यो ददाति परमं यदं गपायां तु
य वित्रायां सर्वलोकाधिपः महान् गन्दाधरा हृदयः श्रीमान् सत्सर्वकलप्रदः क्षेत्रात्तमे महापुरुषे गंगासागरसंगमे
विष्णुजगत्पतिस्सर्वैः सेव्यते योगिभिर्धरैः विचित्रैः कूटैर्वहुभिर्हन्तैः परैश्चोभिते नानाभृगुगंगाकीर्णानां का
ननलोभिते चित्रकूटमहाशैले राघवसहस्रश्रृंगः श्रिताभयप्रदः शत्रुभयदाता जगत्पतिः सीतया कूटतेशा
ज्जैवात्मीक्याद्यैर्निषेवितः नंदिगामे जनानां दोषक्षयः सत्तोगतिः उपासितो मुनिवरैर्वहुभिर्भक्तैः सातिभिः प्र
भासे भासुरसे जेदेववृक्षार्थिसेविते विष्णुरूपो धिवते विष्णुर्हृदि स्वभावः श्रीकूर्मश्रीकरं पुण्यं सरोवरं विराजितं
अध्यात्तश्रीकारः श्रीमत्कूर्मरूपधरो व्ययः नीलाश्वे महति क्षेत्रे सर्वलोके कपावने देवार्थिगणैर्धनं यक्षकिन्नरा
सेविते वलभइसुभइभ्यां भगवान्पुरुषोत्तमः सेवया स्वयं सादस्ययतिता नामयि प्रभुः इदं मुक्तिदया सिंधुः श्री
आन्यतितयावनः निवसत्यखिलान्मेशः सर्वलोके कनायकः सिंहव्याघ्रगजाकीर्णायुष्यतिर्धायशोभते सिं
हादौ श्रीमहासिंहः सुपते देवतागणैः नृलसीकाननैः रम्ये दिव्यगंधमनोहरं नम्रागदिनविख्यातो भगवान्क
मल्लेशः कृतशोचं महापुरुषः सतः प्रपद्यते हरिः श्रीमान् चलेन सिंहो जजने मोहं विवसदा मुक्तिमुक्तिप्रदो

श्व २७

अथिहमुचित्यवाचः श्रीवैकुण्ठमाहालोकेवासुदेवसनातनः मुक्तैरक्षरमंत्रोपासकौहत्तवेदिभिः सारथ्यधाणिभिर्पुंभिः सेवितः
संस्थितः सदा श्रीमोदलोके परमेश्वरसकर्मण्यस्थितः प्रमोदाख्यनिवसतिप्रयुज्योभक्तवत्सलः समोदपरमेलाकेनिरुद्धः श्रि
तवत्सलः सरातिष्ठति सद्गतेरानंदमयविग्रहेः सत्यलोके महाविष्णुः सर्वलोकशिरमणिः द्वादशाक्षरमंत्रज्ञः सेवते सुरस
त्रमे पद्मासोभ्राजते लक्ष्म्या कर्ममंडलमेदिरे अवंताद्यैर्नित्यमृक्तेः स्मरिभिः पस्तिवितः दग्धाध्रीमध्यभोगोदशयने
मणिमंडये शेषशायिनि भगवानशेते विष्णुः सनातनः श्वेतद्विषे हरिः श्रीमान्नारकवृक्षसैनिकः देवर्षिर्नारदाद्यैः सतः
तं वेदमुद्भिभिः सुयतेन मकाद्यैश्च देवैर्वृक्षभवादिभिः वदय्यामाश्रितो देवः पावनापनराग्रतः नारायणो योगिवर्यः सतः
कोधे मुनिश्रेष्ठैरे नोदाद्यैश्च सततं सेवितः सुरसत्रमैः तेषां ज्ञानरहस्यार्थानुबोधयन् भक्तवत्सलः नैमिषपरमक्षेत्रेण नकाद्यै
महर्षेभिः सप्रजितस्तत्र योगहरितिष्ठति मुक्तिदः हरिस्त्रैमहापुरुषेण सारगामस्वरूपवान् ददन्मुक्तिं परानृणां स्वामि
येकंबुसेवनात् संस्थितो मुनिकन्यायांगोडकामुदितो हरिः अयोध्यायां महाभागस्तानुजः सहसीतया सह सप्रज
तनसरसरावतदिक्षितः राघवो वसति श्रीमान् परमात्मा सनातनः मधुरायां बालकहृदयः प्रपन्नजनवत्सलः सूरैः स
प्रजितः सर्वैः संस्थितः परमेश्वरः मायायां मते देवो मधुसूयो भक्तवत्सलः कृपाक्षितं धुतनया सहितो भीष्मदेवनाम्नो
काश्या भोगोदशयनो बृहत्पदादिभिस्सुरैः प्रजितस्तत्र भक्तेन संस्थितेन कपर्दिना नारकवृक्षमंत्रं स्थापय
त्यनिसंनतां अवंत्यामवनीनाथकृपाश्रितः श्रुभालयः आश्रिताद्युत्तरः श्रीमान् सेवते मुनिभिः सदाः द्वारवा
त्यां यादवेन्द्रः संस्थितो हरिश्चयः सरण्य सर्वलोकानां सरणागतवत्सलः नैदवृजे सगो गोपचंद्राख्यगृहः विरह
त्यनिशं कृष्णो गोपस्त्रीभिर्य इत्तमः चंद्रावनेन मोरये नंदसुनुर्महात्मनि संप्रयते भक्तवत्सलः द्विते

भा. ५५

द्विः सचिन्मर्थिने महाबाहुर्येण हरिरालेख्यं प्रभुः महिताख्ये महापुण्ये भ्रात्रिते यद्मलोचनः मध्ये कवेरकृत्या
पादिकेः येमहतिपुत्रके श्रीरंगमितिख्यातं सर्वलोके कमेगलं पावनं परमं पुण्यं सेत्राणामुत्तमोत्तमं तस्मिन्नि
मानमुत्तंगाम्नायस्यगविराजितं अस्तिरत्नमयं रम्यं प्राणावाकारमव्ययं तन्मध्ये यन्नागाधोरावयुः पर्यंकमध्यग
रुपास्तकरा श्रीमान् नतचित्तमणिप्रभुः श्रीयाचममलीलाभ्यां शान्ते श्रीरंगनायकः ईश्वरार्धरदः साहाय्यं वृत्तपरा
मः योगीनाम्भजितं योग्यादृष्टनाम्भैः अद्यापहः सख्यारमं वृत्ततदेव परमं यदं साकावेष्टं वविरजातत्मा तत्रैवमानुवः मोक्षा
धीसेवितः भुभु श्रीवेकं तु यथा तथा श्रीरामेख्यं पदे दिव्ये जानकीरमणस्तनः श्रीनिवासख्ये लप्रेण परां इत्युच्यते दुधैः लसत्स
यत्नगरे सुवर्णस्यः हरिषः शुभदेव्या च नगरे महाबाहुरवस्थितः श्रीकारान्तरे चित्रहरिस्तत्र विराजितः इत्यन्तावर्तकसेत्रे
सौरिस्तिष्ठति साश्रुतः मणिकोचास्यामन्नायां विरोचते मरुप्रभुः विश्रुते रुद्रमनगरे महा रुद्रमतिश्रुतः विष्णुस्थाने तु विम
ले भक्तिदः परिकीर्तितः विष्णोः पदे च श्रीरुद्रमलङ्करी नारायणस्तनः श्वेतादौ सुखविरेतुणां तस्मिन्निरीतः अग्निहोत्रपु
रेश्चैत्रोच्चते वै सुरप्रियः भर्गव्याने भागवत्ख्ये सेव्यते सुकृते जनेः येकं वार्ये महासेत्रे माधवः पूज्यते दुधैः श्रीमान्भक्तस
ख्यः प्रोक्तो गरिष्ठपुरुषोत्तमं सुदर्शनं शिख्यातां अकृतार्थं जनार्दनः कुम्भकोणायुत्पतमे प्रभे सवाञ्चनासने शार्ङ्गपाणिमिति
ख्यातो मुक्तिदः सर्वदेहिना भतिने भतस्थाने च लङ्क्री निवसति प्रभुः कलुषद्वेकविदेः त्रेवे गजान्निद्राङ्कपोहरिः तोविदे योगीभि
र्ष्यः संस्थितश्चित्रकटके अनुत्तमाङ्कपो विमुरुत्तमायां सदास्थितः विचित्रसिखरे श्वेतपर्वते यद्मलोचनः पादं स्थले ह
मीकेशः परब्रह्मेति कीर्तित्यते लक्ष्मकोत्तमधो वैरिमुनिभिः पूज्यते सदा महाने दोनंदपुष्पां वृत्ताद्यैः परिसेवितः विद्याः अ
पाख्यभगवान् वृद्धपुष्पां विराजते उत्तमसगमग्रामे श्रीधरोऽसंग उच्यते सख्यारव्यो हरिर्देवः शरणाग्राम उत्तमे धाने

नृणां सर्वेषामध्यातृ इति परमात्मे महासेत्रे साक्षिना रायणा स्मृतः गोदावरी तटस्थायामधर्मदुर्घ्याद्या निधिः ।
योगानंद इति प्रोक्तो नृसिंहो नतवत्सलः कृष्णवर्णानंदो तरेकाकूले त्वो धृन्नायकः अहोवलसुयगां द्यौहि स्य
कसिघातकः पांडुरंगो रविहासो विडलः परिकीर्तितः श्रीवेंकटादिरिस्वरवने राजिविराजिते अष्टोत्तरसह
श्रेष्ठपुण्यतीर्थैः समन्विते स्वामिपुष्करणीतीरे श्रीनिवासः श्रियोत्तलः अनेतकल्याणपरिदुर्गा सुधां दुधिः १७
अरिणा विजयनाथकाणा नामयभीष्टदः इदमुक्तिमपि श्रीमान् मया मते हरिः इति श्रीमद्भगवत् ३५ पु
रणोत्तरखंडे नारायणसंवादे महायोगी महात्म्य सप्रविशो ध्याय २९ विष्टमुचिन्मुवाच ततो पादवश
लेनैव यमेश्वरात्परः नारायण इति प्रोक्तः सदा भक्तैरुपासितः वृटिकाद्वैतश्रीनृसिंहो वृटिकामात्रसेवया मत्त
जो नो ददन्मुक्तिमिष्यत्याश्रितवत्सलः वेगवत्या महानद्यास्तटे पुण्यमनोहर श्रीहस्तिशैलशिखरेका
यां योगोद्भवे विते भगवान्भक्तमंदारः श्रितानां वरदायकः वरहः सर्वलोकेषो देवराजदयानिधिः प्रगाता
र्तिहरः श्रीमोक्षिप्रसहविराजितः तस्मिन्नेव पुरे दिव्ये हरिः कमललोचनः यथोक्तकारे च तथा यमेशः प्रा
लयः तथा पांडुवद्वत्प्रजिविजयः प्रवालवर्गा दीशा भोद्वौचा कृभूतसंज्ञिकः श्रीगधुसंस्तितरे सत्तो वि
जयराजवः तोताक्षरं गशयननाम्ना भाति जगत्पतिः गजस्येत गजातिचुः प्रज्योतमजिसत्तमेः वलिपुंर्या
यवित्रायो विराजति महावल भक्तिसारे महासेत्रे प्रोच्यते जगतां पतिः शंभुमहं इमं वेल्लमुरेः अर्चितसहस्रं
स्थितो देवदेवेशः सर्वेषां कमलधायकः गोपुण्या मनोज्ञायां गोपतिपरिकीर्तितः श्रीमलो श्रीमते सेत्रे स

नृसिंह
ज्य

मार्गव
५६

56

शयनासंबोदेमाहायोगिमहात्म्ये अस्माविंशोऽध्यायः २८ एवं गौडामहाभागाजनकेन महात्मनाः श्रुत्वा ब्रूता तत्रियः श्रुत्वा प्र
दिता भवतु ततोर्चाः संस्मरंतो सागायमाना दिवानिशं तज्जते नैव मनसानान्यं समासुंदरी सर्वार्चामूर्तयः श्रीमदंगनाथ
मया इति मत्वा तमेवंगेशममंस्तमगांसदा सदा स्मरंती रंगेशं तच्चिता तत्पराणां सत्सु वंती हरीं दिव्यैः प्रबंधैर्भगवत्प्रियै बभू
वतस्मयदेवी केदर्यशरपीडिता एवं स्थिता यां गोदापारंगनाथो जगत्पतिः वेन तेयं समासु ह्यनित्यमुक्तैर्महात्मभिः पद्मास
नभवाद्यैश्च देवैर्ब्रह्मविभिः सदा सिद्धचाभ्यां धर्मे सेवमानो प्यारंगेशो वेदिभिस्तु यमानः सन्धुञ्जन् चामरशोभिजः प
रितो तं पयो गोदो धन्विनगरमुत्तमं विहसुचितो माहायोगीयैरैः परिवृतस्तदा प्रत्युज्जगात्संहरं नतामच पुनः पुनः
विनयेन समातो वरं गीर्णं भक्तवत्सलं प्रवेशयामास गृहं महेन्द्रभवनोपमं तत्र सिंहासनासीनं कृत्वा योगविदां वरः प्र
जयामास विधिवदर्थं पाद्यादिभिर्हरिं ततो देविमत्तं कृत्य मंधपुष्पादिनादिभिः तस्याभग्निं प्रतिष्ठाप्य हावया मास
शास्त्रतः ततो गोदं समानीय भूयिष्ठं भूषणोत्तमैः अनेन समीपं देवाय मेने चाक्ष्ण प्रवक्तुं श्रीरंगनाथो गोदायाः पार्श्वं सं
गृह्यमाणेना तज्जहो मादिकं सर्वततः कृत्वा यथाविधि अग्निं प्ररतिणां कृत्य मुमोद सहभायया विहसुचितेन महादेवा
तैः संरजितः कासारयैर्योगीमुखैर्विवाहं द्रुह्य गतैः तमनुज्ञाय योगीशं गोदासहरंगरादु श्रीरंगनित्यं यथायस
देवैः सपरिच्छेदः श्रीभूमिलीलागोदाभिः सतत्ररमुपसदा शयानो भोगिसयने तस्थौ मुक्तिं ददन्तं विहसुचितो महाभा
गव्यसुरंगभूपते तत्कैकेय्यसदा कूर्वंतु तस्थौ ह्येकजीवनः चरित्रमेतत्कलिकल्मषाय हं मुक्तिप्रदं श्रीहरीचित्रयोगी
नः पठंति शृण्वन्ति तिस्रं त्रिये जनाः ब्रूजं तिलह्मिण्यदं च संपदः इति श्रीमद्भार्गवे उपप्राणो उन्नरखंडे नारायण
संवादे महायोगी महात्म्ये एकोनविंशोऽध्यायः २९ श्रीनारायण उवाच महाभाग नमो श्रीमन्महेश्वरं कथं

म १

चां

शेषमदंसेत्रेविभातिनगदीप्यः कालमेवाहोदेवोमौहरेतिमनोहरे मधुरानगरेऽश्वेःसुंदरःजोभतेमहान् भ्रातृतेपरमस्याः
 मयुतेपतयभपर्वते श्रीमद्वरगुरोदेत्रेनाथनामाहरिस्थितः कुरुकायामहायुष्याविद्योततिरमासख गोप्तिपुत्रमश्वे गोप्ति
 पतिरधिस्तीतः पाववेदंभंशपनेशपनेभातिराववः धन्विमंगलकेष्टिवेशोरिरास्तेजागत्यतिः श्रीमतिभूमरस्थानेवलोदो
 भ्राजतिप्रभुः पूर्णद्वन्द्वनः पूर्णः कुरंगोलोकमंगले सर्वज्ञःसर्वगोविस्मृतिस्त्येकस्तदीस्थले स्वद्वन्द्वोपवित्रायांश्रु।
 श्रुतःपरिकीर्तितः श्रुनेतशपनेभद्रप्रदेशोपापनाशने यशुनाभोददन्नात्रपरत्रयेपसेस्थितः स्वमादिमुदेशयुगामे
 गामेगहेगहे अर्चावतोरुपेणास्थितोसर्वेश्वरोहरिः प्रजामात्रेणसर्वेषांदातिपरमंपदं परस्वरुपादेहेम्योचिभवेभोतरात्मनः
 अर्चास्वरुपात्सौलभ्यामुक्तिददोतदेहिनी तदनेभुक्तस्वागंधवासोलंकारचर्चिता तदप्येतात्रैभजेतो जित्वा मायांडरन्यां म
 छेतिपरमंस्थानेयोगिनामपिदूहेभं यत्रपजापिप्रमेतहरेरर्चाशुभावेत् तदेवपरमंस्थानं सर्वविस्मयपरान्याः अर्चास्वरुपिगात्रापि
 परधाताधियस्यचः नास्तेवन्मूर्तेमाधिकांभेदेवानास्तिपुत्रके चतुर्गम्यंतुसर्वेषांअर्चारुपंहरिविभुं योवमन्यतइहात्मासौलभ्या
 न्मुक्तिदायकं धर्मैर्यकामान्नोपेयन्नपरंचाधिगच्छति तस्मादर्चास्वरुपस्यहरेर्वीरसत्यसालिनः कैतर्क्यमवमोत्तस्यसद्यफलितसा
 धने संसारसागरांभेधेः तत्रैकामासुहृत्तरात्र अर्चास्वरुपिगांदेयमर्चयंतिसप्तध्याः ब्रह्मापिदिश्यस्वकर्ताविस्मोजोनाधिकोमहान्
 अर्चाविग्रहप्रजेवसुलभात्मादायिना इतिविज्ञापंगोरात्रिकालप्रजयेत्सुधीः शिवोपिसततंकास्यामाधवंकल्मषापहं गंधपु
 षेर्धपदीपैर्भक्त्यापूजयतिप्रभुः अत्यहंपूजयितातंतोयातित्रिविषयं योगिनःसनकाद्याश्चतारदद्याःसुरर्षयः ब्रह्मर्षयोव
 सिद्धाद्याःभासराब्रह्मकादिनः सर्वेभरतखंडेस्मिन्पर्वतेषुनदीषुचः अर्चारुपहरिर्नित्यंत्रिकालेपूजयेतिहि तेनित्यंपूजयस्वा
 ताप्यर्चाविग्रहरुपिगां गंधैःपुष्पैस्तुलस्याचनैर्वैद्यैश्चयग्विधैः अर्चास्थानानिदिव्यानिवाचनित्यंपठंतिपे श्रावं
 तिजोत्रपुमेनस्मरंतिप्रजसामया तैश्चामुवतिपरमंपदंविद्वमोसुहृत्लभे इतिश्रीमद्भागवतपुराणोत्तरखंडेनरना

भार्गव
व ५७

५७

प २
र ३

लेमहाभागोमहाभागवतोत्रमे तस्यवृत्तांतमखिलंश्रुत्वाचोत्तमितीश्वरः धनं सर्ववैभवंवेभ्योददात्युत्तंज्यमाप्रिति ।
 हुतानाज्ञापयामासक्रोधसंस्कृतोचनः समानयध्वंनखिलंपरिकालंममातिकं हुतास्तुत्तरितगताभिर्वैद्यैर्नृणांमनं
 निरस्तास्तनभ्रयोयिन्यवमेत्यन्यवेदयन् ततोराजाभसंकुधःचैरागवर्तिसह परकालपुरीगतसंधोमितविक्रमः परका
 लोयिरुधंतंराजानमरिमर्दनः श्रुत्वास्वयंविनिर्गत्ययुयुधंतवलोवली हुताश्वराप्रमातंगपदातिश्रोतभूपति परका
 लेनसंगस्यचक्रेयुद्धमनुपमं ओशस्त्रासंचातैर्विनिर्धुंतौपरस्थरे कृतप्रतिकृतौचक्रध्वजचापादिकंतनौ मुमुक्षु
 तेमहावीरौचिरंयुद्धविशारदौ नतस्तिराबलोराजावागोच्चैः पीडितोभयं स्थातुंतत्पुरतोऽशक्तःप्रदडावपाडमुखे
 एवंपराजयंजायधनलोभाद्धिनृपसन् धर्मतायावद्वयमेतव्यादेयंयरांतकः तावदापिरुदसेतिप्रेषयासासमेत्रिणाः तंदा
 जवाक्यंसेश्रुत्यमंत्रिभिःलैःपरांतकः उदंतधर्ममेवेतिसंभाष्यागीचकारसः वैभवाधनार्थंतद्व्यसंतं सर्वमभ्युक्तः के
 नोपायेनसंगस्वराजेदेयं धनं बहुः एवंतस्मिन्चित्तयतिश्रीहस्तिगिरिनायकः स्वप्रेतंसमुपागम्यसंस्तुतकडपहोवैः कां
 चीमागच्छदास्यामिधनंतुभ्यंमहायश इत्कांतर्दधेत्वाभिजबुद्धायपरांतकः कांचीपुरीपयौतुर्गोमादायनृपमंत्रिणाः
 द्रुमवारणैलेखंवरदंभक्तवत्सलं जगाम्यदेवद्वमौजमोक्षंगहृत्तं चित्त स्तुतिभिःस्तोजयामासकृत्वाशिरसिचांजालो
 एतस्मिन्नेतराश्रीशोभत्यरूपमुपाश्रितः दत्त्वाधनममातेभ्योप्रेषयामासदेवराट् इतिश्रीमद्भार्गवोऽप्यपुराणोऽत्र
 खंडेमाहायोगिमहात्मनरनारायणसंवादे त्रिंशोऽध्याय ३० ततःपरांतकोभाष्यांसमालोक्यावृत्तुचुः कदा
 चिदपिनृत्याज्यं वैभवाधनवृत्तं धनं नास्ति कथं कूर्मिवैभवाधनं शुभे परकात्प्रउवाच राजार्थं वैदमव
 द्देषीनाहणीयमसद्गनं नवासयोग्याभरुस्यद्वं नार्हति तन्मुखं तस्मादस्य धनान्प्रहृष्टंलेपतोपा ।

॥ श्रोतृणां विस्मयकरं शृणुष्वैकाग्रचेतसा ह्यसकृन्माधनस्य परकात्स्ययोगिनः वैश्ववाराधनान्नित्यं कथासाश्रयतोत्त
 ॥ या चातुर्दशैश्वर्यमेषुकलाप्रणाल्यापद्धने कर्तिके कृतिकायां तु नो तोषः साङ्गधन्वनः परकात्स्यप्रतिख्यातप्रवृत्ते भगवति
 यः कोलेन वर्धितो भूत्वा योगविधाविशारदः धर्मज्ञः परात्पूजः भगवद्धर्मकोविदः नितिशस्त्रविशेषज्ञः सत्तवादिमह्यवतः
 सर्वशास्त्रार्थविज्ञाज्ञो युद्धमार्गविचक्षणः चोत्तराज्यमहाराज्यभारं सर्वं समुद्धृत्य सदाहितैरनन्तस्य कर्ममात्मसत्तमः
 तस्मिन्कालेनागपुरीं प्राप्ते फुल्लोत्पलान्बुजे मनोज्ञैश्चतस्रसिफुल्लकुमुदतरे सरस्वतीकालिकापद्मपद्मादीं पंकजान
 नां कश्चिद्भाषतो दृष्ट्वा नृपत्योः पत्युकां दृष्ट्वा तां गत्वा स्वभार्यायै च दत्तावर्जिता तथा तस्यां सौन्दर्यसौकरादिमु
 शान्प्रशन्ना परांतकः तदाशक्तमनाः क्षिप्रं गत्वा नागपुरीं शुभं यथाचेपितरंतस्याः कन्यां देहीतिसुप्रतः तं प्रा
 हजनकः सम्यक् संपूज्याद्या सनादिभिः सहस्रं विष्णुभक्तानां भोजयेयस्व संततं तस्मै दास्याम्यहं कन्यां सखचक्रा
 कितायवे इति पूर्वप्रतिज्ञां तं मया सद्धर्मकोटिणा तथा करिष्यसे त्वं हि प्रतिज्ञाय परांतकः गृह्णाण स्वनिजां कन्यां वि
 शुभक्तिपरायणा इति तस्मिन्नुवाणोत्तमहाभागवतोत्तमे परकात्स्यथा कर्णभोजयिष्ये महन्वहं सहस्रं हरि
 दासानां सत्येनैव शयामिते पूर्वमेव प्रयोजो हं भगवद्धेतुचिह्नितः इत्युक्त्वा तेन दत्तांतामुपयेमे विधानतः ततस्तपाम
 हपुरीं गत्वा यंधुजनैर्युतः प्रहृष्टस्मत्प्रविशेत्स्वमंदिरं परांतकस्तद्वारभ्य भार्याया भर्तृदेव्या श्रीनिवासं धिमुत्तमा
 नं सत्सुभक्तितो न्वहः चंदलाभंगवत्स्त्रगच्छानर्च्यस्व भूषणोः समभ्यर्च्य ततः स्वाङ्कतः मन्त्रे चतुर्विधं भोजयत्त यदुरासोप
 तं भुक्तशेषं स्वयंततः भुज्जनार्यंततां हलेः स्तुतिभिश्च प्रहर्षयत् श्रीसोम्य नगता राजा वैश्ववास्य नंदना पित्रे वस्तु
 सत्तालोके भुज्जतशतिसंस्मरत् तदीयदास्यनिरतस्तथो संहृष्टमानसः एवं कुर्वन्तिकैक्यं तदासानां महोत्सवो परका

एकं
 हतेः
 ४

भार्गव
५८

59

त्रयाणां सविविधैरुत्तमस्तुतैः ततस्ताभ्यामनुज्ञातः स्वप्रविष्ट्यस्वनिर्केतनेन अन्वहं विष्णुभक्तानां कुर्वन्नारा
धनं स्थित इति श्रीमद्भागवत उपपुराणे उत्तरखण्डे साहाय्यो गीमहात्म्ये नारायणसंवादे एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥
स्वंपरांतिकेनित्यसंयधिकेभ्यो धनं बहु हसित्युक्तो तद्वर्त्मयधिकश्चान्यगामिनः श्रीवैष्णवेषु सर्वेषु पांडितेषु
धातथा चित्तयन्नयने स्थित्वा लोकयन्सकलादिशः वृत्तस्थितो निराहारः क्षयाः कल्पत्यवर्तत ततस्तस्य मनः प्र
क्षिप्रियभक्तस्य योगिनः ज्ञात्वा सत्तुष्टहृदयो सहभक्तश्चुचे हरिः अनेताद्यैर्नित्यमुक्तैः शठकोपादियोगिभिः स्म
गोधैर्मन्त्रिभ्यः पद्मजेशादिदेवतैः विनतासु तमाहृत्य जगन्मात्राश्रियापासत समागत्य महारण्यं पालनि
केतने परांतकोपायोगीशो मम प्रणो वहिष्मरः मम प्रियाणां साहस्रमनाराधयिने दिने न भंजित स्वयं भक्त्या
प्रियया तुल्यशीलया एवं बहु समासौयं कुरुते मामकाचने अनो गतेषु योषेष्पु धनाभावाद्दुःखतः निराहारो म
दीयानां प्रजोत्यक्तुमनुत्सहन् आद्यापि योषागमनं च धार्तसनप्रतिक्षते प्रजायाममभक्तानां प्रजाप्रेक्षोत्तमा
प्रिया अनया प्रजया तस्मात्संतुष्टहृदयोऽस्य हं अस्याभिष्टं प्रदास्यामि मुक्तारंगे प्ररोवाः स्वयं श्रीश्वरमहाभागमा
यामनुजदयति भत्वा दिव्यं समारुह्य गहडंतुलाकृतिं बंधुरुपाश्रितैर्भक्तैः देवाचमनकादिभिः पुत्रेषु सन्नागभैर
णांगे सरणासमन्वितौ भवितैर्भक्त्योर्दिव्यैरसंख्यैश्च महाधनैः चामराभ्यां वीज्यमानौ यादुरात्रयोऽभितौ सर्ववादि
नानि चोषे न तमते मनोहरेः बहुवरो दर्शयंतौ असंख्यधनसंपदैः पस्कालेन संरुद्धयं चैनमभिजगमत परकालः
स्थितस्तत्र भक्तार्थं चार्थलासः वरदं उधरोदृष्ट्वा तान् बहुलं पश्यन्विताच विष्णुभक्ता राधनाथं देवादेवा गतेषु

तितं धनं निषिद्धमपि यत्कर्म भगवद्भक्तिसाधनं पुरावृत्तं तेनोच्यते देवियागहिंसा यथा भुवि चोरवृत्तिः॥
 करिष्यामि वै समवायं धनयवै नरोक्षस्तेषु जः स्यात्ते विषयार्थं मकुरुवतः अस्माद्व्यायोनास्त्यन्यो वै समवृत्तः
 तस्यो इत्युक्तात्मसमैः शरैः खड्गचायधर्मैः च मौखद्वीखयसाई च धनी चूटवीषुसः प्रवीक्ष्य मार्गमा
 इत्यस्थितो रत्नादिकं धनं विष्णुचिह्नं चिह्नेभ्यः पथिकेभ्यः सदा हनन् प्रत्यहं वस्तुना तेन वैष्णवानो महात्मनो
 अप्राधयन् स ह्यप्राणिनस्यो संप्रर्णमानसः कदाचित्पराकालस्तु विभावय्या स्वयं वली जगाम नगरं कंचिदना
 र्थं वैष्णवप्रियः स तेन वैष्णवागारं दारोपांतं संप्रांतकः गुरुभ्यो नमः इत्युक्तामा विवेश गह्वरं पुनः तद्वत्तया
 वैष्णवधनमिदं तितिभया कुलः पुनः पात्रे विनिक्षिप्य द्धारितं त्रैव संस्थितः साद्वीसहसोपेत्य भद्रं सर्वं न्यवेदयत्
 सर्वैश्चैतमश्रुत्वा ते वृत्तांतं प्रहर्षितः श्रीवैष्णवा धनार्थं तु श्रद्धंस्तु प्रांतकः दिव्या नो हस्तिस्मा पुनर्यं धन्यास्म
 धिणि एतस्मिन् चतरे द्वाः स्थया नृद्वयौ बभूवुः पुनः एतं संतप्तेन द्रुतीतां श्रीवाचसं द्धारितः याज्ञाहारा कीर्त्तुं किमु वो
 च न स्वततः मया किमपि नोक्तं तं प्रोक्ता माचार्यं वंदने मगधेतदा किमर्थं तं तादृशं सहसा वदः तदुक्त्या वैष्णवानस्मान्नि
 ज्ञात्वा प्रांतकः पुनर्द्वारि विनिक्षिप्य गतो वैष्णववस्ति तिति तं भागवतकैक्यं विरोधं कृतं वत्सति ब्रह्महत्यादिपापानि
 प्रसास्येति प्रयासतः श्रीवैष्णवाय राभस्तु न नश्यति कदाचनः स्वभ्यायं भर्त्सितं तस्मिन् अत्याप्रांतकः गह्वरं
 विष्णुनमो दिप्रणायते दमब्रवीत् अथाज्ञानकृतमिदं महात्मन्यैष्णवोत्तम मेयराधं स मखेनं भगवत्स
 विष्णुरो धन्योस्मि कृतकृत्योस्मि मंदभागेयि सुब्रूतः इति तस्मिन् आर्चयति तं विज्ञाय प्रांतकं प्रणुनस्तो॥

भार्गव-
५८

53

यमहात्मने ततस्तेभगवान्नीत्यकृपाप्रणीवलोकनेः संभाष्यसंपरिवृज्यस्वधामपरमयथौ ३तिश्रीमद्भार्गवे ३
यपुणो ३ तत्खंडे महायोगिमहात्म्ये नरनारायणसंवादे द्वात्रिंशोऽध्यायः ३२ ततः परांतकः श्रीमान् पर
वांसमन्वितः गत्वा रोरायं देवं देदी ह्लादिभिर्भरः तन्पादराजीवमुगलं प्रणाम्य पादमस्तकं संस्पर्शनं प्रीतिहृ
संग्रहो गङ्गादनिखनः संस्तुत्य कुर्वन् सत्संबादिना निकतिचित्स्थितः ततः श्रीवैकटाधीशं हृदयकामः परांतकः रंजेश्वरे
णानुज्ञातः प्रययौ वैकटाचलं मध्ये कान्चीपुरां प्राप्य तत्पुण्यवने स्थितं ॥ धुधासंपीडितं हृदयानुसिंहो हृभजाह
यः आश्रितस्य धुधार्तितामसे हृदयस्य धक् तस्मै च भक्त्यवगोभोदयः कर्मनुत्तमं परांतकोपितहृत्कादिव्या
त्रमन्तोयमं कस्तं किं नाम ते प्रोक्तमिति यप्रहृभसुरं अस्मं कान्चीपुराधीशो नमिहो हृभजः स्मृतः ३त्कांतर्दधे चिजो
विस्मितो भक्त्यरंतकः तन्पादमूलेन्यवसद्व्रक्ततिथीदिनत्रयं ततः श्रीशैलनाथोपि श्रीनिवासो जगन्मयः दिव्यपी
तांबरदरः संखचक्रभिराजितः चतुर्भुजस्सुदरांगो वनमालासमन्वितः कौटहारकोपरः कुंडलोगदरश्चितं दिव्यचंद्र
नलिप्रागः श्रीभक्तोत्सासमन्वितः इह कामस्वभक्तं तं समेत्यालिंग्य ततनं करो भोजेन संस्पृश्य पितृवत्पार्षला
लयत् तन्पादयुगयोः सोपि प्राणपत्यपरांतकः सत्वातेनाभ्यनुज्ञाय स्वर्गहंपुनरागमत् अस्म्यश्रीरंगनाथस्य करिष्ये शालमम
कं इतिसंकल्प्य मनुसास्ते योषार्जितवस्तुभिः शिल्पिकारया माससहस्रात् सान्नामसोपुगन् एनस्मिन्नंतरे भावाद्भनस्य
सविचित्रयत् जयनौजतिमांस्पर्णमयीनागपुरे स्थितां शुक्लाजनेः स्वयंतत्रगता सहवत्सैषकैः अघोषैर्वहभिर्हृत्नातामा
कायपरांतकः राक्षेत्रमुपागम्य दत्वा तं शिल्पिनां मुदा संपूर्णान् कारया मासशकागनायता नृद्वान् शिल्पिभ्यो वत्स
दत्तैव द्वात्रिंशन्मंडपं कृतैः कारयित्वा वस्तुलाभं वाचितेभ्यः परांतकः शिल्पिभ्यस्त्य न्धनं त्वेतत्कथं दास्याम्यहंपरं

नं इतिप्रहर्षितोभूत्वाखड्गोचर्मोमहाबलः सहस्रवैर्महाबाहुरसिचर्मधरैर्भटैः निवारयामासजनैसमस्तं तं नगपुथैः
भूषणानिमहाहर्षिगिरन्तानिविविधानिचः विचित्राणिचवासांसिकौशेयानितथैवचः अपहृत्याथदंयत्योः स
वीर्याभरणान्यपि अनर्घ्याणिसमाग्रहहर्षसंपूर्णमानसः वास्यकरशाखावाहृष्टारत्नागुलायकं इतिवि।
चित्ररत्नागमवेद्भागवतायचः इतिसंकल्प्यमनसादंतेरादायतद्वलात् एतत्सर्ववैदिकासुविनिसिष्यमुपादसः
धनभारंसमुच्चर्तुमशक्तः सर्वशक्तितः तलैर्महाबलैस्तस्यसहितस्थायितैस्त्वदैः परकालः कालश्चातिक्रुद्धोमहा
बलः बडंपुरोधसं हृत्सायुच्चैदंडनोद्यतैः भारोपमंशिराजितोब्रह्मन्भवतामापिनीवरः किमप्यहंनजा
नामिमंत्रतत्कारणैरः अपमेवमहाभायोवरोमंत्रिकएवच इत्युक्तेभगवांस्तस्मिन्प्रहसन्वाक्यमब्रवीत् मयेवमंत्रितोभा
रोयेनमंत्रेणदुर्द्धरः तन्मंत्रमुपदेक्ष्यामिसमागच्छमहाबल इत्युक्त्वास्वातिकं नीत्वाभक्तानां गन्धनोत्सुकं मत्तवेत्तस्यनि
क्षिप्यकरपटवमुच्यतः तत्कारणोदक्षिरोत्स्यस्यमंत्रमष्टाक्षरभृं स्युस्तत्रुपादिदेवास्यगात्रेप्रगातवत्सलः स्वरूपं
रूपांमासततस्तमभगवानहुरिः संखचक्रधरोदेवोपीतवासाज्जनादनः किरीटीकुंडलीहारीवनमालोजम्बूतः नीलोनु
दजिभःकोटिमौनकेतनसुंदरः नित्यमुक्तैः परिदतोदेवैर्ब्रह्मपुरोगमैः ऋषिभित्तंरदाद्यैश्चैवितोत्तराशांगणो वामो
कस्थितः पालन्माभूमिलीलादिभिर्युतः बालव्यः जनयर्थ्यतमेतद्युत्रेणरोमितः वेदांतवेद्योभगवान्केटी।
सूर्योसमप्रभः तदहस्यजगतामीशप्रणम्यास्वाक्षरान्मकं लोत्रवामासविविधैः संस्तवैर्निगमोक्तिभिर्हर्षराग
हताविष्टः आनंदाश्रुपक्षैरिसुत रुत्वाप्रवधानंरूपपादेवदेवस्यशार्दूलः तस्मैसमर्पयामासश्रीधरा।

भार्गव-
६०

60

विधिनामुमोदसहबांधवैः ततो रामानजः प्राज्ञो गत्वा कांचीपुरे नमं वरुं सर्वलोकेशो कोटिस्तूर्य्यसमप्रभं निलमेचुनि
 भव्यामं दिव्यपीतो वरोज्वलं चतुर्भुजं संशो गं वनमालो विराजतं श्रीवत्सकोस्तुभोरत्कदिवा चंदनलेपितं प्रशन्नमुखो भा
 जेन लिनायतलोचने हारकेसरमुकुटकुंडलांगदलोभितं संखचक्रधरं लक्ष्मीभूमिनिनीलादिसंयुतं पारिवर्द्धिर
 नंताद्यैः सुरिभिः परिसेवितं सुरेशैर्वृद्धारुद्राद्यैस्सनकाद्यैश्च सेवितं दंडुप्रहृष्टं मनसा हव्यय्याकुसेदताः प्र
 णम्यस्तोत्रयामास संस्तवेर्निगमोक्तिभिः प्रयद्येह हस्तिरोले स श्रीमन्नायणाय नमो चरणौ सर्वलोकानां शुभं गते वृजे वि
 भो नमो विष्णुशरीराय नमः आत्मेश्वराय चः विभूतिद्वयनाथाय नमस्तो सर्वशेषिणे नमः सर्वनियंते ते लोकभ
 र्त्रे नमोस्तुते सर्वभोजने नमस्तुभ्यं धर्मिणे ते नमो नमः यत्स्वसमस्तभूतानामादिभूतः सतांयते यंच विंशतितत्वा
 निहेतुनिजगतां विभो अस्त्रभयणारूपोणिधृतवानसिकाधव परं ज्योतिपरं ब्रह्म परमात्मा परात्मा सहस्रसुहृ
 दिभ्यः आसहस्राक्षः सहस्रपात्र नित्यः सर्वगतो यशोयज्ञेशो यज्ञभूतः स भूतहविः अच्युतः साम्प्रतकलो लोककृत्
 कभृद्गुरुः सर्वलोकाधिपः श्रीमान्कल्याणगुणसागरः अकारवाच्यस्तंदेवलोत्पायति प्रभुः त्वमेव विष्णो हताश्रयति
 पृष्ठपांगुले उतामृतत्वत्येसानस्त्वमेव युरुद्योतनं त्वमेव व्यापको मंत्रो वासुदेवः सनातनः अधिमध्यांतरहितः शुद्ध
 सात्विकविग्रहः वेदवेदांतमस्यत्वं वेदवेदांतकृद्भिभुः त्वमेव सर्वभूतात्मा भूताश्रयः परः अव्यक्तत्वममेयस्त्वसर्ग
 स्थित्यंतकासो त्वमेव षड्गुणाधीश सर्वसाक्षि च सर्वगतः चतुःपंचनबबुहभेदहृत्स्वमेव हि नित्यशुद्धो विकारस्त्वहे पत्र
 निभटो हरिः त्वमेव विदधिनाथः त्वत्परीरमिदं जगत् त्वमेव सर्वज्ञेवानां प्रेरकः सर्वकर्माणां त्वत्कटाक्षवशां लोका
 गतं निपरमां लो गतिं त्वं यं यथापिता लोका त्वया चैव प्रवर्तिता त्वय्यपारितीयंते त्वय्येवांकुस्तिपुनः ॥

मुक्तिमेवेह हास्यामिनैकैर्कव्यसमृद्धिर्वा इति श्रित्य मनसा नावमारोप्य शिल्पिनाः कावेरीसलिले गधो निज्य श्रिः
 पतिं हरिं प्रार्थयामास शिल्पिभ्यो मुक्तिं देहति शम्पती एवं सैवार्थितत्वेन भक्तैर्न भक्तयत्नतः अथर्वगदस्यो तेभ्यः सर्वेभ्यो
 योगिहर्षभ ते चापि शिल्पिनः सर्वविमानैर्मणिशोभितैः पश्यतां सर्वलोकानां प्रजाम् परमैयदं ततो बोधाज्जासर्वं
 तं विज्ञाय परांतकं सुवर्णप्रतिमाचोरं राक्षसे सर्वं न्यवेदयन् तेषां तद्वचनं श्रुत्वा पांडुराजो महाबलः खट्वैतानयामास
 परकां लेनिजंगरहं पांडुराजसभांगत्वा सर्वान् बोद्धुं नानपि निगमां तोक्तिभिर्निर्वाचयेत्तत्परिपूजितः मत्तमा तं ग
 मारुढो चोषयन् विजयं स्वकं कार्तिकेयां स राजा ते सर्वविद्याविशारदं जित्वा शैवगुरुं कंचिन्न कवितेन पूजितः आस
 साद पुनः श्रीमदंगदोत्रमठत्रये ततः परांतको भूत्वा विरक्तः सह भार्यया श्रीरंगपतिना नृजां प्राप्य भद्राश्रमं परं
 अविरयत तत्र संतस्थो योगियोगसमाधिना एतां कथां पठुति यः शृणुते पि भक्त्यारंगेशसस्य पतिभोगपरांतकस्य लब्धा
 सजीवपुरुषो तत्रमसंपदश्चायाद्वरेर्निरुपमवयसीश्वरस्य इति श्रीमद्भार्गवे उपपुराणे उत्तरखंडे महायोगिमतो न्य
 न नारायणसंवादे त्रयत्रिंशोऽध्याय ३३ नरउवाच सर्वेषां भक्तिगोत्रं न भूतलैक्यते त्वया शेषस्य शेषभूतस्य
 रूपभेदे हरैः सह कथ्यते नावहास्तु नारायणमुनिश्चरः इति बुवा तमौ नीसे नरे नारायणो मुनिः कथामितां प्रवक्तुं
 मे संतोषो जायते महान् शृणु सुसावधानेन वक्ष्ये पुराणकथाभिमां द्वाविडे विषये दिव्ये सर्वभूतमोहरे पुण्यपुष्टिपु
 रण्ये कां च्यामनतिदूरे मे महासूर्यान्वये पुण्ये के शवस्थान्त्रिधा त्रिः जने पुण्यवतः पुत्रोऽनेतां लोने तते जसा चैत्र
 मासे शुभाद्र्यां शुभलग्ने शुभे दिने तस्य रामानुज इति पितृनामा करोमहा सताते नायजीतः स नृपंचसत्कार
 संकृतः अधीतो निगमां सर्वशास्त्राणां विविधानि च ततः पितासुतं द्वापसमुपस्थितः पौवनं कृत्वा विनोदं

भार्गव
६१

६

श्रीमुपागम्यऋत्यर्थमयवादिनं ज्ञायाद्वेतेपरित्यज्यशेषयन्त्रसामिनेंसदा सर्वोपचारैत्यर्थतयौरामानुजोमुनिः
 इति श्रीमद्भार्गवेउपपुराणेउत्तरखंडेमहायोगिमहात्मनुरनारायणसंवादेचतुर्विंशोऽध्याय ३४ ॥ १११॥
 ततकालेगतेतस्मिन्लक्ष्मणार्थमहासुनिः महापूणीमुनेरंघ्रियुग्मेतत्समुपाश्रयत नारउवाच महापूणीमु।
 निःकोनकस्याशःकोनसङ्गुरुः एतत्सर्वममाख्याहिनारायणरूपालयः श्रीनारायणउवाच पुरानाराय।
 रागतामेकावेरोतटसंस्थित ईश्वराख्यइतिख्यातोभस्सुरोर्वेश्मवौत्तमः तस्यपुत्रामहावज्जेजेविद्यक्तेनस्यमंवि
 णः गजाननस्योशभतोनाथमहासुनिः तस्यनाथमुनेर्जातः एश्विगर्भाशसंभवः पुत्रईश्वरमौनीतिधर्मतपरतत्ववितः
 तेनपुत्रेणसहितोमहान्मनाथसंपमी विमुक्तेत्रेयुसर्वमुपतिहेत्रेदिनत्रये वसित्वायमुनातीरेमोवर्धनमहागीरो योगः
 निह्यामुपोस्थायसाक्षात्कुर्वन्वलासुजे ततध्याननिर्तोयोगिचिरंकालमुवासर ततश्रीनारायणप्राप्यनारायणपुरं
 पुनः उद्धर्तस्मामेनिखिलोविनिहंशविडम्बति कुरुकोसमनुप्राप्यतिनिगीमूलमाश्रितं उपासयामासचिरंयांकुश
 मुनिंभुनि अथयरांकुशसिद्धः तस्यप्रादूरमृत्युः तं दृष्ट्वाप्राणतोभमौनाथयोगीमहामतिः तस्मात्तोहजितराभखि
 लडाविडम्बति न्यासेचयमेगुह्यसर्वपापहरंनरां सकुडञ्चोराणादेवमुक्तिदंशुभदंशुभं गहीत्वाधनविद्याला
 लुपदेशंचकारसः ततःसपुंडरीकाक्षंजयतोनाथसभवं कुरुकोसंचलीलांजातयोगविशारदं सपुत्रेचसमाहूयः
 वाक्यमेतदवाचह तिहासनांमजाःपुत्रःपुत्रःतत्रभविष्यति तस्ययामनेनासंकुहसुसुसमहितः पुंडरीकाक्षतेस्मै
 संपौजायममयोगीनि उपदेशंकुरुब्रह्मन्याशंचडाविडातमान् कुरुकेशत्वयाचापियागसस्मैप्रदीयता एवमा।
 ज्ञाप्यतन्मोनिःसप्रवर्षरातेगते स्वस्यदेहेविहायापारंविधोः पदंयथो नतसपुंडरीकाक्षःकुमुदाक्षोशसंभवं।

ज

प्राप्यस्त्वेवायजन्नासि सर्वेषां सर्वपालकः पराभीसदः त्वं हि भक्तानामात्मरोहति सर्वलोकशरणपस्त्रप्रयन्त्रानाम् ।
 तान्मनां विधाय सर्वपाणिददासि यमं यदं एवं त्वपि न्यक्तुमराः सैन्यसाम्नीपलक्षणाः भवन्ते यामधीनोऽसि शरणागतवत्सलः ।
 त्वमेव सर्वलीकानामुपायो येयवाचकः त्वमेव सातागोसासितदयको भवेत्यभुः प्रसीद प्रसीदे वा तत्प्रसीद प्रसीद प्रसीद ।
 पिनाशप्रसीदः प्रसीद प्रसीद प्रसीद प्रयन्त्रार्तिहारिन् प्रयद्ये प्रयद्ये पदात्ते मुकेंद्रे एवं तु त्वादेव देवं रामानुजमुनिम् ।
 वरदं सर्वलोकेशं तत्रावासे धियाकरोत् तत्र वेदांते सद्योऽस्त्रमधिकर्तुं स पादवः स प्राप्य तस्माद्देवा तमधिकुर्वन् ।
 लामुनिः तस्योऽग्रीहृत्तिशैले शंशे वयत्रयिसर्घदा तथा चोल्धराधीरापुत्रिका वृद्धराक्षसः संग्राम्यमंत्रजैः प्रा-
 नशब्दो भन्निवारितं ततो राजा समाहूतो पादवः सह लक्ष्मणाः सर्वेऽपि शिष्यैः सह नौ गत्वा राजपुरीं प्रति तां दृष्ट्वा
 एतस्मिन्मन्त्राभिस्तकः सर्वमंत्रिवित् उग्रीवीजात्तरयुतैरुजैः गतमंत्रैरमंत्रयत् तद्दृष्ट्वा तस्योदृष्ट्वा पादवं यत्तिसत्तमं
 उवाच प्रहसन् सत्यवाक्यं निश्चिन्नजन्मवित् श्रीवेंकटद्विधात्राधेगद्विभिर्नुजैस्सह संकीर्णैश्च निसर्गजविशालैः ।
 मनोहरे तदा कज्रातवाल्मीकिगोपुंगत्वं पर्वतन्मनि यथिकाजो वैश्रवणाजी भक्तजेषां न भोजनात् ईदृशं रूपमगम-
 न्मज्जन्मपूराभिस्तकः यथिद्वैयज्ञकलं प्रकुर्वति महाधरे मंत्रलोपयशा इत्येव तत्सत्तमपागतः इदमेतत्तया
 भित्तोनशब्दोऽहं निवारितं सर्ववैतनरक्षार्थं प्रवर्तीर्णं दद्यानिधिं यन्नेषेऽंशं संभूतं रामानुजमुनिविना नान्य-पुमा-
 न्ममर्थैः स्थान्मज्जन्मेहं निवारितं त्यक्तेह जन्मगच्छेह मयमाज्ञां ददाति चेत् इत्युक्त्वा लक्ष्मणमनैः यथा तप द्यप्यथो-
 पादवार्येण प्रार्थितो लक्ष्मणो मुनिः ददाय नुजां गच्छेत्ति मुक्तिं तात्काविमोतनं इत्युक्त्वा लक्ष्मणः सुहृत्सदयः मुनौ तां
 न्यत्काराक्षं मीतनं परमं वैश्रवणं लोकं सर्वेषां पश्यतां ययौ संयुजितस्ततो राजालक्ष्मणः सह पादवः पुनः कां ।

भाजिव
धर

62

गहिः ३५वीतीशिखीयोगिः -- त्रिदंडीलस्मरणमुनिः यथातिष्ठति न ह्यसंभवत्तस्मिन् सुपुजितः इत्युक्तापादवोमा ।
 त्रामोत्तदेतत्कृतं पुरा निष्कृतिप्रसाधराणीप्रदक्षिणामिति श्रुतं आशक्तो हं करिष्यामि कथं भूमिप्रदक्षिणां इति संचि
 तयन्निद्रां प्रपेदे भित्तुकोतमः तस्य स्वप्ने देवगजाः शेषाचे देवचः शुभं प्रदक्षिणां कुरुष्व तं लक्ष्मणार्प्यस्य योगीनः तेन त्वं ल
 क्ष्मणं भूमिप्रदक्षिणाफलं यते तद्युक्ता तत्र गता यमानं त्वत्कामहामुनेः प्रणयस्य दामो जद्वंद्वे लक्ष्मणयोगीनः तावकं कु
 लो गंगे इत्यस्य गतवत्सलः इत्युक्ता तं परिक्रम्य मूर्ध्नि ध्यां जलिर्यतिः स्तेनपा मासयोगी इत्युक्ता यतिशेखरं रामानुज
 तौ सत्कृत्य संस्कारैः पंचभिः शुभैः उपनयनं क्रमाच्च क्रेयादवस्य त्रिदंडं ततः श्रीरंगनाथे न स माहृतः स लक्ष्मणः ।
 श्रीरंगं समनुप्राप्य कावेरी सरितावरां ददर्श लक्ष्मणो योगी युष्मां क्रिति निवेदितां त्रिदस ध्यान संकीर्णं कीर्तितां वेदते न
 सदा देवर्षिणाणां धर्मकीर्त्या पुनर्जीवनां निर्मलौ तत्संछन्नामं भोजनं संकुलां सौगंधकैर्विकसितैः कुमु
 दैस्तपसोभिनां कुसुमैस्तपसंस्तुतां विपुलैस्तुलसीबातुकां श्रवणैर्वैकुण्ठिः कीर्णांगं भीष्मुर्भानुखनां गतहस्तैश्चक्रवर्कैः सारसै
 रभिकृजितो वक्रैश्चरहस्तैः सवैः पुष्पीतैस्तपसोभिनां मत्स्यकक्षपनक्राद्यैः सवैर्जलचरैर्वृतां दर्शनात्स्पर्शनात्स्नाना
 त्सर्वेषामखिलेभ्यः दृष्ट्वा स्नात्वा तु विधिना जप्त्वा तु परमं नयं श्रीरंगनित्यपंगत्वाददर्शं श्रीनिकेतनं प्रफुल्लं भोजनं य
 न्यं सुखं नमस्कृतुं इदं नीलमणिं स्नानं सूर्यायुतसमप्रभं कीर्तिदत्तां केयूरकं कणांगदशोभितं श्रीवत्सकोत्सुभारखं
 नमोत्तु विभूषितं सुरसीतां वरधरं दौर्बबाहुविराजितं सुप्रसन्नमुखं भोजनं पुंडरीकायतेक्षणं सर्वलोकैकशरणं चरणं
 भोजनं जितं श्रीभक्तमतीता सहितं पुराणप्रसूतं प्रणम्य दंडवद्वंद्वं तौ त्रयामास लक्ष्मणः प्रयच्छे रंगभक्तिराचर

शिष्यश्रीगममिश्राख्यसमानियवर्धितः न्यासचंद्रविद्याग्न्यापानुपदिष्टरहस्यवित् इत्यराख्यमुनेः पुत्रोभविष्यति।
 महाभुनिः ततदहस्वन्यासचंद्रविद्यागममेव च इत्युक्तापुंडरीकाक्षः सयथोपरमेपदे ततोयामुनमुनिदुःसंजातोभ
 गवत्प्रियः सिंहाराजोराजः श्रीमान्परायस्यवेदवित् तस्मैश्रीरागमिश्राख्यः सर्वज्ञायमहात्मने दिदेशन्यामविद्या
 सरहस्यानूदाविद्यागमान् तस्यपंचाभवेद्विद्यायामुनस्यमहात्मनः कुमुदातोससंभूतोमहाप्राणप्रतत्तवित् अस्तेल
 प्राणमहात्मसुमुखोहोह्रियः संकृकर्णोसंभूतोकांचीप्राणमसंभूतो गोह्रिप्राणविज्ञातापुंडरीकाक्षसंभवः श्री
 मातृधरनामाचवामेनंस्यांराजोमहात्मने स्तेसर्वमहात्मनः सर्वज्ञस्तत्त्वकोविदाः मनुजान्याचपंतस्तेहरितेत्रेयुसंयुताः
 महाप्राणस्तततंगुरुमेवानुवर्तयन् तेनविज्ञापितारोहरहस्याद्योभवदुधः पिजित्यमापितुः सर्वान्दयानुनायोगीस
 तम ख्यापयित्वा मतेविद्वामर्भितुकाप्रमाश्रितः महाप्राणो न सहितोरां दोत्रमुवासह तंमहाप्राणमनत्रमाश्रयामासत।
 रमणाः देवराजेनसंदिष्टांचीप्राणमहाभुनिः महाप्राणोपिप्रियायलक्ष्मणायमहात्मने यामुनार्येगानित्तिप्रहस
 यस्वितंददौ इतिश्रीमद्भार्गवेउपपुराणोत्तरखंडे महायोगीमहात्मनरनारायणसंवादे पंचत्रिंशोऽध्यायः ३५॥
 तातोरामानुजोयोगीदेवराजस्यसन्निधौ गुरोर्भगवतोविष्णोरुवासकतिचित्प्राः ततोलक्ष्मणयोगीशमाश्रयितुंसर्व
 वेदवित् सुप्रतिष्ठासंजातोनाम्नाससरथिमहान् श्रीविष्णुचिद्भूमिप्रश्नसर्वनेत्रासंभवः उभोकांचिमुपागम्य
 लक्ष्मणांतयतीश्वरं॥ आश्रयामासतुस्तेनयंचसस्कारसंस्कृतौ सेवयंतौसदानस्यपादौवुजद्वयमुदा तत्रस्थया
 दवंशहृतत्वातातनयंप्रति किरयोपवीतेसर्वव्यामाश्रमाणांहिकारतो तेन्यत्तंनार्हसिपुत्रस्येत्यागोपंशास्त्र।

भार्गव
६३

63

नमस्ते नमस्ते नमो रंगशायिन नमस्ते नमस्ते प्रयत्नाच्च हारिन् नमस्ते नमस्ते श्रीतामोददायिन प्रसीद रंगधियदेव देव प्र
सीद लक्ष्मीराजगन्निवास प्रसीद मायाहिरुपासुमुद्रप्रसीद भद्रप्रद रामभद्र स्वस्त्यारंगनाथमाश्रितामरभरुह रंगीना
नेन दत्त श्रीर्विभक्तिदयैर्भवः स्थित्वा ततस्ते वया कंचित्कालं गमानुजो मुनिः प्रहा प्रलोकनसंदिष्टो गोप्तापुरमनुत्तमं रह।
संकटादिद्वेदिते शिष्यैः परिश्रुतो यथो गोप्तापुरमनुत्तमं तत्र प्रणम्य प्रीतमानसः तस्मादिज्ञायत त्वार्थं सर्वेषामुपदिष्टवो
न पुनस्तं समयज्ञं सचाक्रमाहर्षतिष्ठयाः गुरोतवो ज्ञामुलं चारुहस्याशंसे मम मुप सर्वेषां तारणार्थाय प्रगटीकृतवानहं ।
तस्मान्मां वंदुय किंप्रेरुतागसमयाकरे कृपाभक्तौ किं कौतस्य गोप्तापुरलो विलोकासुः संतुष्ट हृदयो भूत्वा त्वं सर्वजनरत्न ।
कः इत्युक्ता तं परीक्ष्य प्रशंसच पुनः पुनः ततस्तेनाभ्यनुज्ञातः श्रीमाता धारयोगीने आश्रित्य तस्मात्तं प्राप्तरहस्यानुदा
विज्ञातमान पुनः श्रीरंगनाथशिष्याणां ज्ञानशालिनो वेदांतशास्त्रमनुल्लेखेन तस्थो पाठयन्मुनिः ततः काशीपुरवर्त
कडिनमागतं पतितं ब्रह्मवाणाचा प्रतिबुद्धवादिने निगमैः सर्वसास्त्रैश्च परास्पर्धी किमिर्वरैः जीत्वा त्रिदंडिनं ह
तारहस्यार्थानुवेदिनं शिष्यमात्मसमं च के लक्ष्मणो योगरपुंगवः श्रुतिश्रीमद्भार्गवो वेदपुणोऽत्र खंडे नानागुणसंवा
देमहायोगी महात्म्ये घट्टिलो ध्याय ३६ ततो जगदीशमुनिः कर्तुं भूमिप्रदक्षिणं शिष्यैः संख्यैः सहितो जगाम चपती
स्थानि निसेवयन् विष्णोस्तत्र तत्र जगत्पतेः नाशय बकुमती सर्वाः न्याययस्वमंतं महत् काशीप्रयागमथुसः २
। ५ यो ध्यात्वा रामतो शुभा वदरे नैमिषारणं हरिदागघादयः ये ये सेति हं देवास्ते युमहात्मनः स्वशिष्या न्यायमि
। तां यशारदा यो ठमायसः प्रत्युत्ततः सारदायास्तस्याले भवेत्तन्मुनिः स्वकृतं शास्त्रमखिलं ददौ तस्यामहायज्ञः स
। श्रीप्रह्लादकास्तं भारतिप्रसंसं सतं नवव्यास तनसयाभ्यनुज्ञातो गत्वा श्रीपुरुषोत्तमं सर्वेश्वरं जगन्नाथं परात्प

लोकारांतव श्रियंतामशिरागिरेविभूतिद्वयारुहः वेदांतामसुभ्यं प्रवृत्तपरात्माने ज्ञानदीर्घविलेख्यतेजः सः ।
 कृतिगुणपते आदिमध्यांतरहितरूपायानुनमो नमः विभूतयस्ते सर्वे शधरातेजोनिहायः गिता तव सुप्रत्यक्षा वेदाः
 पञ्चाचमेदिनी प्राणश्चमारुतश्चामौजातौ प्राणेन ते विभो नेत्रेण तव संज्ञातौ द्यौश्च भानुर्महेश्वर आकाशश्च संप्रज्ञा
 तौ तत्कालेन जननादेन जाता दिव्यतयोऽप्येते चित्तेन समसेवता तत्तमहत्तमसीमासुक्तं ब्रह्म प्रचक्षते त्वमेव ब्रह्म
 एवमुक्तुमेव नमहावृतं त्वमेव गायते हुंदो वादो दिव्य परे भुवि वनस्थितिद्वेयधीषु चंद्रमः सुरेव प्रभो नत्ते जेषु
 ग्रहेष्वर्के सर्वभूतेषु सर्वतः संस्थितं परमं शुद्धतामिवाचक्षते श्रुतिः हरिप्रभयवयुयसः भुवि श्रुत्वा चिरित्यपि ।
 नामेव परमात्मानं प्रसंशति पराश्रुतिः उंकारं स्तंभं यज्ञं स्तंभं वषट्कारं कुरुर्हविः सर्वं तस्त्विमं सर्वं त्विमेव देवाः सनातनाः
 स५ त्वमेव पुंडरीकाक्ष सर्वेशो धीमां पतिः त्वमेव सर्वज्ञ गतां पिता माता सुहृद्दीभुः त्वमुपास्यामि जगतां जीवाः सर्वसुपासा
 काः सर्वभूतनियंतानां भूतभर्ता च भूतभृत् अनंतार्कप्रकाशस्त्वमनेतगुणसंयुतः दिव्यस्योतिर्भागवानसंखचक्र
 शी१ गदाधरः उच्चहादित्यविकसत्युंकारो मेहाणाः श्रुतयः सविसेयत्वावाच्यं चिदचिदं पुरातनं परं ब्रह्म वदन्ति
 ७ निरुपादिकं त्वनित्यं प्राप्तिनित्यानां चेतनानां च चेतनः बहुना मेकं ह्वास नृददासीं सितान् बहुन् कामांश्च वि
 विधान् जामुत्र वापित्वमौधरः यदोते च्युतप्रयद्योते प्रयन्तास्त्वमुपासकाः लक्ष्यं त्वामेव कृत्वा त्वात्मने ज्ञा
 एरुपिणः उंकारं धनुष्यायोज्यप्रयतिरहितात्मना लक्ष्यतद्ब्रह्मणा ब्रह्म स्वयि सर्वं निवेशितः नमस्ते शशि
 पथ्यं कुरुष्विने विधमवेनमः श्रीधराय नमस्तुभ्यं यज्ञाभाय ते नमः वासुदेवाय कृत्वा यज्ञं द्युष्माय नमः
 दिव्यभस्मराभ्याय नमस्तेष्वीतवाससे दिव्यचंदनलिप्ताय दिव्यस्वार्थारिने नमः नमस्ते नमस्ते श्रुतिनाय विष्णो

यस्य हात्मने

भार्गव
६४

69

नमोस्तु शाश्वतानंतमूलकं दाययोगिने नमो विनिर्गतोपाधिस्वरूपा देवैः सतेनमः नमोस्तु जगतां पित्रे यो गीर्धो
यात्मने नमः नमो नीलादिनाथाय सभद्राशाय बलभद्रसमेताय जगन्नाथाय ते नमः सकृत्पन्नजनानां
रक्षणवृत्तधारिणे कोटिकंदर्पोलावण्यनिधये ते नमो नमः नमस्तु नंतकल्याणगुणार्णवाय वेधसे विभूतिद्विपुनथा
यस्यैवैषिन्मोस्तुते प्रसीद मे श्रीपुरुषोत्तमाय प्रसीद नीलाचलनीलमेघ प्रसीद लक्ष्मीशयरापरेषां प्रसी
द मोघालंते प्रपन्नं इति श्रीमद्भार्गवैय्यपुराणे उत्तरखंडे नारायणसंवादे महायोगीमहात्म्ये सप्तविंशोऽध्यायः ३९
एवमुक्त्वा जगन्नाथं रामानुजः मुनिश्चरः तेन संभाषितः श्रीत्यावास्तव्यो देविनाभसं ततः श्रीकूर्ममासा च कूर्मनाथेन
पूज्यमः सिंहाबले च संशयसंसेव्य नृहरिविभुं च नाड्यो नृसिंहे च काकुलाधीश्वरं हरिं नारायणं पारमात्म्यं
श्रीवले च महोबले संसेव्ये वंकुटगिरिजे गामयतिपुंगवः परकालादयाः सर्वेश्वरूपमिमं गिरिं नारे हंतोति विना
यनारुहो हसभधरं संशयितो यत्नत्रयैः खलिवैश्च मुहुर्मुहुः समारुह्य महीधृतं महत्तुह्यं नृणां मुने श्रीशैल
पूर्णखं प्रणम्य विनयान्वितः स्वामिपुष्करणीसर्वमुक्तिदां कल्पदायहां विगाह्य ततटे म्येज्जनापरमं जयं भवराहं
प्रणम्याथ श्रीनिवासस्य मंदिरं परिक्रम्य प्रविश्याद्यददर्शं श्रीपतिं हरिं कोटिबुमशिरां संकाशं मदनायुतसुंदरं सु
वैर्णवसनं दिव्यचंदनस्रग्विराजितं श्रीश्रीवत्समशिख्रेण स्फुरन्ती नैरुवत्सं चतुर्भुजं दिशो नैरु दिंदुसमान
नं संखचक्रधरं पुष्करतां द्विपुगलं हरिं हारकेसरमुकुटकुंडलाद्यै विभूषणैः भूषितं परमात्मानं परमं परात्परं प्रण
म्य भूषणैर्हृशं च त्रयं जेययः कृतान्तलिपुटो भूत्वा तोत्रयासासतं विभु श्रीमच्छैवात्मा श्रीनिवासात्म
जुगे नमः पूर्णाय पुनः प्रणम्य कार्थाय ते नमः नमो नमो श्रीलाय कारणाय नमो नमः रक्षकाय नमस्तुभ्यं नमः

रमजेषिभं नित्यमेव निमग्नमसहस्रतराणि प्रभं भाषणौ भविष्येदियैः काचनोऽप्युक्तपाणिना दिग्भवेदनुतिप्रोम्बनमा
 लाविभूषितं बलभट्टसुभद्राभ्यामसमन्वितमजादिभिः सौवर्त्मभिर्भिर्नित्यं संचितेसनकादिभिः दृष्टाप्रणम्यतत्यादौ लो
 जयामासतं मुनिः श्रीमन्नीलचलाधीशप्रणतातिहप्रभो ययद्येचरणौ देवप्रणोपाशरणोतवः नमोनमस्ते श्रीणाय
 प्रभवे लोकसत्तितो सर्वेश्वराय सर्वाय सर्वभूतात्मने नमः जगत्करीरिणा तुभ्यं जगतां ह्येकेश्वराय जगद्भुताख्यता
 वज्रगन्नाथाय ते नमः पुरुषाय नमस्तुभ्यं चतुर्पादिकारिणो पुरुषोत्तमसंज्ञाय पुराणाय नमोनमः परमात्मने नमस्तु
 भं परमानंददायिने परात्परेणाय नमः परमायुं नमोनमः तया सह मिदं सर्वं त्वयि स्थापयितुं जगं तया संरक्ष्यते नित्यं त्व
 यैव परिहोष्यते प्राणाप्रजापतिवतो नमः सर्वेन्द्रियाणि च त्वत्स्वप्रजायत आदित्यावसवस्तथा हृदादित्याः सर्व
 णि जायन्ते त्वत्स्ववहिः बुद्धिरुद्गादयो देवा दक्षाः प्रयतमास्तव श्रमश्चादंश्च सर्वं त्रयाप्नोति महानो महान् श्रमि
 पोत्स्वमणोऽपि जेतुं नो हृद्गतयः निष्कलं को निराख्यातः शुद्धस्कः सनातनः ततो नारायणा देवान् नृद्वितीयोक्ति
 कश्चन चतुर्वह्नमस्तुभ्यं चतुरात्मन् नमोस्तुते नमः पंचस्वरूपाय याचकालिकयोगिभिः पंचस्वोपचकाले
 सुप्रयत्नैः पुन्यतैसरा श्रुत्यं च कतत्वज्ञाः पंचसंस्कारसंस्कृताः पंचावस्थास्वरूपे तैर्विजानंतिसदाप्रभो चतुर्ग
 ऋषिरर्णभिर्जयसन्निविडस्तव तेभ्यः सदा सर्वजगद्भवेति तव किंकराः नमस्ते वासुदेवाय कास्तृणामृतवर्धि
 णो विष्णवे त्रिजगद्वाद्येषु सुसन्नायते नमः निष्कलं त्रिजगद्वाद्येषु सुसन्नायते नमः विश्वरूपाय वेद्याय
 जगन्नाथाय ते नमः नित्यमुक्तैकभोग्याय श्रीभूलीलाधियाय च पुरुषोत्तमदेवाय यादवे दायते नमः नमस्ते सवि
 दानंदरूपाय परमात्मने नमः नित्याय निर्विकाराय नमस्ते हठहेतवे तमोब्रह्मेश्वराय त्रिमुष्णतीतते नमः

भार्गव
६५

स्तोत्रवेचोर्णनाभिचक्र आदित्यवर्णतमसः परस्ताज्ज्योतिरच्युतः त्वमेवैकार्णवीभतेजलेमायावटकुदे जगः॥
त्वज्जठरेकत्वातस्मिन् शेषसनातनः एकस्त्वमभः सर्वात्मा विद्मोर्तीरायणो व्ययः ननु ह्या न शिचो देवाः॥
अथ यो यिन मानवाः ने मे चावायु धि वीचन चंद्रः सूर्य एव च आग्निर्वीन हिलोका प्रकुतश्चाभासिवाहरः॥
पुनस्तव्ये वसज्यंते लोकाः सर्वे यथाक्रमं दास भूतंत वैतद्वि सवृक्षसकले जगत् त्राव लोक कयसे चो त्वमि
मान् लोकान् क्रियः पते भवितुं नाल मे वै ते प्रवृत्तिस्तु कुतो भवेत् त्वमेव श्रीयो देवः शुद्धसात्त्विकविः श्रीः
ग्रहः त्वमेव पुंडरीकाक्ष त्वमेव पुरुषोत्तमः तवायुमतापुतसतभागे कांशे स्थिने जगत् त्वं यासि सर्वं॥
लोकां केशभक्ता न्यस्य भरणं हरे सर्वे वेधादिमुच्चाप्युप्रयन्नामरभरुह नमस्कृते नमस्तु लोकमायहि
स्ते नमः श्रीराज नमस्त्रिस्तु नमस्तु ते जगद्दीश पंचकृतो नमस्तु तत्तु पापयोधे नमो नमस्तु शतकुल
श्राद्ध नमो नमस्तु यह स्रक्तवः नमो नमो नंत कृतानमस्तु पुनश्च भयो यिनमो नमस्तु प्रसीद शेषात्तुल
नित्यवास प्रसीद त्वत्सी जगन्निवास प्रसीद विश्वा धियं बंकटेश प्रसीद नारायण सर्वशेषिन प्रपद्ये
शरणेण यदा ज्यो महायोगीनां मानसा ब्रह्म संतौ ममोपाय मे तावहं चान्यमेतौ धिनारत्न के नैव जाने न जा
ने आश्रमे वपंत त्वमिदमेव परंपदे अस्मात्ते ज्ञात्यं नास्ति नास्ति वैवमितः परं इति ते स्तोत्रया मम निगमाद्यैः
पुनः पुनः ततो रामानुजो योगी त्वा धित्वा दिनत्रयं श्रीशैलेश परां त श्रीमदामाया गारहस्पकं विज्ञायते न
नुज्ञातः प्रययौ मे नु ममं तत्र तत्र स्थितान् सर्वं सेव्य हरि विगहान विजित्य विमता कर्वा नृत्वा ययिता हरे

किंप्रदायच अनन्यार्हस्यदासस्यमकार्यस्यमेर्विभा तं विनान्यगतिर्नास्ति ननकल्पतोगुरो अनभारलोहंते
 सोलराणोपरं अहंकारविनिर्मुक्तः प्रपद्येममनोकिंतः नाराणां निवृत्तानोत्तंगतिस्तद्युपमंतवः सर्वानर्थाभिलो
 मोनमतेभक्तवत्सल के कथं देहि मे देवनमो वत्सल्यसागरः मंत्रमन्त्रैर्मम सुभ्यं मंत्रा जायते नमः तयत्सर्व
 चिद्विदुष्यते श्रुते हियत् तस्योत्तर्विहरावत्सल्यसागराय नमो नमः ईदं प्रसिद्धा कल्याते कुहो धृत्वा चिरं
 प्रभो कल्यालो सतसि त्वं वै तस्मै देवाय ते नमः विष्णुतः चतुर्धनुर्भ्यं नमो विष्णुमुखाय ते विष्णुतः शुभं नमस्त
 यविष्णुपादाय ते नमः सहस्रसीर्षा युरुष सहस्राक्षः सहस्रपात् त्वं लोका सर्वतो व्याप्राप्नुवति हृदयां युते
 उतामृतस्यैषानय रज्जेनातिरोहति यद्गते यज्जभायंत तत्सर्वं च मा भवत्वपि यतिर्विष्णुस्य जगतः आत्मना
 मोक्षः प्रभुः हिरण्यमयत्वे भगवान्परमात्मा जगत्सुहृत् सात्तासि जगतामेको न्यासि नां परमागति यस्त्वं रमेश
 रजोक्तः आकाराख्यः खरो महाव परो महेश्वरो देवो वैदांते पुनरिति तः विभक्तिद्वयनाथस्त्वं परमेशः परात्परः श्री
 भक्तो ह्यधिपः स्वामी नित्यमुक्तैः श्रमेवितः यजो यज्ञमयो यज्ञो यज्ञरूपश्च भविषुः यज्ञमद्यज्ञयुरुषस्त्वमेव पर
 तः परः नतो यज्ञः सर्वद्रुतः ऋग्यजुः सामानि जज्ञिरे अथाप्रापि व्यजायंत गावश्च पुरुषादयः ब्राह्मण
 स्वप्नुवा जाता बाहुभ्यां दृत्रिया रुता कर्तव्यां जज्ञिरे वैश्याः पद्भ्यां श्रुजाः प्रजज्ञिरे त्वत्तन्मीमवपृथिवी
 शिरसो द्यौरजायत मनसश्चांद्रमा जातश्चक्षुषा जायते रविः सखादग्निर्महेंद्रश्चाणादा पुरजायत ना
 भेर्वृक्षाश्च गगने दिशः श्रोत्रात्प्रजज्ञिरे एवं सृष्ट्वा जगत्सर्वं निजलीला समुदभुवं त्वमेव जगत्समस्त

भार्गव
६६

66

कानोहितकामया श्रीनारयण उवाच पुंराकश्चिद्विभवंधुः शलः भूतिविश्रुतः पापान्काशकः कृतेचोरो
हिंसातसदा सगपीवृत्त्यहस्तेपीतोद्योस्त्रीमोदुराशयः कांचिन्निवादीसंगमनिपादैः सहभतेले चो
रुत्पाचनशेषाचलाधनिसमागतान् श्रीवैष्णवास्तंनिह धनहरधनमंचये तदातेवैष्णवाः शांताः स्मरतोह
मिमज्जये चोरेतेमधुरैर्वाक्यैर्विविज्ञानकोविदा अनित्यस्यारिरस्यवचनस्यस्वरकर दुःखालस्यस्वरकार्य
विदुर्यत्वाबहुनजनान् कथं करोयिडसात्मनचोरव त्याधनार्तनं करोयिषदिचेन्मोहात्तेनद्रव्येणसंततं
परकालवत्तंनानाकरोवैष्णवाचने कथंताण्यसेमुठदुस्तारादुःखसागरत तच्छुत्वाचचनेतेषां दुःखालः पुन
रवुवित भाष्यंविहायस्वखदांशालोभ्योपीगरीयसी पुत्रानात्मधियांश्चाधिक्यंभागवतार्चनं श्रुत्वा
सुखस्यवद्वाक्यंमहाभागवतोत्तमाः प्रहसंतोबुवन्वाक्यंकाशुकंमुठचेतसं कथंतेदुःखदांभाष्यंसुतं
तिष्ठंचमन्यसे मोहंविहायपश्यस्वस्त्रियोदेहंजगुप्सितं चर्ममोसास्थिमोहोत्सृज्यसामुन्नखरो
ममि मजाशुक्रादिभिः दूरांसाप्रयंयाधसंयुतं वदनंयेभ्यसदोनेनेजेतकीर्णहविते निष्वासा
निर्गमातस्यविदुर्गंधातुनासिका जिह्वादेतस्यविंडालायाप्रासुचिद्युताधः कुचौतुपिशितगुंभिवि
रहस्वेददृष्टेता योनिश्चमुत्रसंलितोनितेवोमलप्ररितः ईहसेयुस्त्रियोंगेष्टुनिदितेयुमहात्मभिः त्वां
विनासमुकंलोकेकोमोहयतिबुद्धिमात्रं लुप्तिधः तर्धभागेवैशीयाद्युवासगुहायथा तदाकंदर्याणादु
लनिकासाधियोधितः ज्ञानभावस्त्वंतस्यसर्वनष्टमभ्युदाः गदाचन चक्षुष्यनपश्यंतिमलमः

मेनं आससादपुनः श्रीमद्भगवत्समकारार्थस्यमेविभा तं विनान्यगतिमतं विभुः सर्वचेतनवात्सल्यनिरूपणं
 बुधः पाषंडैर्बहुभिर्दुष्टैस्त्यक्तवेदैः कुतुभिभिः जेतिरित्तरत्तत्तातांतिवजाति कुपुक्तिभिः सर्वतः संकुलं लोकविज्ञसुहृदि
 भवं उद्धर्तुं सत्पणोयोगीकताश्रीभाष्यमुत्तमं पाषंडवोद्धर्तुं चार्वाकमायावाद्यहेतादिकान् संभलीकुमतान्तर्वीनपा
 र्थ्यमुनेमैतं लोकेस्मिन्गलीचक्रे विहमाजि यतममहत् तत्तदासुरय्याद्यैरसंख्यै शिष्यैः संचार्यैः सेवितोवाचय
 तेभ्यः सकलस्त्रीण्यनिर्गहरे कुर्वीत नित्यकैकयै संश्रितामभ्रसहः रंज्यप्रशाततुल्योददन्मुक्तिनरांसख्य सत
 स्खोत्सल्लोयोगीसदायोगसंसाधिता एवं नारायणाय ध्यानयोगो न युतिपुंगवः सुसुखावाचिनि अम्यभमं पद
 म्भामुपात एतां कथी अतिसुखो निगमांतभाष्यकारस्य लक्ष्मणमुने श्रुत्वा त्वादेष्टुः मंप्राप्य भागवतभक्ति
 प्रहोद्यतः श्रीगोव्यादं विधिनिवार्यितमच्युतस्यः इति श्रीमद्भगवदे उपपुराणे उत्तरखंडे नरनारायणसंवादे महा
 योगी महाशये श्रुत्वा शिष्योप्याच ३८ श्रीनारायण उवाच एते द्वादश लोकेस्मिन् महाभागवतोत्तमाः ममातीव
 प्रीयुतनाश्राणसुप्राहिताः ब्रह्मरुद्रादिदेवैश्च सनकादिभ्यश्च सर्ववृत्तामुख्येभ्यो योगिभ्यस्तैः धिकाभुवि
 किंभाषणो न बहुनाश्रणवत्यामिसुवृत मत्पवाधिकामे श्रीभक्तिकाभ्यामपि प्रियाः मत्प्रजायाः धरातेषां ह
 जास्योपवर्गहो आराधयंतियेभ्यो एतां भागवतोत्तमान् तेषामुवतिपरमेष्ठं दूहं भूमच्युतं न कर्मनः
 हिते भक्तिर्न योगो ज्ञानमुत्तमं तेषामाराधना देवमुक्तिं कतिनरापणं एवमुक्ते महाभागे नरनारायणस्य मुनो
 प्रणस्योवाच वचनं कर्तुं तदे भवं महत् नरोवाच ॥ महाभागवतान्तर्बद्धं च यित्वानराभुविः योगकुंति
 यदं विहमास्तान्वदस्व मम श्रमा भगवद्भक्तानां चरित्रं मोक्षसाधनं तस्मात्तच्छ्रोतुं कामो हं लो

भा. ६७

च ६७

हरिसेवकाः संप्राप्य कुमुदाद्यास्तान् निर्भल्ययमकिंकरान् विमोचयित्वा तं विप्रं विमाने स्तुत्य संनिभे आ-
 रोषांडमतीत्याद्य त्रिवाहूतिं सनातनो प्रविश्य हरिणा निधियं विनितुर्हरियावदाः सर्वेष्वरोपितं दृष्ट्वा भक्ता-
 नामिष्टः दायकः सर्वेभ्यो नित्यमुक्तेभ्यः चक्रे श्रेष्ठतमं मुदा यमभत्यास्तथा सर्वे हि प्रंगत्वांतकांतिकं वे।
 यमाना प्रणस्योचुः कृतोता यमहात्मने किंकरा उचुः भूलोके भस्मुरं किंचित्प्रापिष्यति तं शट् गही।
 त्वातवसानिधं वयं नेतुं समुद्यताः तदागत्य च नेदाद्या विष्टमुया र्षदसत्तमाः कोटिस्तुत्यं प्रति काराः सं।
 खचक्रगदायरा पीतांबरधरा सर्वे वनमालासमन्विताः स्फुरन्तिरीटककुंडुलांगदधारिणः चतुर्भुजा वि-
 मालाद्याः चतौरत्नाः शुभाननाः दिव्यचंदनद्विधांगामुक्ताहारोपसोभिताः अग्रमेया महात्मानः
 सर्वज्ञः सर्वशक्तः समागत्य निरस्यास्मान् विमोचयित्वा यमहात्मनं विमाने स्तुत्यं संकाशमरोष्य सह तेन च
 न चैवोर्जयदं यातावदस्वैतस्य कारणं इति श्रीमद्भार्गव उपाख्यानोत्तरखंडे नारायणसंवादे महायो-
 गी महात्म्ये श्कोनचत्वारिंशोऽध्यायः ३५ ॥ ततस्तेषां वचः श्रुत्वा नातो विस्मितमानसः बुद्ध्या श्रीविष्णु-
 भक्तानां सकृदर्चनं वैभवं प्रणम्य विष्टुभक्तान् श्रुत्वा क्वमाह महकुभं श्रेष्ठं तत्प्रवक्ष्यामि वाचिष्यद्विजम्भ-
 विमक्तिकारो धूयं चित्तैकाग्रसमाधिना जनसाद्या महाभागाः त्रिषां इति निवांसि नः नृणां निपतमा ध्याया-
 सत्तभाः सर्वरक्षकाः श्रुत्वा तर्गाभवि सर्वजीवतारणा हेतवे, तेषां भागवतो नो सदा रसां नो महात्मनां कृत्वा वृत्ति-
 कृतिभक्त्या पूजया मास भस्मुरः तत्प्रभावाच्च तस्य सर्वं नष्टमभूद्भवाः गतिच परमाज्ञातः त्रिषां इति स दुर्लभा

ब्रह्मदास्त्रीयः पुत्रेष्वपि महात्मानः कृतचेष्टुगुणान्प्रभुः पूजावसाने कुर्वत्सद्यः नाधिकभावयोः नान्येषु
 जन्ति दुःशीलाः कदाचिदपि भूतले धनेषु धनार्जनेनासेरक्षणं च व्ययेतथा दुःखेषु नमस्त्यति नन्यजा।
 होषणत्रयं एवं बुवाणेषु तदा महाभागवतेषु सः प्रकाशितस्तान्सर्वानुप्रणम्य ग्राहवैस्मिन्न पाप
 मोहं महाभागाः सर्वजीवदयापराः पापा धेदुस्तरादस्मात्परिष्कारमिकथं वत वधध्वंसिमोपायमार्तस्या
 स्थितवत्सलाः इति संप्रार्थयंतं तमाश्वास्य त्वत्तर्हि ताः परहसंतो बुवन्वाक्यमोदायंतः परस्परं दुःसी।
 ला सन्मनीषेयं सुशालोत्पधुना भवान् उपदिशामोपश्लेषः श्रुत्वा तत्कुरुमाचिरं कासारं योगी नभ
 तनामानं महदाह्वयं भक्तिसारं च योगीं देवकोयमुनिश्वरं मुनिमधुरकव्याख्यं कुलशेखरयोगानां मु
 नीवाहयोगींद्रं भक्त्यादरजोभिधं श्रीविष्णुचित्तं योगीशं परकालं मुनीश्वरं त्रिदंडमंडितकरं रामादुज
 पतीश्वरं द्वादशैतान् महाभागान् महाभागवतो तमान् आराधय सदा भक्त्या कृत्वा मम पवित्रहान् मर्त्या
 पाद्यादिभिः सर्वैरुपचारेयथाविधि नेवेद्यैरर्चयस्वैतान् वंदनैश्च प्रदक्षिणेः एवं तमुपरि श्रद्धया भुवे।
 द्मवा भगवत्प्रियाः तेन संप्रजिताः सर्वे प्रपुर्वे कदाचलं ततस्मविप्रो तत्रैव गृहीत्वा मुनिकां मु
 भां कृत्वा प्रति कृतितेयां द्वादशानां महात्मनां पूजयामास विधिवच्चालब्ध निवेदनेः एतस्मिन्
 तरे काले बहवः कालकिंकराः तस्यापि च गले पारौ लोचौ रभयंकरैः बद्धा न विचकथंस्ततश्चैव

भार्गव
६८

68

तत्पुंस्त्रिंशद्वेदं तदीयं चिरजः प्राप्य तत्कालं न मन्यते सपरः पंसुरेव स्याद्भरितस्य पराद्भूतैः यस्तु मार्गं प
रिज्यातं महाभागवतं विजेन्न न न्यत्र यथा भक्त्या कुप्यात्तच्छ्रमो नास्ति भवमार्गं श्रमो न हो भवेत्तस्य न संशयः
श्रद्धां सदादिभिर्बलैस्तपसा यैश्चैव नोत्तमं देवैः संपूजितो दिव्यैरर्चयाद्यादिभिः सदा संकल्पितवैश्वानां प्र
जादानादिकं नरः यो निवारयितुं चक्रे मानसं हीनबुद्धिना दिवं प्रति सरे तस्य गमनं विनिवारितं हृदये ह्यग
वद्भक्तं यस्तु वाको न राधमः प्रको भवति जन्मानि सहस्राणि सता नि सः यस्तु हृद्वाहरे भक्तमनुत्पापास्थितो
यदि यावात्तावत्तमवाप्नोति चिरकालं समानवः पूजयेद्भगवद्भक्तं वा सो लंकारभूषणैः संयद्भीः पुत्रपौत्रैश्च वंश
स्तस्याभिषर्धते तैलाभ्यंगगंगासंवाहतां वृक्षजनादिभिः वैश्ववंतोषपेषस्तु तस्य तु सो जगत्पतिः विहाय
वेष्टवान्यस्तु हरिभ्यर्चयेत्तदा एषा स्यात्तस्य सा पूजानप्रसन्नो हि के प्रावः अनधीतो हरे भक्तत्वधीता
तु विप्रपुंगवान् भक्तं प्रेक्ष्य तमो ज्ञेयो भक्तिहीनो हि मो वरः श्रद्धावा भगवद्भक्तो वेदिनो भक्तिवर्जिताव गमिष्य
सर्वतो भक्ताः स्वयंचादधमो मृष्टां भगवद्भक्तिहीने न यद्यत्कर्म कृतं विजः तत्सर्वं राहस्यौ प्राप्तिं निरयं चापि
गच्छति विष्णुर्विष्णुप्रतिष्ठाया वैश्वानां महात्मानां शताधिकं प्रतिष्ठेति प्रजगुः ब्रह्मवादिनः ब्रह्मणादि
चतुर्वर्णा भगवद्धेति चिह्निताः समर्पितात्मसर्वा र्था यदि लोकगुरो हरे एते भागवता प्रोक्तानां न्ये वेदविदो वरा
चिह्नितं शंखचक्राद्यैः श्रेयसप्रतिष्ठधारिणं तत्सौ नलिना हाणां दधानं मालिकाद्वयं पूजयेत्तस्य गये चाना
रायणं प्रभं श्रुत्वा तं भागवच्चिह्नैर्विप्रं यस्तन पूजयेत् समजन्मान् जितं प्रणं तद्वारा तस्य नश्यति श्रुत्वा तं भो

जनास्तान्प्रियान्विष्मो पूजयन्ति स्मरन्त्यपि कीर्तयन्ति हेतुर्हेतुर्वा विंशतिभक्तिः संस्थापयन्ति तां दृष्ट्वा दूरादेव भव-
 न्विताः दंडवत्प्रणमन्तश्च सत्सर्वतो यगच्छन्तु उत्पत्त्या धर्मज्ञानेन दूतालोभयकंपिताः करिष्यामस्तु ये तु ज्ञाता सर्व-
 यथागतं तेषां श्रीहरिभक्तानां सकृत्प्राप्ता विधानतः दुःश्रीलोपि पदं प्राप्य किंपुनस्तं तार्चनात् तेषां पूजा सरालोकेना-
 म्नां स्मरणमेव च गुणानां कीर्तनं चापि सर्वांगध्यानमेव च जन्मनस्तत्र दिवसे घाराधनमनुत्तमं वैष्णवेभ्यः महा-
 मभ्यश्चरित्रींश्रवणं सदा विंशतिविधं च भक्त्यभोज्यनिवेदनं तन्नाममंत्रैस्ततस्ततो मेव च हृतया यतैः श्रुतदानं वै-
 श्वदेवाकोतानुदिष्ट्य निरंतरं वस्त्राभरणदानं च पुण्यकर्मफलार्थं स्वर्गप्रदं दिक्षु च सततं पूजयित्वा सर्वा-
 एषान्निये लोके कुर्युः सखा समाधवः इहाभीष्टानां शुद्धत्वादेवा दंतैः परंपरं भगवान्प्रिया श्रीश्च निजपूजापरान्-
 जनां आत्मपूजापरेभ्यश्च मन्यते परमप्रियात् तां दृष्ट्वा परमाद्वा दः पुत्रसंदर्शने यथा भवते भक्तवात्सल्या यच्च
 नामोन्नत्यतिः कृतमिच्छाश्च मेधाद्यैरिष्टा प्रतीदिभिर्वैः गोदानैर्भूमिरानैश्च सुवर्णदानैर्महाधनैः तयोभिर्नि-
 यमाहारैः तीर्थयात्रादिभिर्वृतैः अष्टांगयोगैस्तुल्यैस्तोत्रैस्तत्कर्मणां फलैः वेदैः सास्त्रैः पुराणैश्च ज्ञानमार्गैः स-
 नातमैः नतु यतिजगन्नाथो जथाभागवतार्चनात् एते वांस्त्रीणां जन्मविष्मोरिव समुद्रवः नैव कर्मनिबंधः
 त्यादिक्रियाकमत्सायनैः स्वरूपद्वयगुणविभक्त्याद्यान् जगद्गुरोः प्रियादिभूतो विख्याता न प्राकृतानां नृणां भविः।
 उत्पत्त्याः प्रगटीकर्तुं सुरिणो मुक्तिदायकाः अतस्तान् पूजयेन्नित्यं पंडितो जन्मसाधनः विष्णुभक्तो न हि जा-
 न् यत्सुमर्त्यभावेन मन्यते स स हस्त्राणि जन्मवितिर्यग्यो भिषुजायते विष्णुभक्तो महाभागो भोजयेद्यत्सुम-
 दिरे तेन पत्युः प्रियः पूजाकृतैर्वशत वत्सरैः निष्कृता जं सुवर्णस्य वैष्णवाय महात्मने वेदश्चाज्ञेन हे मादि-

जयेच्चसुवैधमवहरिलाघने तद्भुक्तिभीषतिः साक्षात्तदायागहविर्नेत्र दृष्ट्वावैधमसंदोहं न नमस्यतियो न
एः शब्दलिङ्गां न कृत्वि न हं हरिस्तस्मै प्रकुण्ठते तुलसी जाननं कृत्वा योषयेद्य सनातनः तेन संप्रज्ञितो विष्णु र
खिलैरुपचारैः साधवैः प्रतिष्ठाप्य नित्यपूज्यो तस्यै अर्चयेच्चर्चितो देवैरज्ययेन्नियुगो गमे परमं पदमा
साद्य मोदते स पुरःसरः श्रीयं भभिचलीलां च सेने शं विहगे श्वरं अनुतादी मारिषदान भक्तान न्यान्महात्मनः
यः प्रतिष्ठापयेत् लोके रम्यते हरिणा समं कामलैस्तुलसीपत्रैर्वस्त्रालिङ्गाममर्चयेत् तस्य श्रीः श्रीयतिः श्री
वल्लभो नामादिदंपती गुरुरेव हरिः साक्षात्संतुष्टः स्याद्भूरिस्सदा कृद्धो यदि तदा कृद्धस्तस्मात्संयुजयेजुहं
तदंडधारिणी दृष्ट्वा यतिविज्ञानसाधनं अणामेत्सु जयेच्च सुभगवद्भक्तिमात्मै वैवैरायज्ञानभक्त्यादि
रूपभेदः प्रदायकं महायोगीश महात्मभिदमुक्तिप्रदं नृणां आयुष्यं श्रीवरं भद्रं पापं विजयो वहं धर्मं पवित्रं पा
पं ज्ञानं शरणं करमुन्नमं यः श्रावयेत्सदा नृणां स्नातः पुण्यं नदीषु सः सर्वयज्ञफलं लब्धवाहः प्रियतमो भवेत् यः य
ठे कृणुयाद्भक्त्या महात्मभिदमुन्नमं यं यंचितयते कामं तं तप्राप्ताय शंसयः मुक्तिकामो लभेन्मुक्तिं श्रीकामो लभेत्
श्रीयं सर्वार्थसिद्धिं संप्राप्य लभेदं ते परं यदं लिखितैस्तत्पुस्तकं यो वैद्यमवायमाहात्म्ये दद्यात्तस्य गृहे भित्तं श्री
तिष्ठत्यनपापिनी महायोगीनां द्वादशानां च रित्रं यथा मनाद्यस्य विशेषप्रियतां महानदिकां तां तुलसीप्रकृत्या स
दा श्रीनुकामान्विमुक्तां करोति ईत्येतद्वार्षानमनुन्नमं शुभयोगीश्वराणां प्रहतां मनोरंहरं भक्तानरो यः शृणुया